

JEZIK, KNJIŽEVNOST, ZNAČENJE
LANGUAGE, LITERATURE, MEANING

Univerzitet u Nišu
Filozofski fakultet
Departman za anglistiku

University of Niš
Faculty of Philosophy
English Department

Akademski odbor / Academic Committee:

- Prof. dr Miloš Kovačević, FILUM, Univerzitet u Kragujevcu / Filološki fakultet,
Univerzitet u Beogradu
Faculty of Philology and Arts, University of Kragujevac / Faculty of
Philology, University of Belgrade
- Prof. dr Vesna Lopičić, Filozofski fakultet, Prorektor Univerziteta u Nišu
Faculty of Philosophy, Vice-Rector of the University of Niš
- Prof. dr Biljana Mišić Ilić, Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu
Faculty of Philosophy, University of Niš
- Prof. dr Djordje Vidanović, Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu
Faculty of Philosophy, University of Niš
- Prof. dr Sofija Miloradović, Institut za srpski jezik SANU / Filozofski fakultet,
Univerzitet u Nišu
Institute for the Serbian Language at the Serbian Academy of Sciences and
Arts / Faculty of Philosophy, University of Niš
- Prof. dr Mihailo Antović, Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu
Faculty of Philosophy, University of Niš
- Prof. dr Slávka Tomaščíková, Univerzitet Pavol Jozef Šafárik, Košice
Pavol Jozef Šafárik University in Košice
- Prof. dr Walter Epp, Pedagoški fakultet, Univerzitet Lejkhed, Kanada
Faculty of Education, Lakehead University, Canada
- Prof. Colin Nicholson, Univerzitet u Edinburgu, Velika Britanija
University of Edinburgh, Great Britain
- Prof. dr Yunichi Toyota, Univerzitet u Lundu, Švedska
University of Lund, Sweden
- Prof. dr Snežana Bilbija, Filozofski fakultet, Univerzitet u Sarajevu
Faculty of Philosophy, University of Sarajevo
- Prof. dr Marija Krivokapić, Filozofski fakultet u Nikšiću, Univerzitet Crne Gore
Faculty of Philosophy, University of Montenegro

NAUČNI SKUP

JEZIK, KNJIŽEVNOST, ZNAČENJE
LANGUAGE, LITERATURE, MEANING

CONFERENCE
Niš, 24–25. APRIL 2015.

KNJIGA SAŽETAKA
BOOK OF ABSTRACTS

Niš, 2015.

Organizacioni odbor / Organizing Committee:

- Prof. dr Goran Maksimović, Dekan Filozofskog fakulteta, Univerzitet u Nišu
Dean, Faculty of Philosophy, University of Niš
- Prof. dr Vesna Lopičić, Filozofski fakultet, Prorektor Univerziteta u Nišu
Faculty of Philosophy, Vice-Rector of the University of Niš
- Prof. dr Mihailo Antović, Upravnik Departmana za anglistiku, Univerzitet u Nišu
Head of the English Department, Faculty of Philosophy, University of Niš
- Prof. dr Biljana Mišić Ilić, Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu
Faculty of Philosophy, University of Niš
- Prof. dr Bojana Dimitrijević, Prodekan Filozofskog fakulteta, Univerzitet u u Nišu
Vice Dean, Faculty of Philosophy, University of Niš
- Aleksandar Pejčić, Sekretar konferencije, Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu
Conference Secretary, Faculty of Philosophy, University of Niš
- Vladimir Figar, Sekretar konferencije, Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu
Conference Secretary, Faculty of Philosophy, University of Niš
- mr Ana Kocić, Sekretar Departmana za anglistiku, Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu
Secretary of the English Department, Faculty of Philosophy, University of Niš

Conference website:

<http://www.filfak.ni.ac.rs/konferencije/jezik-knjizevnost-znacenje.html>

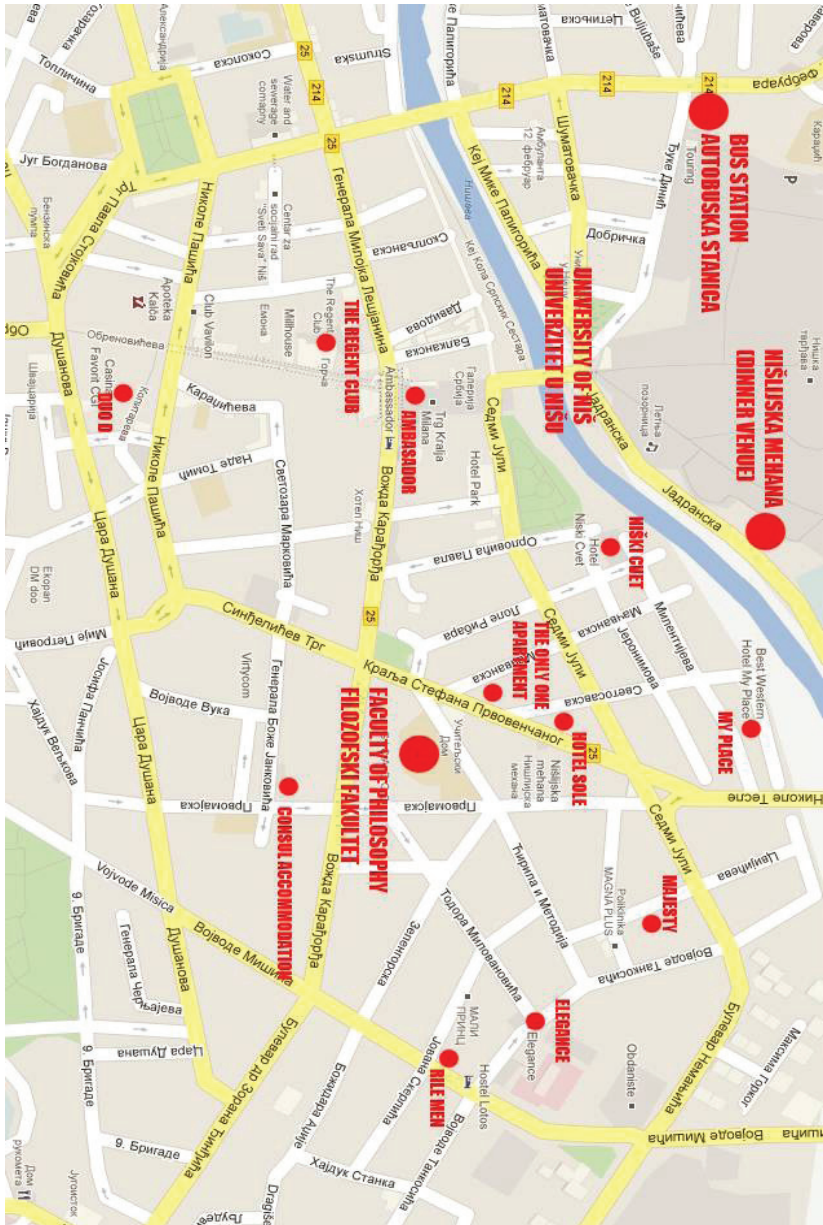
Conference email address:

jkz2015@gmail.com

Zahvaljujemo se Ministarstvu prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije i Filozofskom fakultetu u Nišu na finansijskoj pomoći.

The Conference organisers gratefully acknowledge the financial support provided by the Ministry of Education, Science and Technological Development of Serbia and the Faculty of Philosophy in Niš.

Važne odrednice / Important Sites:

PLENARNA PREDAVANJA
PLENARY LECTURES

Slávka Tomaščíková
slavka.tomascikova@upjs.sk
Pavol Jozef Šafárik University in Košice

CULTURE, FOOD AND HERITAGE: MEANINGS OF MEDIA NARRATIVES

The immense growth of new media in the 21st century has caused substantial changes in the old media, both in their forms and their contents. In the last two decades food as a cultural phenomenon has become one of the most visible narrative categories in discourses of old and new media. The space provided to various elements related to food has been enormous and is still growing. The presentation will try to examine the relations between culture, heritage and media consumption and it will address questions connected to the role food plays in the creation of meaning in post-modern media narratives. It will also attempt to address how meaning is presented and represented in contemporary media culture, lifestyle programming and programming of public service and commercial television channels.

Predrag Novakov
predragnovakov@sbb.rs
Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za anglistiku

GRANICE ZNAČENJA: GLAGOLSKA SEMANTIKA I GLAGOLSKI VID

Kompleksan lingvistički (i ne samo lingvistički) koncept značenja raslojava se na nekoliko vrsta značenja koje ponekad nije moguće jasno razgraničiti ni teorijski, a ni u analizi konkretnog jezičkog materijala. Na primer, u nekim slučajevima nije lako razgraničiti leksička i gramatička značenja, a oblast gde se ona ponekad prepliću jesu i glagoli, posebno kada se radi o glagolskoj semantici i kategoriji glagolskog vida. Naime, dobro je poznato da se neka vidska značenja ponekad povezuju sa pojedinim komponentama leksičkog značenja glagola kao što su teličnost i trajnost/trenutnost – o tome svedoči i uspostavljanje još jedne semantičke kategorije između denotativnog leksičkog značenja glagola i gramatičkog glagolskog vida, kategorije leksičkog vida (poznatog i kao *akcionsart*). U radu se, na osnovu relevantne literature,

definišu te tri oblasti glagolskih značenja koje se ponekad prepliću, a zatim se proučava njihovo izražavanje u primerima glagolske fraze iz savremenog engleskog romana i u srpskim prevodnim ekvivalentima tih engleskih primera. Glavni cilj proučavanja je da se doprinese razgraničenju pomenutih oblasti značenja na osnovu analize konkretnog materijala iz dva jezika u kojima postoje značajne razlike u izražavanju glagolskog vida.

Prezentacije po sesijama
Session Presentation

Jasmina Ahmetagić

jaca.a@eunet.rs

Institut za srpsku kulturu Priština – Leposavić

ZNAČENJE KONCEPTA LIČNE VREDNOSTI U KAMIJEVOM STRANCU

Provokativan, neobičan i mnogo tumačen Kamijev protagonist biće sagledan i objašnjen s obzirom na, po našem mišljenju, njegovo osnovno uverenje, koje je utkano u njegov način života, implicitno prisutno u njegovim iskazima, i koje ga i dovodi u situaciju da počinu impulsivno i nemotivisano ubistvo. Merso ne veruje u sam koncept lične vrednosti kao takav. Pokazaćemo da Mersoovo uverenje da je *sve svejedno* ne počiva na uverenju da *nema Boga, pa je zato sve dozvoljeno*, već na ideji o smrti kao jedinoj neminovnosti, zbog čega je sasvim svejedno na koji će način čovek ispuniti svoje bivanje na zemlji, i zbog čega nije moguće promeniti život, jer jedan vredi koliko i drugi. Odsustvo ambicija i želje za potvrđivanjem, Mersoa čini *strancem* u društvu u kome se sve okreće oko koncepta lične vrednosti. Upravo činjenica da je tog koncepta lišen u dobroj meri objašnjava njegove postupke, emocije i odsustvo intencionalnosti.

Jelena Andrejić

jelenaandrejic10@gmail.com

Univerzitet u Kragujevcu, Filološko-umetnički fakultet, Engleski jezik i književnost

OTUĐENI ČOVEK SVAKIDAŠNJICE – ZNAČENJE MODERNE ŽRTVE U DELIMA SOLA BELOUA

Namera ovog rada je raščlaniti i objasniti poziciju otuđenog čoveka danas, a na primeru stvaralaštva Sola Beloua. Naime, lik čoveka savremene svakodnevice je izložen iskušenjima kojima se (ne)retko odupire. Ta iskušenja uslovljena su odnosima među ljudima, istorijom, svešću o čoveku i njegovim vrednostima, kao i svakodnevicom koja stoji između alijenacije i apropijacije. Na osnovu teorija Sartra, Levinasa, Lafevra i Sertoa, probaćemo da aktuelizujemo problem otuđenja čoveka i sagledamo ga kroz prizmu moderne žrtve. U Belouovim delima oslikana je egzistencijalna priroda čoveka – intelektualca, koji stoji u dijalektičkom odnosu komičnog i tragičnog, afirmacije i dezintegracije, individualnosti

i uniformnosti. Kroz univerzalnost njegovih junaka moguće je prepoznati današnjeg čoveka i otkriti stvarno značenje „žrtve“ koji se, ma kako „moderan“ bio, ne razlikuje suviše od Belouovih junaka Leventala, Vilhelma, ili Sitrina. Sa tim u vezi osvrnućemo se i na Liotarovo razlikovanje pojma *sens* (značenja) od pojma *signification* (smisla), gde vidimo da je *sens* vrsta iskustva značenja koja je bliža drugosti stvari ali koja je neodeljiva od smisla koji je transcendirna, a oba pojma su, zapravo povezana sa svakodnevicom u kojoj se odigravaju. Dakle, videćemo da mitska slika čoveka – žrtve, nije tako nedokučiva i apstraktna, ukoliko se smesti u okvir svakodnevnog koje se dešava *sada* i *ovde*.

Boban Arsenijević

b.arsenijevic@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski Fakultet u Nišu, Departman za srpski jezik

TRI OPŠTA TIPA ADNOMINALNIH ZAVISNIH KLAUZA

Rad se bavi činjenicom da se identične klauze u srpskom jeziku kada stoje uz imenicu mogu javiti i kao relativne (modifikatorske) i kao izrične (argument-ske) klauze, zavisno od konteksta i imenice uz koju se javljaju, i da se opozicija između faktivnosti i propozicionalnosti (odnosno referencijalnosti i nereferencijalnosti), karakteristična za izrične rečenice, prepoznaje i kod relativnih koje su uvedene istim veznicima. Predložena je analiza prema kojoj adnominalne klauze mogu referisati na objekte ili na situacije, sa mogućnošću, u potonjem slučaju, da situacija vezuje varijablu koja je deo leksičke semantike imenice, ili da ograničava referencijalni domen celokupnog izraza.

Nada Arsenijević

mikinada@yahoo.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za srpski jezik i lingvistiku

PRILOG TUMAČENJU GENITIVA U SISTEMU OBJEKATSKIH PADEŽA

U radu se polazi od sistema objekatskih padeža i principa njegovog funkcionisanja. Ukrštanjem značenja prema distribuciji objekta i načinu njegovog angažovanja u realizaciju predikatske radnje formirani su parovi oponentata od kojih je jedan direktno, a drugi indirektno uključen, pri čemu su kompletno ili parcijalno obuhvaćeni, ili je radnja ka njima upravljena. Na osnovu date kombinacije semantičkih obeležja, koja služi kao indikator objekatskog značenja pojedinih padežnih oblika, genitiv je okarakterisan kao pravi objekat, direktno i, u odnosu na akuzativ, parcijalno obuhvaćen radnjom. Pitanje statusa predložskog genitiva, koji je u ovakvoj sistematizaciji ostao skrajnut, biće analizirano upravo u ovom radu, što će predstavljati i izvesnu reinterpetaciju dosadašnjeg tumačenja genitivnog objekta u radovima ovog autora, ali i šire. Uočeno je da se genitiv s predlogom na osnovu značenja indirektnosti i upravljenosti (Uzeo je knjigu *od drugu*), kao nepravilni objekat može priključiti istoj onoj formi s kojom deli funkciju pravog objekta – predložskom akuzativu, i zajedno s njim postati oponent dativu (Dao je knjigu *drugu*). Takođe, na osnovu postavljenih kriterija – direktne i parcijalne uključenosti u radnju, restrikcijom bi bili obuhvaćeni i primeri bespredložskih genitivnih dopuna koje nemaju jedno od ovih značenja, a u literaturi se ponegde pominju kao objekti (Plaši se *psa*).

Danijela Babić

danijela.babic@fil.bg.ac.rs

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Grupa za skandinavistiku

ZNAČENJA ŠVEDSKOG TEMPORALNOG VEZNIKA *SÅ LÄNGE SOM*

Budući da je doslovno značenje švedskog temporalnog veznika *så länge som* „onoliko dugo koliko“, dati veznik semantički je specifikovan tako da u zavisnosloženim rečenicama sa vremenskom klauzom signalizuje da je

predikacija supraordinirane klauze sa predikacijom vremenske klauze simultana, te aktuelna onoliko dugo koliko je aktuelna predikacije vremenske klauze. Švedski temporalni veznik *så länge som* može stoga signalizovati da je predikacija supraordinirane klauze aktuelna bilo od kada je aktuelna predikacije vremenske klauze, bilo pak dokle god je aktuelna predikacije vremenske klauze, zbog čega njegovo značenje u odgovarajućem sintaksičko-semantičkom okruženju može biti ekvivalentno značenjima koja u srpskom jeziku imaju temporalni veznici *otkad i dok*.

Željka Babić

zeljka.babic@unibl.rs

University of Banja Luka, Faculty of Philology, English Department

SEMANTIC ARCHITECTURE OF COMPLEX LINGUISTIC STRUCTURES

The overwhelming attachment to using the principle of compositionality in contemporary research practices lies primarily in the possibility of both applying the general theoretical framework and creating one of one's own. Partee (2004) insists that the meaning of an expression entails the function of the meanings of all of its constituent parts and the particular syntactic combinations which are used in its creation. Therefore, it is the intricate interweaving of syntactic and semantic relations that one ought to see in the foundations of both compositional and non-compositional linguistic structures. The purpose of this research is exhibited in possible explorations of lexical approach(es) to meanings of specific linguistic structures, namely FEIs (fixed expressions and idioms), which is in line with the psycholinguistic understanding that the figurative meanings which they carry arise from the mental lexicon. The aim is to test whether all FEIs are processed in the same way or whether there exist some specificities which arise during processing of different types of these linguistic structures.

Mariya Bagasheva-Koleva

m_bagasheva@abv.bg

SWU „Neofit Rilski“ Blagoevgrad, Bulgaria, Faculty of Philology,
Department of Germanic and Romance Studies

THE MEANING OF DIMINUTIVES (BASED ON ENGLISH, RUSSIAN AND BULGARIAN)

The paper deals with the category of diminutiveness and its characteristic features in English, Russian and Bulgarian. It presents a theoretical overview of the various aspects of the use of diminutives in a language by giving a definition of diminutiveness according to different scholars. The paper focuses on the meaning and function of diminutives in the three languages and points out their specific features and means of expression illustrated by appropriate examples from English, Russian and Bulgarian. It also investigates the most frequent models of diminutive formation in the three languages based on a corpus of excerpted examples from English, Russian and Bulgarian texts written or adapted for children.

Monika Bala

moniballa@gmail.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za hungarologiju

U POTRAZI ZA ZNAČENJEM U AUTOBIOGRAFSKIM NARATIVIMA BANATSKIH SEKELJA

Veza između sećanja i identiteta sve češća je tema istraživanja teoretičara i kulturologa sećanja. Pokušava se odgovoriti na pitanje na koji način prošlost utiče na formiranje identiteta pripadnika zajednice, ispituje se sećanje kao osnovni preduslov autobiografskog i memoarskog žanra. Autobiografsko sećanje je presudno za stvaranje osećanja identiteta. (Olney, 1998) Ono integriše sećanja u životne narative koji se svesno konstruišu kako bi se životu dalo značenje.

U radu ću analizirati ključne teme u autobiografskim narativima, u cilju pronalaženja sličnosti radi otkrivanja značenja. U kvalitativnom istraživanju pokazalo se da su pored ličnog (individualnog) sećanja, pripadnici manjinske zajednice duboko povezani sa sećanjem prethodne generacije. U autobiografskim narativima bukovinskih Mađara, potomaka Sekelja iz Bukovine, izdvajaju se

zajedničke strukturalne odlike i teme, zatim kolektivni narativi, kao što su etnički narativi koji definišu etnički identitet grupe (Ilić, 2014) i tako utiču na oblikovanje značenja njihovih života. Neproživljena prošlost koja živi u narativima potomaka, utiče na formiranje identiteta pripadnika zajednice i na taj način afirmiše smisao života i njegovo značenje (McAdams, 2008).

Sofija Bilandžija

sofibi75@gmail.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za germanistiku

POLIFUNKCIONALNOST REFLEKSIVNIH MARKERA I SEMANTIKA OBJEKATSKIH REFLEKSIVA U SAVREMENOM NORVEŠKOM JEZIKU

Tema rada su tzv. objekatski refleksivi, one instance reflektivnih konstrukcija kod kojih je ishodišni direktni objekat nerefleksivne konstrukcije promovisan na mesto subjekta reflektivne konstrukcije, a ishodišni subjekat može biti u potpunosti uklonjen ili može biti demotiran na periferiju. Osim veoma razuđene semantike koja se i inače u IE jezicima iskazuje povratnim glagolima, analiza je usložnjena činjenicom da norveški jezik na raspolaganju ima *dva* polifunkcionalna reflektivna markera, postfiks *-s* i povratnu zamenicu *seg*, pri čemu oba formanta markiraju veoma širok spektar značenja (od ishodišnih pravih reflektivnih značenja, pa sve do pasivnih). Ipak, uprkos postojanju svesti o dijahronijskoj povezanosti ova dva markera, oni se u gramatikama obrađuju odvojeno i bez bližeg povezivanja srodnih semantičkih karakteristika.

U radu se utvrđuju semantički podtipovi objekatskih refleksiva koje mogu izražavati jedan/oba reflektivna markera (dekauzativ, potencijalni pasiv i njegove podvrste, konverzivni reflektiv, impersonalni reflektiv, kauzativni reflektiv, modalni deagentivni reflektiv), sa fokusom na semantičkoj analizi *dekauzativnih predikata*, koji predstavljaju dominantnu supklasu ovog tipa refleksiva. Semantička analiza ovog tipa dekauzativa (tj. antikauzativa) je od posebne važnosti za norveški jezik, budući da se reflektivnim markerima mogu označavati i druge srodne operacije u kojima se odvija semantička i pragmatička democija agentivnog i kauzativnog učesnika na periferiju (pasiv i semantički medij).

Radmila Bodrič

radmila.bodric@gmail.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za anglistiku

ULOGA ZNAČENJSKO-KOMUNIKATIVNOG KONTEKSTA U NASTAVI GRAMATIKE ENGLESKOG JEZIKA – POGLED IZ UGLA UČENIKA

Značenje unutar komunikativnog konteksta čini suštinu savremene, komunikativne nastave gramatike stranog jezika i sastoji se u tome da učenicima omogući da jezičke oblike upotrebljavaju povezujući značenje s formom i društvenim kontekstom. U okviru dve preovlađujuće metodičko-didaktičke orijentacije: ‘usmerenost na formu’ (*focus on formS*) i ‘usmerenost na formu’ (*focus on form*), gramatika se tretira na različite načine. Prvospomenuta orijentacija zagovara eksplicitno podučavanje gramatičkih oblika, tj. formalno objašnjavanje pravila koje odvlači pažnju od značenja i komunikacije. Usmernost na formu, s druge strane, podrazumeva implicitno podučavanje gramatike u značenjsko-komunikativnom kontekstu. Drugim rečima, ovaj postupak potencira predstavljanje i forme i značenja kroz komunikativne zadatke koji doprinose tumačenju i razumevanju značenja kroz upotrebu gramatičkih oblika.

Cilj ovog rada je da istraži da li i u kojoj meri učenici engleskog kao stranog jezika na srednjoškolskom nivou daju prednost implicitnom ili eksplicitnom nastavnom modelu ili, pak, kombinaciji oba. Poseban naglasak će se staviti na ispitivanje efikasnosti implicitnih nastavnih tehnika za podučavanje gramatike u značenjsko-komunikativnom kontekstu.

Hana Bogdanová

hanabogdanova@yahoo.com

Kyushu University, Graduate school of Social and Cultural Studies

REPRESENTATION OF THE JAPANESE RU MORPHEME WITHIN SLOVAK TENSE-ASPECT SYSTEM

This paper investigates qualities of the Japanese RU morpheme and their representation within the Slovak tense-aspect system.

The aim of the paper is to examine the aspectual nature of activities and states of A and B class of Japanese verbs Kudo (1995: 71-76). Specifically,

the paper researches the ability of RU to co-occur with Perfective, as well as Imperfective, in activities and states that are understood to take place only after the Speech Time. Furthermore, it investigates how they can be seen and understood from the Slovak language perspective, since the Perfective – Imperfective opposition is prevalent in the Slovak language, but very weak in the Japanese language.

Мирјана Бојанић Тирковић
mirjanab027@gmail.com

Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Департман за српску и компаративну књижевност

ПРОБЛЕМ КОНСТИТУИСАЊА ЗНАЧЕЊА КЊИЖЕВНОГ ДЕЛА – ЈЕДНА СУБЈЕКТИВИСТИЧКА ПАРАДИГМА

Афирмација Текста у Бартовој, Деридиној и де Мановој теорији потврдила је да значење није нешто што аутор може у потпуности да контролише и резутовала „експлозијом“ значења. Пронашавши ново језгро значења у читаоцу, С. Фиш, Н. Холанд, Д. Блич, Ж. Пуле, Р. Кросман, П. Бајар се у својим књижевнотеоријским радовима усмеравају ка истраживању значења књижевног дела као читаоачеве индивидуалне творевине, те постају представници субјективистичке парадигме у оквиру критике читалачког одговора. Предмет рада је анализа начина на који представници субјективистичке парадигме у оквиру RRC-а оправдавају своје психоаналитичке биактивне, трансактивне моделе, читавања и значење као субјективу реакцију на текст, потом учовање сличности, али и експлицитних и имплицитних полемика у оквиру овог књижевнотеоријског корпуса. У завршном делу рада настојимо да укажемо на то у коликој мери је субјективистичка парадигма RRC-а одговорила на изазов читаоачеве слободе у конституисању значења књижевног дела и да ли се, из данашње перспективе, она сматра чврстим методолошким оквиром за анализу књижевног дела, или једним од видова манипулативности над наративом.

Eleni Bužarovska

elenibuzarovska@t-home.mk

University Ss Cyril & Methodius, School of Philology, English department

THE SEMANTICS AND SYNTAX OF THE PROCEDURAL *KNOW*

This paper investigates the modalized meanings of the English verb *know* and its Macedonian equivalent *znae*. The factive verbs *know* and *znae* express three types of knowledge: propositional (*know that*), procedural (*know how*) and acquaintance knowledge (*know someone/something*). This semantic distinction is paired up with different complementation patterns: finite with propositional *know* (*I know that Steve has left*), infinitival with procedural (*I know how to knit; I know to cook*) and nominal with acquaintance type (*I know Steve*). The focus is on the second type which codes ability, skill and disposition. In English these meanings are expressed by the verb *know* complemented by *how to-* or *to-*clause, but the verb *can* also competes with *know* in some functions. The corresponding Macedonian structures *znae kako da* and *znae da* exhibit similar semantic distribution. The goal of the paper is to pinpoint the form-function interface between *know how to* and *know to* and clarify their relation with the modal *can*. The parallel analysis of the procedural *know* and *znae* aims at establishing the differences and similarities in the distribution of meanings along the syntactic patterns in both languages.

Драгана Цвијовић

cvijovicdragana@gmail.com

Институт за српски језик САНУ

ТВОРБЕНО И ЛЕКСИЧКО ЗНАЧЕЊЕ ЗБИРНИХ ИМЕНИЦА НА -АД У ДЕСКРИПТИВНОМ РЕЧНИКУ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Предмет овог рада јесу збирне именице на -ад у српском језику, као што су *анђелчад*, *бегунчад*, *близанчад*, *грађанчад*, *дериштад*, *ђакончад*, *јагњад*, *камилад*, *ланад*, *мангунчад*, *перад*, *стаклад*, *старчад*, *ужада*, *црнчад*, *чељад* и сл. Циљ рада је да се анализира творбено и лексичко значење наведених именица, представљених у дескриптивним речницима српског језика. Деривационо значење је својствено дериватима (изведеницама), те ће се испитати творбена структура збирних именица на -ад. Нпр. именица

анђелчад у Речнику САНУ је дефинисана као „зб. им. од анђелче“, чиме се из дефиниције види да је мотивна реч за ову изведеницу именица *анђелче*, односно у самој лексикографској дефиницији је садржана компонента значења основинске речи, док је у следећем примеру нешто другачије обељевање суфиксалног дела значења изведенице: *камилад* „младунчад камиле“ и сл. Потом ће се анализирати лексикографски поступци приликом обраде ове врсте речи у описном речнику, рецимо, када је збирна именица правилно изведена од неке друге именице, даје се одредница изведене збирне именице – акцентована, ознака рода и граматичка дефиниција без примера: *чељад* ж „зб. им. од чељаде“. Као корпус послужиће тезаурусни Речник САНУ (до слова П) и шестотомни Речник МС (од П до Ш).

Milena Čomić

comicomilena@gmail.com

Univerzitet u Kragujevcu, Filološko-umetnički fakultet

DEKODIRANJE ZNAČENJA „LOLITA“ FENOMENA

Rad se bavi sagledavanjem značenja „Lolita“ fenomena, odnosno sagledavanjem modifikacija pomenutog značenja usled uticaja popularne kulture. Uloga teorijskog okvira rada pripada delu „Kodiranje–dekodiranje“, Stjuarta Hola, koji je u svoju teoriju popularne kulture implementirao filozofske ideje postmodernizma. Njegov stav da se oblikovanje svake kulture zasniva na borbi oko značenja doveo je do promene fokusa u istraživanjima popularne kulture premeštajući istraživačko težište sa proučavanja kulturnih poruka na proučavanje primaoca poruka. Kako identifikacija popa nije stalna već trendovska i konzumerska, tako „Lolita“ fenomen dobija sve šire nivoe značenja u skladu sa trenutnim zahtevima tržišta. Jos od prvih slikovnih predstavljanja Lolita lik postaje Lolita brend koji vremenom biva modifikovan u Lolita reklamu, Lolita modu, Lolita fetiš.

Dragana Dimitrijević
dragana_dim77@hotmail.com
Univerzitet u Beogradu, Filozofski fakultet, Odeljenje za klasične nauke

ŽANROVSKA USLOVLJENOST ZNAČENJA LEKSEME *OTIUM* U TERENCIJEVIM KOMEDIJAMA

Od kraja III veka pre nove ere latinsku leksemu *otium* odlikuje ne samo izrazita višeznačnost, već i pripadnost različitim jezičkim registrima. Naime, osim primarnog značenja „(slobodno) vreme“ koje spada u sferu privatne komunikacije, data leksema vremenom je dobila i specifičnije značenje „dokolica“, da bi na kraju počela označavati „mirno stanje u državi“ i tako postala deo javne komunikacije i rimskog političkog rečnika. Cilj ovog rada jeste da se istraži u kojoj je meri Terencijeva pripadnost komediografskom žanru determinisala upotrebu lekseme *otium*, odnosno izbor njenog određenog značenja. Analiza Terencijevih dela pokazuje da je autor po pravilu koristio ona dva značenja date lekseme koja pripadaju jeziku privatne komunikacije, što je u skladu sa žanrovskim karakteristikama i situacionim kontekstom ovih komedija. Međutim, u prologu komedije *Adelphoe* („Braća“) Terencije gradi veštu igru reči i, koristeći antonime, aktivira sva tri pomenuta značenja lekseme *otium*. Dakle, uprkos preovlađujućoj žanrovskoj uslovljenosti značenja, leksema *otium* i u Terencijevim komedijama pokazuje kompleksnost svoje semantike.

Draško Došljak
drasko.d@t-com.me
Univerzitet Crne Gore, Filozofski fakultet, Nikšić

IMENA U PUTOPISNOJ PROZI MIHAILA LALIĆA

Dosadašnja proučavanja književnog djela Mihaila Lalića pokazuju da kritičari, opsjednuti njegovim kapitalnim ostvarenjima, skoro da su potpuno zanemarili njegovu putopisnu prozu. U Lalićevoj putopisnoj prozi se naslućuju elementi, katkad i postupci, ostvoreni u kasnijim njegovim zrelim djelima - Zlom proljeću, Raskidu, u široko ostvorenoj trilogiji, i u nekim njegovim pripovijetkama. U ovom radu autor analizira sa semantičke i tvorbene strane toponime

u putopisnoj prozi Mihaila Lalića. Iz Lalićevih putopisa „Uspat zapisano“ vidimo važnost bilježenja i opisivanja toponima. U mnogo slučajeva nose oni, u svom imenu, nečiju nesreću, tragičan kraj ili nagovještavaju kob, ali nose i radost, istoriju, biljeg vremena. Toponimi su vezani za planine, šume, gore, i u njima (i pod njima), naselja, vode, pećine, gomile, dolove, doline, planinske visove, grebene, prevoje, ulice, puteve, sokake, rijeke, i dr. Zato se ovdje u ovom radu bavimo i odnosom između znaka i kategorije toponima. Jer značenje se ne može jednom zauvijek dostići - ono je uvijek odloženo. Toponimi kod Lalića nijesu puke oznake geografskih imena već su, u većini slučajeva, nerazdvojni dio umjetničkog i značenjskog sloja, cjelokupnog izraza tonaliteta djela u kojem se pojavljuju i jedino u tom kontekstu mogu biti shvaćeni i tumačeni. Od prvih početaka svog stvaranja ovaj pisac je posvećivao posebnu pažnju toponimiji, nazivima mjesta koja su ga još od najranijeg djetinjstva privlačila tajanstvenošću, ljepotom i zukovnošću imena. Putopisna proza sa prostora Crne Gore i Srbije nam pruža bogat fond toponima. Tu su jednočlani, dvočlani i višečlani nazivi, ali i hidronimi, zoonimi, kulturni toponimi, oronimi, egzonimi, imena uslovljena fiziogeografskim svojstvima, toponimi obrazovani od vlastitih imena, i sl.

Andrijana Đordan

andrijana.djordan@alfa.edu.rs

Alfa univerzitet u Beogradu, Fakultet za strane jezike

ZNAČENJE I TERMINI U DOMENIMA STRUČNE UPOTREBE JEZIKA – PRIMER TERMINOLOGIJE MENADŽMENTA U STANDARDNOM SRPSKOM JEZIKU

Polazeći od definicije terminologije kao skupa termina koji predstavljaju sistem pojmova neke oblasti (iako ne jedina, ova definicija je neizostavna kod gotovo svih lingvista), u datom radu pozabavila bih se specifičnošću termina u domenima stručne upotrebe jezika. Konkretno, istraživala bih preciznost stručnih termina (njihovu adekvatnost pojmu), jednoznačnost/više značenost i sinonimnost, a sve na primerima terminologije menadžmenta u standardnom srpskom jeziku. Kao korpus u kom bih pratila termine i njihovo značenje, poslužili bi mi akademski tekstovi relevantnih časopisa iz oblasti menadžmenta. Celokupna terminologije ove oblasti izvorno dolazi iz engleskog jezika, a kako se ona pružima/prilagođava/prevodi i da li i kako neki od tih postupaka utiče na značenje termina, pokušaću da istražim na

navedenim primerima. Prilikom posmatranja značenja konkretnih termina, držaću se tvrdnji većine lingvista (npr. Bugarski, Kabre, Filipović) da je kod istih, kao stručnih, nužna preciznost, veoma poželjna jednoznačnost, a sinonimnost viđena kao negativna osobina. Na kraju, razmotriću ulogu jezičke politike u izgradnji stručne terminologije i njen uticaj na konačne, ustaljene termine i aspekte njihovog značenja.

Jasmina Đorđević
djordjevic.jasmina@gmail.com
Faculty of Philosophy, University of Niš

TRANSLATION ISSUES: BRIDGING MEANING IN POLITICALLY SENSITIVE TEXT

A politically sensitive text is not a text that is sensitive by itself but rather a piece of discourse reflecting the sensitivity of people regarding certain attitudes, ideologies, religious beliefs, identity issues, etc. The problem of expressing the various aspects of sensitivity is intensified when such texts are to be translated into a target language the speakers of which do not recognize the sensitivity in the same manner it has been expressed in the source language. In cases like that, the translator will have to resort to “bridging” the meaning rather than “translating” it whereby focusing on prominent cognitive and cultural aspects of the source language speakers. The aim of this research is to identify the aspects of sensitivity expressed in texts demanding “bridging” meaning rather than “translating” it to make it understandable to particular target language speakers. Therefore, a comparative analysis has been conducted on a corpus of newspaper article headlines containing pieces of politically sensitive text. The corpus has been compiled from article headlines with identical topics published in three different languages in the period from 1 October to 31 December 2014 – the British edition of *The Guardian*, the German *Der Spiegel* and the Serbian *Politika*.

Милош М. Ђорђевић
milosdjordj@yahoo.com
ВСВ „Михаило Палов“ Вршац

ЗНАЧЕЊЕ АНДРИЋЕВИХ ЗНАКОВА ПОРЕД ПУТА

Знакови поред пута имају функцију Амдрићевић аутопоетичких коментара и могу се разумети и као његова теорија уметности. Истовремено они су извориште многих идеја, симбола, скица ликова или ситуација и сцена из којег ће се преселити у уметничку структуру текста.

То је разлог да испитамо неке аспекте значења Знакова и њихову функцију у разумевању валера Андрићево уметности.

Selma Đuliman
selma.djuliman@gmail.com
University of Sarajevo, Department of English Language and Literature

GENERAL THEORY OF VERBAL HUMOUR OBSERVED ON “THE BLACK BOOKS” TV SERIES

Humor in linguistics has been a sphere of interest since the second half of the 20th century, when J.M. Suls proposed his famous *Incongruity Theory of Humor*, which gave rise to many other linguistic theories of humor. It proposes that humor is always the result of incongruity between the hearer’s expectations and the realized meaning of humorous content (or, in case of jokes, of the punchline). That element of “surprise” was key to the development of Victor Raskin’s *Semantic Script Theory of Humor* (SSTH), which later evolved into the *General Theory of Verbal Humour* (GTVH), developed in the early 1990s by Salvatore Attardo and Victor Raskin. It is primarily a semantic theory aiming to observe incongruities of opposed semantic scripts. In our presentation, we will apply the GTVH to a popular BBC TV series *the Black Books*.

Miloš D. Đurić

djuric@etf.bg.ac.rs, milos.djuric@etf.bg.ac.rs

Univerzitet u Beogradu, Elektrotehnički fakultet, Katedra za opšte obrazovanje

ZNAČENJE I KOMPLEKSNI NOMINALI U DISKURSU ELEKTROTEHNIKE

Kompleksni nominali se koriste kao sredstva za kompresiju u pisanom i usmenom diskursu elektrotehnike, pošto pakuju značenje u minimalnu količinu jezičke strukture. Zanimljivo je ispitati vrstu informacije koja se pakuje, odnosno, semantičke relacije između komponenti kompleksnih nominala. Iako je nizom psiholingvističkih eksperimenata pokazano da na relacije može uticati mnoštvo pragmatičkih faktora, ipak postoji jedan broj relacija između centra i modifikatora koji se dosledno javlja.

U prvom delu rada prikazaćemo tradicionalne semantičke analize i videćemo u kojoj meri se one mogu primeniti na naše primere iz diskursa elektrotehnike. U drugom delu, pogledaćemo semantičke relacije prema istraživačkim rezultatima iz računarske lingvistike i mogućnost klasifikovanja naših primera prema ovim istraživačkim naporima. U trećem delu rada ispitujemo klasifikaciju zasnovanu na modelu generativne semantike.

I pored toga što je klasifikacija prema modelu generativne semantike primenjiva na kompleksne nominalne iz našeg korpusa, ipak smo uočili jedan broj primera koji se ne mogu adekvatno analizirati na ovaj način. Pošto je odnos između centra i modifikatora često implicitan, a na interpretaciju mogu uticati izvesni kontekstualni i pragmatički faktori, u zaključnom delu izlaganja pogledaćemo i ove faktore, koji utiču na značenje, pa samim tim i na prevod kompleksnih nominala u diskursu elektrotehnike.

Ana Elaković-Nenadović

aelakovic@yahoo.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za neohelenske studije

RETORIČKA KOMUNIKACIJA I ZNAČENJE

Nema nikakve sumnje da je favorizovanje diskursa kao institucionalnog vladavinskog govora redukovano na nametnuta pravila i sheme – kako u nauci i filozofiji, tako i u književnosti – u odnosu na dijalog kao međuljudsku

razumevajuću komunikaciju, dovelo do krize modernog vremena i njegove duhovnosti. Stoga ćemo u našem radu razmotriti potrebu promene odnosa prema retoričkoj topici kao potrebe njene reafirmacije i osavremenjivanja, kako bi njezini implicitni, odnosno nedovoljno eksplicitirani potencijali mogli doprineti afirmaciji autentičnih i integrativnih aspekata fenomena značenja.

Vladimir Figar

vladimir.figar@filfak.ni.ac.rs

University of Niš, Faculty of Philosophy, Department of English

University of Novi sad, Faculty of Philosophy

Dušan Stamenković

dusan.stamenkovic@filfak.ni.ac.rs

University of Niš, Faculty of Philosophy, Department of English, and Center for Cognitive Sciences

Milan Milošević

mmilan@svetnauke.org

University of Niš, Faculty of Sciences and Mathematics, Department of Physics

SALIENT METAPHORS AND ANALOGIES INVOLVED IN PROBLEM SOLVING IN PHYSICS

Drawing on the previous research related to the role of metaphor and analogy in mathematics (e.g. Lakoff and Núñez 2000; Robert 1998; Holyoak 2012; Hofstadter and Sander 2013), the present paper attempts to explore the role of metaphor and analogy in the process of problem solving in different fields of physics. The theoretical framework of the paper consists of the elements of Conceptual Metaphor Theory (Lakoff and Johnson 1980; Lakoff 1987) and Conceptual Blending Theory (Fauconnier and Turner 2002, 2008; Fauconnier 2009; Coulson and Oakley 2005). The analysis is based on a case study in which we employed the think aloud protocol (van Someren, Barnard, Sandberg 1994) to collect the data which entered the corpus. The case study involved a PhD student of physics, who was instructed (1) to provide detailed accounts of different theoretical constructs and (2) to solve a number of problems from different areas of physics. In analysing the acquired corpus, we searched for various linguistic elements and structures used by our

subject, which point at his possible online conceptualizations in the process. Some of the cognitive mechanisms that we have managed to identify include conceptual metaphors, image schematic structures, analogies and conceptual integration networks. Among other findings, the analysis revealed the importance of the recruitment of background knowledge structures and the process of their accommodation to the given context.

Душица Филиповић

dusica.zena.sumatra@gmail.com

Универзитет у Београду, Филолошки факултет, Српска књижевност

ЗНАЧЕЊЕ АБЈЕКТНОГ У ПРОЗИ МИЛОША ЦРЊАНСКОГ

Ослањајући се на теоријски увид о абјектном, као нечем што се у првом реду везује за структурални принцип разликовања и идентификације, а чија је пројава у прози Милоша Црњанског најчешће у тесној вези са појмовима границе и трансгресије, приступило се анализи ове прозе од *Прича о мушком* (1920) до *Романа о Лондону* (1971). Анализира се денотација женског тела у текстуалном поретку, разматрају се формално-стилски поступци помоћу којих се значење лепог преусмерава ка абјектном – ексцесном, изобличеном, маргиналном – свему што је Друго. Посебан акценат стављен је на могућност мултипликације значења (зависно од субјекта фокализације) у којем се *неисказив вишак* (ауто)еротског нарцизма приказује као *мањак*, где женски субјект испада из реда значења и смисла, а потом духовно и(или) физички бива испражњен и нестаје. Намера аутора је да утврди ко говори текстом и из текста, јер глас текста није нужно глас самог аутора. Рад преиспитује наративне поступке и наративну стратегију Црњанског којом се производи значењска супстанционалност абјектног.

Meysun Gharaibeh Simonović

mey_gar@yahoo.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za orijentalistiku, odsek za arapski jezik

**99 IMENA ARAPSKOG JEZIKA:
BROJNOST I SLOJEVITOST NAPONEDNIH ODREDNICA I
EPITETA ARAPSKOG JEZIKA**

Arapski jezik je na prvi pogled realativno stabilan jezički sistem koji odoleva prirodnoj lingvističkoj evoluciji već preko četrnaest vekova. Stoga ne čudi da se sintagmi „arapski jezik“ pridruživalo, i još uvek se pridružuje širok spektar epiteta i naporednih odrednica koji su kroz minulu i živu povest utkivani u pisane tekstove, i to u sličnom broju koliko je i Alahovih „najlepih imena“ ukrojeno u kuranske ajete. Brojnost imena arapskog jezika ilustruje dijahronijsku i sinhronijsku problematičnost i kompleksnost njegove prestižne simboličke pozicije u odnosu na praktičnu jezičku raslojenost, uočljivu u verbalnom repertoaru arapskog sveta. U dežurnim odrednicama arapskog jezika, pored dograđivanja slike o opštoj lingvističkoj anamnezi, očitava se i ideološka, politička i kulturološka pozicija onoga koji se njima koristi. Tako sistematizacija imena arapskog jezika, prikazana u ovom radu, upotpunjuje našu predstavu o njegovom identitetu i oličava dinamiku razvoja ovog, za muslimane izvorno božanskog, a za Arape po lepoti božanstvenog jezika. S druge strane, slojevitost i brojnost odrednica arapskog jezika su u dosadašnjim, nama poznatim analizama i studijama samo parcijalno razmatrane, pa bi sveobuhvatniji pregled ovog fenomena mogao biti od suštinskog značaja za svako dalje istraživanje u kome je obuhvaćen arapski jezik, direktno ili indirektno.

Slobodanka Gligorić

slobodankagligoric@gmail.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki Fakultet, Katedra za anglistiku

**THE INFLUENCE OF LANGUAGE POLICY
AND SOCIO-POLITICAL CONTEXT ON INTERPRETING THE
MEANING OF STUDENT AUTONOMY – THE TEACHERS’
PERSPECTIVE**

Ever since the Council of Europe introduced its language policy, encouraging the learners to take an active role in the learning process by setting their own goals and taking responsibility for the learning outcomes, expressions such as *life-long learning* and *student autonomy* have become catchphrases, cited and referred to in official documents, curriculums and coursebook standards. It is also universally accepted that teachers will be the ones guiding their students on this path to autonomy, offering instruction and guidance. What is commonly not taken into consideration is the possibility that *student autonomy* could mean different things to teachers from different cultural and socio-political contexts.

This paper presents an overview of a research study of teachers’ attitudes on student autonomy and self-assessment conducted among primary school teachers in Serbia and the region with a view to distinguish the different ways this concept is interpreted depending on socio-political circumstances and attempt to outline the potential ways of dealing with this problem when creating official language policies.

Sanja Golijanin Elez

snjelez@gmail.com

Univerzitet u Novom Sadu, Pedagoški fakultet, Sombor, Katedra za jezik i književnost

**CIKLIZACIJA SAVREMENOG SRPSKOG PESNIŠTVA KAO
ZNAČENJSKI DINAMIZAM PROCESUALNE FORME U
MODERNOJ KONTEKSTUALNOSTI**

U radu se nastoji istražiti kontekstualna istorijska i poetička zadatost međuratnih književnih tokova (s posebnim osvrtom na poeziju Momčila Nastasijevića) kao nedeljiva procesulan duhovnost srpskog pesništva dvadesetog

veka. Primenom poetičke i interpretativno-hermeneutičke paradigme aktualizuje se težnja ka jačoj misonoj obuhvatnosti vremena (istorije, mita, hrišćanske duhovnosti) u gustoj metaforici „unutrašnjih slika“, metafizičkog i morfološkog određenja *maternje melodije* i *apsolutne poezije* kao povratne matrice ciklizacije od hermetičkog ishodišta zbijene lirske kantilene pet lirskih krugova Momčila Nastasijevića do spirituelno i pesnički preobražene melodije posthumno objavljenog šestog i sedmog ciklusa *Magnovenja* i *Odjeci*.

Istražuju se idejna i filozofska ishodišta književnih tokova i principa predratne „nove moderne“ i umetničke morfološke intencije međuratnog konstruktivizma na nivou različitih diskurzivnih obrazaca pesničke idejnosti s posebnim osvrtom na ideologiju i poetiku koja anticipira iluminativnu matricu drugog modernizma i ciklizaciju savremenog posleratnog srpskog pesništva kao opalizaciju značenja u književnom, društvenom, situacionom i jezičkom kontekstu.

Vladislava Gordić Petković

vladysg yahoo.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za anglistiku

MINIMALIZAM U AMERIČKOJ PROZI: TUMAČENJA I ZNAČENJA

Još uvek nedovoljno precizno definisan, termin ‘minimalizam’ samo je jedan od pokazatelja mogućih prepreka na koje teorija i umetnička kritika nailaze u postupku interpretacije umetničkog dela. Ipak, učestalost ovog pojma u sferi muzike, arhitekture, likovne umetnosti i naratologije potcrtava tesnu povezanost medija i umetničkih disciplina. Minimalizam u književnosti teoretičari povezuju sa veoma raznorodnim odlikama kao što su praznina, negacija stvarnosti, redukcija, čak i siromaštvo vizije i stila.

U radu se analiziraju osnove minimalističke pripovedne poetike, koju obeležava ekonomija jezičkog izraza i svođenje klasičnih elemenata pripovedanja kao što su naracija i deskripcija na ekspoziciju vizuelnog sadržaja. Minimalistička poetika i njena fokusiranost na vizuelizaciju naracije biće predstavljena na primeru proze američke književnice En Biti i Rejmonda Karvera, uz nužan osvrt na poetičke postulate realističke, modernističke i postmodernističke proze koji su usloveli ekspanziju minimalističke proze u SAD osamdesetih i devedesetih godina prošlog veka, uporedo sa razvojem

metafikcije; Čehovljeva jezgrovita karakterizacija, Kafkin faktografski iskaz i Džojsovo umeće razotkrivanja suštine ideja uz pomoć epifanije samo su neki od mogućih uticaja koji oblikuju realistički minimalizam Stivena Krejna, Šervuda Andersona i Ernesta Hemingveja.

Snežana Grujić
snezagruijic@gmail.com
Univerzitet u Beogradu, Filozofski fakultet, odsek: Filozofija

ŽENSKI GOVORNI ČINOVI, CETERIS PARIBUS I ZNAČENJE

Teorija govornih činova, kako u svom inicijalnom obliku (Ostin), tako i u kasnijim varijantama, na primer etičkoj (Serl), podrazumeva ispunjenost određenih uslova – ceteris paribus na osnovu kojih tek govorni čin može da ostvari svoju komunikacijsku ulogu. Promena jednog od uslova, zamena govornika muškog roda ženskim, pri istom iskazu, uzrokuje konsekvence koje se odražavaju i na značenje. Radom se ispituje zavisnost ilokucione i perlokucione snage govornih činova od roda govornika i njegove, odnosno njene intencije, kao i formiranje značenja u skladu sa učenim relacijama. Pokazuje se da je značenje u ovakvim slučajevima inferencijalnog karaktera. Analiza se, između ostalog, vrši na primerima psovki u srpskom jeziku.

Snežana Gudurić
guduricsn@gmail.com
Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet,
Odsek za romanistiku, Katedra za francuski jezik i književnost

U POTRAZI ZA IZGUBLJENIM ZNAČENJEM

Za razliku od mnogih reči čije nam poreklo nije tajna, postoje i one koje, i pored toga što ih skoro svakodnevno upotrebljavamo, kriju tajnu svoga nastanka. Uporedili smo nekoliko reči iz francuskog i srpskog jezika

čija značenja, po našem mišljenju, zaslužuju da se posebno razmotre sa istorijskog, kulturološkog i pragmatičkog stanovišta. Reč je o leksemama čije poreklo nije uvek očigledno, ali čiji su se putevi u nekom trenutku ukrstili. Između ostalog, ukazaćemo na moguće veze između reči *ban/ban* i *banal/banalan*, *turban/turban* i *tulippe/ tulipan*, fr. *tête* (glava) i sr. *testija*, a pokazaćemo i kako se pojedini segmenti društvene stvarnosti očituju kroz leksiku (*testament*), odnosno kakva je veza između *petla* i *kokete*.

Dorijan Hajdu

dorijan.hajdu@fil.bg.ac.rs

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Odsek za germanistiku, Grupa za skandinavistiku

O TEORIJI PRAGMATIČNE (KONOTATIVNE) EKVIVALENCIJE NA PRIMERU ODGOVARAJUĆIH IZRAZA ŠVEDSKOG I SRPSKOG JEZIKA

U radu se predstavlja konačna verzija teorije o pragmatičnom (konotativnom) ekvivalentu, proširena u odnosu na neke dosad objavljene članke ovog autora. Teorija se zasniva na rezultatima obimnog empirijskog istraživanja izraza sa konotativnom komponentom značenja u švedskom i srpskom jeziku, kao i vladajućih kulturnih modela u ovim društvima. Na osnovu tih rezultata teži se potvrdi hipoteze o nepotpunosti uobičajene idiomatske ekvivalencije između ovakvih izraza u ova dva jezika, odnosno o postojanju potrebe za uključivanjem u razmatranje i pomenutog konotativnog značenja, ovde predstavljenog izračunatom frekvencijom upotrebe izraza u svakodnevnom govornim situacijama, kao i njihovom markiranosti u njima. Poznavanjem i upotrebom pragmatičnog (konotativnog) ekvivalenta izbegava se eventualna razlika između nameravanog i protumačenog značenja, koja kod ovakvih izraza može imati veće neprijatne posledice, posebno ako se radi o jezicima koji se govore u društvima u kojima vladaju različiti kulturni modeli. Ova teorija, stoga – pored upotrebe u svakodnevnoj komunikaciji na stranom jeziku – primenu može naći u praktičnoj nastavi jezika, u prevođenju (beletristike), u razumevanju kognitivnih kulturnih modela itd.

Ana Halas
anahalas@gmail.com
Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Anglistika

OBRADA METAFORIČKIH ZNAČENJA U JEDNOM OPŠTEM I JEDNOM PEDAGOŠKOM REČNIKU ENGLESKOG JEZIKA

Predmet ovog rada je leksikografska obrada metaforičkih značenja sa težištem na njihovoj identifikaciji i definisanju u *The Oxford Dictionary of English* i *Oxford Advanced Learner's Dictionary*, koji su uzeti za predstavnike dve sfere leksikografske prakse engleskog jezika, one koja se tiče izrade rečnika opšte namene i one koja obuhvata izradu tzv. studentskih ili rečnika pedagoške prirode. Cilj rada je utvrđivanje stepena zasnovanosti pomenute prakse na saznanjima kognitivne semantike, a posebno onih u sferi pojmovne metafore kao jednog od dominantnih mehanizama izvođenja novih značenja u okviru mreže značenja polisemičnih leksema, a samim tim i provera predusretljivosti date prakse prema korisnicima rečnika. Potencijalno nizak stepen date zasnovanosti utvrđen analizom u radu, kao i konkretizovanje nedostataka takve prakse daće smernice za postavku novog, teorijski čvrsto utemeljenog pristupa obradi metaforičkih značenja u jednojezičnim rečnicima.

Sabina Halupka-Rešetar
halupka.resetar@ff.uns.ac.rs
University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, Department of English

TESTING EFL LEARNERS' UNDERSTANDING OF CONVERSATIONAL IMPLICATURE

The present paper aims to establish whether there is a significant correlation between EFL learners' level of proficiency and their ability to recognize and understand conversational implicatures. To this end, a research was conducted among four groups of EFL learners, whose level of general linguistic competence ranged from B1 to C2. Performance data were elicited using a test designed after Bouton's (1999) work. The test included several background questions and a list of 20 multiple choice items, which served to determine the participants' ability to interpret the non-literal meaning of utterances.

The analysis of the results obtained in the research proves that the pragmatic competence of EFL learners correlates with their level of language proficiency. On the one hand, this supports the assumption that pragmatic competence is an important ingredient of EFL learners' general language proficiency. However, it also suggests that explicit instruction is needed in order to enhance learners' pragmatic competence, which has repeatedly been shown to be at a considerably lower level than their general linguistic competence.

Kimeta Hrnjak Hamidović

khamidovic@np.ac.rs; ninahrnjak@hotmail.com

Državni univerzitet u Novom Pazaru, Departman za Filološke nauke,
Engleski jezik i Književnost

Ivana Nešić

ivanadjokic@vpskp.edu.rs; ivana0801@hotmail.com

Visoka poslovna škola strukovnih studija Blace

ULOGA REČNIKA U NASTAVI PREVOĐENJA NA UNIVERZITETSKOM NIVOU

U ovom radu obrađuje se proces dolaženja do odgovarajućih engleskih ekvivalenata koristeći konkretne primere iz savremene srpske književnosti. Korpus čini deset odlomaka književnih dela koji se koriste u svrhu vežbi prevođenja sa 20 studenata treće godine studijskog programa Engleski jezik i književnost, na Državnom univerzitetu u Novom Pazaru. U interakciji sa studentima, kao i na osnovu analize grešaka studentskih prevoda sa srpskog na engleski jezik, primećuje se da su uočene greške najčešće rezultat pogrešne interpretacije leksema maternjeg jezika, zatim oslanjanja na online ili mobilne rečnike, zanemarivanja uloge konteksta, kao i zanemarivanja značaja jednojezičnih rečnika, kako srpskog, tako i engleskog jezika. Takođe treba napomenuti da se tokom zimskog semestra akademske 2014/2015 godine poseban akcenat stavljao na faktore koji utiču na formiranje i interpretaciju značenja određenih leksema maternjeg, odnosno, srpskog jezika da bi se došlo do odgovarajućih ekvivalenata u engleskom jeziku, koji što je moguće vernije prenose lingvistička i ekstralingvistička značenja lekseme polaznog jezika. Na kraju se izvode zaključci u cilju podizanja svesti o značaju pravilne upotrebe rečnika prilikom prevođenja, posebno sa maternjeg na strani jezik.

Bojana Jakovljević

bjn.jakovljevic@gmail.com

University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, English Department

Nataša Milićević

natasamilicevic459@gmail.com

University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, English Department

COMPREHENSION OF NATURAL AND SYNTHESIZED SPEECH: THE INFLUENCE OF SYNTAX-PROSODY INTERFACE

Speech comprehension is a highly complex process which, apart from cognitive factors such as memory and general ability to infer meaning, largely depends on linguistic factors. Accordingly, the paper presents the results of a pilot study which aims at examining the comprehension of natural and synthesized speech as well as the linguistic factors influencing the processes in question. The research involved a comprehension test based on the same piece of text produced by a professional actor and the TTS AlfaNum synthesizer. In order to analyze the comprehension of natural and synthesized speech, the subjects were asked to do a questionnaire which involved estimating speech quality and confidence in providing answers on a 5-point scale. The subjects were also asked to describe comprehension difficulties. Considering that the results of the questionnaire revealed lower ability of the listeners to derive meaning of the synthesized piece of text as well as that the absence of pauses at some points in the text was stated as the major comprehension difficulty, we measured the pauses at the boundaries of different syntactic structures. The measurements corroborated the questionnaire results, suggesting that syntax-prosody interface could be a factor influencing the comprehension of natural and synthesized speech.

Александра Јанић

aleksandra.janic@filfak.ni.ac.rs

Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Департман за српски језик

СЕМАНТИЧКЕ НИЈАНСЕ КОД ВИШЕЗНАЧНИХ ИЗВЕДЕНИХ ПРИДЕВА НА *-(љ)ИВ* У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Вишезначни придеви који се завршавају на *-(љ)ив* пружају увид у семантичке нијансе постигнуте додавањем суфикса *-(ј)ив*, *-љив* на творбену основу или пак сложеног суфикса који садржи *-(љ)ив*. Изведенице попут *ганутљив* показују модална значења, с тим што је једно тзв. активно, субјекатско („који може ганути“), а друго тзв. пасивно, објекатско („који се лако може ганути“). У пару двозначних примера *трпељив* („који може да трпи; толерантан“, „који одражава трпљење“) и *трпљив* („трпелив, толерантан“, „који се може трпети, подношљив“), с обзиром на исту мотивну реч, нијансама у значењу доприноси суфикс. Притом је, с једне стране, могуће да дође до преклапања једног, активног значења („који може да трпи“), а с друге, до диференцирања лексема за пасивно значење (значења су навођена према РМС 2007). Поред активног и пасивног, те модалног значења, издвајамо и подзначења попут тежње, резултата. На пример, лексема *тугаљив* као једно од значења има активну тежњу да изазове тугу (*тугаљива песма*). Употреба анализираних лексема у својим различитим значењима посебно је испитана на корпусу, што даје конкретнији увид у постизање различитих значења, те у њихову повезаност, као и у разлике у дубинској структури. Предмет анализе је и фреквентност у корпусу и бројност класе вишезначних придева на *-(љ)ив*, са истицањем морфолошких карактеристика њихових творбених основа.

Danica Jerotijević Tišma

danicajerotijevic@gmail.com

Универзитет у Крагујевцу, Филолошко-уметнички факултет, Катедра за англистику

SERBIAN EFL LEARNERS' UTTERANCE MEANING INTERPRETATION BASED ON INTONATION CUES

Most of the EFL intonation studies focus on the production level, slightly disregarding the level of perception. The present study hence aims at exploring

Serbian EFL learners' ability to interpret foreign language utterances relying on the intonation of native speakers. The participants listened to the examples from the corpus and had to decide upon the meaning of the articulated sentence depending on the intonation contour of the utterance. The listening material was collected from British English and American English TV shows and films, and the results were compared and discussed. Having in mind that the correct perception precedes accurate production, we sought to explore the level of Serbian EFL learners' proficiency in perception of L2 intonation and thus provide possible suggestions for the enhancement of production.

Marina Janjić

marina.janjic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Srbistika

Ilijana Čutura

ilijana.cutura@gmail.com

Univerzitet u Kragujevcu, Fakultet obrazovnih nauka, zaposlena.

GLOTODIDAKTIČKI ASPEKT ZNAČENJA PREDLOGA

„Nepromenljive pomoćne reči koje stoje ispred padežnih oblika samostalnih reči i služe za označavanje njihovih odnosa prema drugim rečima u rečenici“ (Stanojčić 2010) mnogo su više od neprimetnih proklitika i usputnih jezičkih minijatura. Semantici predloga, njihovoj opsežnoj višeznačnosti, savremena lingvistika sve više poklanja pažnje, dok ovako bogata polisemična struktura ostaje najčešće po strani u nastavnim interpretacijama naših škola. Naime, glotodidaktička aparatura nas uverava da se u aktuelnoj nastavi gramatike znatno veća pažnja poklanja zvučnijim, obimnijim i zahtevnijim jezičkim temama, dok se predlozima ne ukazuje značaj koji zaslužuju. Ovaj rad ima za cilj da ukaže na propuste i nedoslednosti u vezi sa nastavnim sadržajima i pristupima u vezi sa bogatim opusom značenja predloga, kako bi se scientističkim pristupom ovom važnom nastavnom segmentu dao pečat moderne lingvistike.

Tamara Jevrić

tamarajevric@yahoo.com

Univerzitet u Prištini, Filozofski fakultet, Katedra za anglistiku

**THE PORTRAIT OF WOMEN IN ENGLISH AND SERBIAN
– A STUDY INTO THE MEANING OF WORDS THROUGH
COLLOCATIONS**

The study of meaning can refer to not only the analysis of the basic meaning of words but it can also tell us how the meaning of words is affected by the presence of other words which share their immediate environment, i.e. collocations. In this paper we examine the collocational behaviour of the node WOMAN. The aim of this research is to contrast the meaning of woman in English and Serbian, based on the views of Firth (1957), Sinclair (1991, 1994) and Stubbs (1996, 2002), in order to determine how their meaning is influenced by the collocates. For that purpose the British National Corpus, the Corpus of Contemporary Serbian and the Dictionary of Serbo-Croatian are being used. The analysis of collocations tells us what the similarities and differences of the aforementioned languages are in their portrayal of women, but it also has far-reaching consequences because it gives us a glimpse into the culture and various ideologies that lie beneath them.

Dragana Jevtić

draganajevtic88@gmail.com

Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu

**NEKI NAČINI PRENOŠENJA ZNAČENJA ODREĐENOG I
NEODREĐENOG ČLANA SA ENGLESKOG NA SRPSKI JEZIK U
PREVODIMA
DELA ROALDA DALA *GOSPODIN BOTIBOL***

U ovom radu će biti analizirani neki načini transpozicije određenog i neodređenog člana koji se nalaze u funkciji određivanja imenica u engleskom jeziku u srpski jezik. Značenje i upotrebu članova sagledaćemo na korpusu kratke priče „Gospodin Botibol“ Roalda Dala, a njihovo prenošenje na srpski jezik posmatraćemo kroz dva odgovarajuća objavljena prevoda pomenute priče. Prvi deo ovog rada bavi se teorijskom analizom i gramatičkom realiza-

cijom određenosti/neodređenosti, koja se ogleda u sistemu članova u engleskom jeziku. U radu se dalje analizira kategorija određenosti/neodređenosti u srpskom jeziku koji nema sistem članova i koji nema obavezan gramatički marker određenosti/neodređenosti. S druge strane, bilo je pretpostavki da je određenost univerzalna kategorija značenja koja mora biti markirana u jeziku, na jedan ili drugi način, i da je u srpskom gramatikalizovana ili redosledom reči ili nekim drugim lingvističkim markerima. Stoga će osnovni cilj ovog rada biti da se pokaže kako se osnovna značenja članova u engleskom jeziku prenose na srpski jezik i da li se u takvim prevodima mogu uspostaviti određena pravila.

Radojka Jevtić

green.piano.in.blue@gmail.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za engleski jezik

BRISANJE GRANICA I ZNAČENJE DRUGOSTI U ROMANU „TRAVA PEVA”

Roman Doris Lesing „Trava peva” predstavlja plodno tle za izučavanje rušenja velikih narativa prisutnih u dotadašnjoj tradiciji. Kroz odnos Meri Tarner i njene okoline autorka nam predstavlja širi kontekst pritisaka na ženu tadašnjeg društva, a kroz odnos Tarnerovih sa poslugom mi otkrivamo netrpeljivost koju belci osećaju prema crncima u južnoafričkoj koloniji. Primeri značenjskih sistema okoline sudaraju se i mešaju sa individualnim sistemima značenja te nam autorka vešto predočava kako se osnove takve, inače snažne tradicionalne strukture, preplicu sa ličnim idejama glavnih likova u mikrokosmosu koji stvaraju oni sami. Koristeći se teorijama Žaka Deride i njegovog koncepta dekonstrukcije binarnih opozicija i primenjujući ih na odraz društvenih struktura prisutnih u romanu, planiramo da otkrijemo kako urušavanje prethodno utvrđenih, stalnih kategorija, dovodi do značajnih promena na ličnom nivou glavnih likova, nekad brišući, a nekad potpuno izmeštajući prethodno usađeni značenjski sistem za koji je društvo bilo odgovorno. Planiramo takođe da analiziramo značenje *drugosti* u romanu i donekle prirodnu povezanost koju taj pojam ima sa pojmovima roda i rase.

Zoran Jevtović

zoran.jevtovic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za novinarstvo

Zoran Aracki

zoran.aracki@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za novinarstvo

ZNAČENJA MEDIJSKIH ISKAZA

Težnjom da se izdvoji od subjektivnih iskustava savremenog čoveka, ali i objektivnog sveta prirodnih predmeta i pojava, postmoderno društvo je uveliko zaronilo u medijsku stvarnost, apstraktnu i duboku posredovanu. Komunikacioni prostor artikuliše se u skladu sa sposobnošću izražavanja, karakterom i filozofijom novih medija koji kreirajući obilje informacija, podataka i obaveštenja dobijaju sve važniju ulogu. Spinovane vesti, dezinformacije, konverzije podataka i ideologizovano interpretiranje postaju deo aktuelnog medijskog diskursa koji odlično prolazi na komercijalnom i tabloidizovanom tržištu. Međutim, inscenirana komunikacija rezultira gubljenjem logičkog smisla, pri čemu istina kao ideal novinarske profesije, ali i demokratije uopšte, trpi žestoke udare. Proces pretvaranja znakova u značenja zabranjuje sve protivrečnosti u mišljenju, ali (re)konstruisan propagandnim simbolima i slikama završava se medijskim mišljenjem koje se u određenom prostoru i vremenu nameće kao dominirajući stav. Tako forma postaje važnija od suštine, površina od dubine informacije, apstrakcija od materijalnosti, a utisak od uma. Nediskurzivna simbolika kojom shvatamo i tumačimo svet promena umesto kaleidoskopa ideja, boja i mišljenja nudi unisioni svet značenja koja nemaju alternative. Daleko od pažnje običnog čoveka odvija se tihi proces u kojem upravljanje medijskim iskazima postaje najveća moć unutar društva, jer namećući značenje pojmova isključuje svaku protivrečnost unutar mišljenja.

Ana Jovanović

jovanna762004@yahoo.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za Orijentalistiku

Divna Tričković

divnaili@gmail.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za Orijentalistiku

KONTRASTIVNI PREGLED SEMANTIČKIH PROŠIRENJA REČI „□“ (USTA) U KINESKOM I JAPANSKOM JEZIKU I NJENA ULOGA U FORMIRANJU PIKTOFONETIKA

Voden potrebom da shvati načine na koje nastaje značenje kao i odnose između označitelja i označenog, čovek je prešao dug put od stava da su označitelji samo simbolične reprezentacije višeg sveta ideja, koji iako njemu nedostupan, realno postoji, do poimanja značenja kao produkta tesne sprege čovekovog tela, kao polazišta koje, svojim osobnostima, određuje i ograničava mogućnosti interpretacije sveta u kome živimo i sposobnosti figurativnog mišljenja. Polazeći od osnovnih pretpostavki teorije konceptualne metafore, nastojaćemo da pojasnimo razloge zbog kojih je došlo do semantičkih proširenja reči „□“ (usta) u kineskom i japanskom i damo kontrastivni pregled tih proširenja u ova dva jezika. Osim toga, nastojaćemo i da objasnimo kognitivnu osnovu za nastanak velikog broja piktofonskih karaktera, koji kao semantički element sadrže istoznačni radikal i da damo pregled najvažnijih semantičkih kategorija obuhvaćenih piktofonskim nastalim kombinacijama ovog znaka s različitim fonetskim elementima. Ova tema ne samo da uopšte nije analizirana kod nas, nego joj se iz kognitivnog ugla i u svetu uopšte pristupilo tek nedavno. Smatramo da jedan ovakav uvid u drugačiji odnos znaka-značenja-reči/morfeme može inspirisati novi pogled i na alfabetske kulture i pristupe proučavanjima njihovih jezika.

Иван Јовановић

ivan.jovanovic@filfak.ni.ac.rs

Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Департман за француски језик и књижевност

О СЕМАНТИЧКОМ АСПЕКТУ СЕКСУАЛНОГ ЧИНА У ФРАНЦУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

У раду се, контрастивним приступом, анализирају сличности и разлике на пољу опцене лексике, у нашем случају у домену сексуалног чина, у француском и српском језику. Полазећи од Гироовог става да је људско тело седиште свих наших осећаја и сазнања, будући да су све наше психичке функције засноване и именоване на основу слика које оно пројектује, те да традиционална психологија поима невидљиву психу као одраз видљивог тела, три кључне психичке функције: интелигенција, осећајност и жеља у потпуном су складу са соматским компонентама: глава, груди и полни органи. Ови соматизми и њихове функције симболизују нашу психолошку активност, а посебно наш однос са спољашњим светом. Захваљујући тој телесној слици, посебно полним органима, дубоко се укоренила семиологија опцености. На основу морфолошких критеријума, опсецну лексику смо класификовали у шест група: просте речи, изведене речи, сложенице, изрази, пословичне форме и псовке. Са семантичког аспекта, опсцена лексика је анализирана на основу културолошколингвистичког и когнитивнолингвистичког модела. Културолошколингвистички модел заснован је на опусу Ане Вјежбицке, док се когнитивнолингвистички модел базира на идеји когнитивне лингвистике о симболичкој природи језика, класификацији семантичких проширења, те на грађи сцене као једне од симболичких функција језика. Грађа за овај рад ексцерпирана је из жаргонских и еротских речника, са друштвених мрежа и дискусијских форума.

Jovana Jovanović
j.jovanovic85@gmail.com
Institut za srpski jezik SANU

KOMPONENTA VELIČINE KAO MOTIVATOR POGRDNOG ILI AFIRMATIVNOG ZNAČENJA LEKSEMA KOJIMA SE IMENUJE ČOVEK

Predmet našeg istraživanja predstavljaju deminutivi i augmentativi kojima se u srpskom jeziku imenuju ljudi, te koji u određenoj semantičkoj poziciji realizuju pejorativno, pogrдно, prezrivo ili podrugljivo značenje, dok u drugačijoj poziciji pokazuju tendenciju da označe afirmativan stav govornika prema datoj osobi. Ovom problemu pristupićemo sa tvorbenog, semantičkog i pragmatičkog stanovišta, nastojeći pritom da pokažemo kako se od primarnog kvantitativnog značenja („koji je male veličine, malih dimenzija”, „koji je fizički mali ili manji od prototipičnog predstavnika iste vrste”, odnosno, „koji je velikih dimenzija / veći od prototipičnog predstavnika iste vrste”) u polisemantičkoj strukturi deminutiva i augmentativa razvija kvalitativno, evaluativno značenje kojim se predmet nominacije (u ovom slučaju – osoba) nipodaštava ili afirmiše (npr. *vojničić*, *vojničina*, *oficirčić*, *oficirčina*, *čovečuljak*, *ljudina*, *ženica*, *ženetina* i sl.). S tim u vezi, posebno ćemo se usredrediti na ispitivanje tematskih grupa leksema u kojima se uočavaju ovakve semantičke transformacije. Istovremeno, pokušaćemo da utvrdimo od čega zavisi da li će se komponente augmentacije i deminucije u strukturi leksičkog značenja razvijati u smeru pejoracije ili afirmacije.

Kais A. Kadhim
kaisamir@um.edu.my
English Department, University of Malaya

THE TRANSLATION OF IDIOMS IN GEORGE ORWELL'S 'ANIMAL FARM' TO ARABIC: ACROSS LINGUISTICS AND CULTURAL BOUNDARIES

This study aims to investigate the phenomenon of idioms, their types, the strategies applied in translating them and how effectively they are rendered in the English novel “Animal Farm” and its Arabic version “*عزرزم*”

”ناوي حلا” Mazraat (Farm) Alhaywan (Animal). The objectives of this study are (i) to find out if the ST idioms are effectively translated from English to Arabic, and (ii) to find out the most suitable strategies than can be used to convey the idioms that have been translated inappropriately from English to Arabic. The study employs Fernando’s (1996) classification of idioms and Baker’s (2011) proposed strategies of translating idioms. In addition, Nida’s (1964) notion of equivalence in translation has been applied to determine how the idioms are effectively translated into equivalent Arabic idioms and expressions. Forty idioms from the English novel and their translation in the same book’s Arabic version were extracted. The discussions on the findings are presented from the excerpts of both novels and analyzed thoroughly. The findings reveal that 40% of the extracted idioms are translated by the strategy of paraphrasing, 25% are translated by corresponding TT idiomatic expressions, 10% are translated by idiom of similar meaning but dissimilar form and 5% by omission of whole idiom.

Sofija Kalezić-Đuričković

pgstudio@t-com.me

Fakultet za crnogorski jezik i književnost, Cetinje

DJELO ALBERA KAMIJA U KONTEKSTU EVROPSKE FILOZOFSKE MISLI

U radu *Književnost i filozofija Albera Kamija* Sofija Kalezić-Đuričković piše o osnovnim odlikama egzistencijalizma i poetike apsurdna, u najvećoj mjeri oličenoj u stvaralaštvu francuskog pisca Albera Kamija. Egzistencijalizam se razlikuje od pravaca avangarde time što ne naglašava nove tehničke postupke i ne teži promjeni svijeta književnosti. Njega u najvećoj mjeri karakteriše filozofija Žan-Pol Sartra, koji je svoje ideje temeljio na učenjima Šopenhauera, Ničea, Kjerkegora i Hajdegera. Način izlaganja egzistencijalističkih filozofa do te mjere je djelovao na umjetničku literaturu i književnu kritiku da je prešao u intelektualnu modu. Sartrova rečenica citirana iz drame *Iza zatvorenih vrata* koja glasi: “Pakao - to su drugi!”, služila je kao podloga brojnih rasprava posvećenih usamljenosti građanskog čovjeka i problemu pomanjkanja solidarnosti među ljudima. Rad koji se odnosi na književna i filozofska pitanja u djelu Albera Kamija u najvećoj mjeri tretira probleme romana *Stranac* i ogleđa o apsurdnu *Mit o Sizifu*.

Jasmina M. Katinski
jasmina.katinski@gmail.com
Institut za književnost i umetnost, Beograd

VILINO KOLO – KONTEKST I ZNAČENJE

Čovek je odvajkada prostor delio na „svoj“, blizak i poznat i „tuđ“, dalek i nepoznat. Ova prostorna organizacija predstavljala je bitan element u organizaciji čovekovog života i kretanja unutar i van zajednice. Predstava o vilinom kolu jedna je u nizu prostornih odrednica koje su određivane kao tabusiane, nečiste, opasne. Zabrana kretanja unutar ovog omeđenog prostora prenesena je sa tabua susreta sa demonskim bićima, pri čemu je izraz „vilino kolo“ služio da označi kako sam čin plesa demonskih bića, tako i ograničen prostor na kom su vile igrale. U radu se tumači kontekst i značenje verovanja vezanih za ples demonskih bića u kolu, ograničen na korpus demonoloških predanja. Posebna se pažnja poklana simboličkom potencijalu kruga, putem čega se u vezu dovode vilino i vrzino kolo.

Milica M. Kočović
milicak@hotmail.com
Kragujevac, Filološko-umetnički fakultet, Anglistika

KOLOKACIJE U ENGLESKOM JEZIKU MEDICINSKE STRUKE – ZNAČENJE, UČESTALOST I PREVODNI EKVIVALENTI

Pojam kolokacija se prvi put spominje šezdesetih godina prošlog veka, od strane Dž.R. Firta (Firth, 1960), i od tada su kolokacije postale sastavni deo lingvističkih istraživanja u engleskom jeziku. Međutim, zanemarena je upotreba i značenje kolokacija u engleskom jeziku medicine. Podučavanje, prevođenje i učenje kolokacija predstavlja poseban izazov, koji je u jeziku struke još izraženiji, zbog svojevrstne specifičnosti značenja. U ovom radu bavićemo se pitanjima frekventnosti kolokacija u engleskom jeziku medicinske struke, njihovim značenjem i prevodnim ekvivalentima. Pokušaćemo da ispitamo značenje pojedinih reči koje

čine kolokaciju i na taj način da pokažemo kako se prototipno značenje izraženo u jednom jeziku prenosi i u drugi jezik, i na osnovu toga pokazati kako se kolokacije razlikuju u dva jezika. Zbog prostorne i vremenske ograničenosti, skoncentrisaćemo se na glagolske kolokacije, i to u oblasti farmacije kao jedne od grana medicine.

Danijela D. Kostadinović

danijela.kostadinovic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, departman za Srpsku i komparativnu književnost

FUNKCIJA I ZNAČENJE BROJEVA U PROZI ŽIVKA ČINGA

S obzirom na to da brojevi nose u sebi ogroman semantički potencijal, rad se zasniva na sistemskom pristupu simbolici i značenju brojeva sa magijskom i biblijskom vrednošću u delu savremenog makedonskog pisca Živka Činga. Uočavanje veza i zavisnosti između plana sadržaja i semantičke postavljenosti Čingove proze u kontekstu mitsko-magijskog, biblijskog i političkog ideograma, vodilo je u radu i ka ispitivanju kulturološke i sociološke funkcije brojeva u cilju bližeg određenja arhajski oblikovanih junaka u ovoj prozi.

Milena Kostić

mkostic76@gmail.com

Faculty of Philosophy Niš, English Department

Vesna Lopičić

lovevuk@gmail.com

Faculty of Philosophy Niš, English Department

THE MEANING OF “THE CALEDONIAN ANTYSZYGY” PHENOMENON IN MARGARET LAURENCE’S *TO SET OUR HOUSE IN ORDER*

Numerous elements of Scottish heritage are potently depicted in the work of Margaret Laurence, a Canadian author of Scottish origin: family

history, nostalgia for the bygone times, oral tradition, clan loyalty, etc. The aim of this paper is a broad discussion of the ways in which Scotland is portrayed in Laurence's work and a specific examination of the importance of her Scottish heritage in *To Set Our House in Order* from the well-known short story collection *A Bird in the House* (1970). The theoretical framework of the paper relies on the detailed exploration of "the Caledonian Antysyzygy" phenomenon: its meaning, function and role in the creation of Scottish identity. Originally coined by a literary critic G. Gregory Smith, this phenomenon (nowadays usually referred to as the Scottish Antithetical Mind) denotes the unexpected merging of opposing or paradoxical cultural viewpoints. Although this national trait is not unique to the Scots, it is definitely among the Scots that this contradiction becomes apotheosized, claims a Scottish culture scholar, Finlayson (1988). In Laurence's story analyzed here, the basic characteristics of "the Caledonian Antysyzygy" will be demonstrated through a conflicting gap between Scottish traditional and Canadian modern tendencies.

Darko Kovačević

dax1978@gmail.com

University of East Sarajevo, Faculty of Electrical Engineering

THE MEANINGS OF TIME IN PAUL AUSTER'S NOVELS

The paper will deal with the meanings of time in the novels of American writer Paul Auster. The body for such a research will include 13 Auster's novels written in the period from 1985 to 2009, while Shlomith Rimmon-Kenan's study *Narrative Fiction: Contemporary Poetics* will give the theoretical basis for the discussion about time in a text, approaching it through three relations: order, duration and frequency.

Time is an extremely important factor in the narrative realization of stories in Auster's novels, with different meanings it gives to events, actions and phenomena. As such, it deserves to be discussed and analysed in detail and it will be done in the paper, after some general information about Auster and his works, with key aspects of his approach to time in the narration of his novels.

Милош Ковачевић

mkovacevic31@gmail.com

Универзитет у Београду, Филолошки факултет

Универзитет у Крагујевцу, Филолошко-уметнички факултет

РЕЧЕНИЦЕ С КОНВЕРЗИЈОМ ПРИДЈЕВСКОГ АТРИБУТА И ПРИЛОШКЕ АДВЕРБИЈАЛНЕ ОДРЕДБЕ

Конверзија је у лингвистичкој литаратури и творбена категорија (начин неафиксалне творбе врста ријечи) и лексикосемантичка категорија (семантички однос између двије лексема које се налазе у реципрочном и симетричном односу, па могу замијенити мјеста у реченици), с тим да су у питању увијек лексема које припадају истој категорији ријечи (глагол-глагол, именица-именица, придејв-придејв или прилог-прилог).

У нашем реферату, међутим, конверзија се не тиче категоријално истоветних лексема, него лексема које припадају двјема категоријама ријечи: прилозима и придјевима, а које су међусобно замјењиве у оквиру реченице, односно које преласком из присупстантивне у приглаголсаку позицију, или обрнуто, не мијењају значење реченице. У питању су, дакле, функционалносинатаксички конверзиви типа: Он се није *тачно* сјећао имена → Он се није сјећао *тачног* имена; Одиграли су *сјајну* утакмицу → Одиграли су *сјајно* утакмицу, и сл.

У реферату се освјетљавају структурно-семантички услови који о(не)могућавају транспозицију прилошке адвербијалне одредбе из приглаголске (најчешће предикатске) позиције у придјески атрибут уз именицу у објекатској позицији, тј. показује се у којим условима јесте а у којим није могућ овај тип функционалносинатаксички конверзије.

Ранко Козић

ranko@open.telekom.rs

Филолошки факултет у Београду, Катедра за италијанистику

СЛИКА И МИСАО У ЈЕЗИЧКОМ ПРАСТАДИЈУМУ И ЊИХОВ ЗНАЧАЈ ЗА СТУДИЈЕ ФИЛОЛОГИЈЕ, КЊИЖЕВНОСТИ И ФИЛОЗОФИЈЕ

Предмет ове студије је креативни потенцијал језика садржан у његовим најдубљим слојевима, до којих нас може довести једино коренско познавање речи. Креативност тог потенцијала огледа се у сликама и метафорама које у себи садрже сву снагу, љупкост и свежину којима је свој однос према свету и времену покушавала да заодене примордијална језичка свест. Највеће искушење и истовремено највеће задовољство за истраживаче представља успостављање логичких релација између слика, метафора и тропа, чиме се стварају претпоставке за усвајање језичке логике, што није могуће постићи већ устаљеним методама изучавања језичке материје и од чега суштински зависи студиј свих хуманистичких наука. Управо би на тим принципима требало да се заснива реформисана настава у подручју језика и књижевности, укључујући и матерњи, између осталог и због тога што на други начин језик као феномен уопште није могуће асимиловати у његовом тоталитету. Стари и нови метод сучељавају се на одабраним примерима из лексичког фонда, који јасно указују на инфериорност првопоменутог и неодложну потребу његове супституције новим приступом, суштински базираним на класичним језицима. На крају се указује на добитак вишег реда који се огледа у овладавању херменеутичком методом, што се поткрепљује примерима из историјата истраживања настанка романа као жанра и његове поезике.

Marija Kusevska
marija.kusevska@ugd.edu.mk
Goce Delcev University-Stip, Faculty of Philology, Department of English

MEANING OF DISCOURSE MARKERS IN CONVERSATIONS

The aim of this paper is to look at the meaning of discourse markers in conversations. The paper consists of three parts. In the first part we define discourse markers according to their phonological features, syntactic position, syntactic optionality, lack of semantic content, multifunctionality, etc. We also explore different perspectives from which discourse markers have been analyzed to this day: discourse analytical perspective (e.g., Schiffrin, 1987), conversation analysis (Owen, 1983; Watts, 1987), interactional sociolinguistics (Watts, 1989), relevance theory (Blakemore, 1987, 2002; Watts, 1988, Jucker, 1993), lexical approaches (e.g., Bolinger, 1989), etc. In the second part we refer to *well* in English and *pa* in Macedonian, which are supposedly related, to illustrate those theories. We draw examples from real life conversations and try to establish their functions in framing discourse. And in the third part we use translation to check if discourse markers have one-to-one counterparts in different languages.

Irena Kužnik
irenakuznik@gmail.com
Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za anglistiku

Maja Đukanović
maja.djukanovic@fil.bg.ac.rs
Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za opštu lingvistiku

DEONTIČKA MODALNOST U ENGLESKOM JEZIKU I NEKI VIDOVI NJENOG IZRAŽAVANJA U SLOVENAČKOM JEZIKU

Polazeći od modalnosti kao pojma koji je od suštinskog značaja u istraživanju značenja, u ovom radu je fokus stavljen na deontičku modalnost kao jednu od realizacija modalnosti događaja. Kroz ilustraciju primerima iz svakodnevnog života, kao i iz savremene popularne literature na engleskom jeziku i njihovim prevodnim ekvivalentima na slovenačkom jeziku, autorke

pokušavaju da prikažu da su najdirektniji načini za izražavanje deontičke modalnosti u engleskom i slovenačkom jeziku upravo modalni glagoli, predikativni pridevi, imperativi i leksički glagoli koji označavaju „mande“. Posebna pažnja posvećena je analizi sintaksičkih načina izražavanja kategorija nužnosti i mogućnosti u slovenačkom jeziku, kao i jednoj od specifičnosti slovenačkog jezika oslikanoj u polisemičnosti partikule *lahko* u kontekstu izražavanja domena *irrealis*.

Ivana Lazić-Konjik
ivana.konjik@gmail.com
Institut za srpski jezik SANU, Beograd

Jovanka Milošević
atlant81@yahoo.com
Institut za srpski jezik SANU, Beograd

ZNAČENJE REČI DOM/KUĆA U SVAKODNEVNOM JEZIKU

U radu ćemo predstaviti značenje reči dom/kuća i osobine koje im se pripisuju u aktuelnom, svakodnevnom jeziku srpskih govornika, na osnovu anketnih podataka i materijala Asocijativnog rečnika. Ovaj materijal omogućava pristup svakodnevnoj, uobičajenoj konceptualizaciji pojmova dom/kuća i otkriva znatno više osobina u odnosu na sistemske, rečničke činjenice.

Cilj rada je sumiranje i analiziranje podataka iz ankete kako bi se odredio njihov odnos prema elementima stereotipa DOMA zasnovanim na sistemskim, rečničkim podacima (predstavljenim u radu Ristić, Lazić-Konjik 2014). Značenje reči dom/kuća otkriva se kroz osobine koje su dominantne u dobijenim odgovorima, ali značajne su i one retke, pojedinačne osobine.

Materijal Rečnika SANU pokazuje da se u srpskoj lingvokulturi za pojam DOMA upotrebljavaju lekseme *dom* i *kuća*, koje na verbalno-semantičkom planu funkcionišu kao sinonimi, a razlike se javljaju na kognitivnom i komunikativno-pragmatičkom planu u vidu markirane upotrebe lekseme *dom* i neutralne upotrebe lekseme *kuća*. Isto potvrđuju rezultati ankete podcrtavajući naročito ove razlike (*Kuća je zgrada u kojoj žive ljudi; Dom je porodica koja živi u kući*). Podaci iz ankete pokazuju, takođe, da je značaj vrednosti visoko izražen u uobičajenoj slici DOMA.

Najčešće osobine koje izgrađuju stereotipnu predstavu doma u savremenom srpskom jeziku su porodica, toplina, sloga, ljubav i sigurnost, dajući mu status kulturnog simbola.

Jelena Lepojević

jelena.lepojevic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za ruski jezik i književnost

Danica Igić

danica.igic.85@gmail.com

Gimnazija „Svetozar Marković“, Niš

PADEŽNE FORME SA ZNAČENJEM MESTA I PRAVCA U SRPSKOM, RUSKOM I NEMAČKOM JEZIKU

Upotreba gramatički pravilnih formi za izražavanje mesta i pravca kretanja predstavlja problem za većinu izvornih govornika srpskog jezika, čak i za studente filološkog usmerenja. Činjenica da je u srpskom jeziku pitanje za mesnu odredbu (*gde?*) apsolutno potisnulo pitanje za pravac (*kuda?*) našim studentima predstavlja veliki problem u savladavanju normi drugih gramatičkih sistema, konkretno ruskog i nemačkog jezika, u kojima se insistira na diferencijaciji pomenutih značenja. U radu će biti istražene padežne forme kojima se izražava pravac kretanja (akuzativ u sva tri pomenuta jezika), kao i padežne forme sa mesnim značenjem (lokativ u ruskom i srpskom, odnosno dativ u nemačkom jeziku). Uzimajući u obzir način obrazovanja, značenjski aspekt, kao i korist od proučavanja navedenih dvaju jezika za razumevanje sistema maternjeg jezika, pomenute padežne forme analizirane su i ilustrovane primerima iz jezika svakodnevne komunikacije. U istraživanju je primenjena konfrontaciono-komparativna metoda.

Joanna Lozinska
teraztu@wp.pl
Warmian-Masurian University, English Philology, Olsztyn, Poland

**SPATIAL SCHEMAS OF MOTION LEXICALIZED
BY POLISH VERBAL PREFIXES.
A CORPUS-DRIVEN RESEARCH**

The presentation will concern the lexicalization patterns of motion schemas coded in Polish by means of verbal prefixes as well as the cognitive processes underlying coding of these motion events. The theory of the study will be based on the assumptions of Cognitive Linguistics in general, and Talmy's description of motion event in particular.

The first objective of the study will be the extraction of basic image schemas underlying motion events in Polish. Apart from the obvious perfectivizing function, which is a characteristic feature of all Polish prefixes, the assumption is that they carry other components of meaning crucial for expressing spatial situations. For example, prefixes *przy-* and *po-* will always perform the deictic function, in other words, will always bring the speaker to the scene or focus the reader/ listener's attention on the scene. The description of these other than perfectivizing components of meaning will be the aim of the study.

The method of the study will include the analysis of the data from the digitalized National Corpora of the Polish language. The analysis will consist in the description of individual sentences which code motion events.

Maja Luković
mmilutinovic@kg.ac.rs
Ekonomski fakultet Univerziteta u Kragujevcu

Milena Kranjec Jovanović
mkranjec@kg.ac.rs
Ekonomski fakultet Univerziteta u Kragujevcu

**BLEDA VATRA ZNAČENJA IDENTITETA U ROMANU
VLADIMIRA NABOKOVA „BLEDA VATRA“**

U radu će biti razmatrane posledice nasilja doznačavanja značenja *tekstu* po identitet junaka, pesme, priče, romana-komentara-„Bleda vatra“. Nabokov-

ljev junak u pokušaju da „oživi“ značenje sopstvenog identiteta, koristi „komentar“ pesme kao izgovor, masku afirmisanja sopstvenog postojanja. Jedino što postiže jeste *bleda vatra*, sumrak hermetizovanog značenja/označenog. Naime, u kontekstu Deridine filozofije dekonstrukcije, beskonačna tekstualnost i igra značenja nemaju završnicu u kojoj je moguće uspostaviti metafizički horizont teksta. Interpretacija/ „komentar“ stvara značenje ali poveravajući ga urezu, brazdi, reljefu, bez-smislu. U prilog ovoj tezi, antifilozofija isključuje svaku sraslost značenja sa sobom, sa bilo čime, odnosno svaku sraslost bilo čega sa sobom. U potrazi za značenjem sopstvenog sopstva, Nabokovljev junak „juri“ kroz pesmu, „režeći kao besan mlad naslednik kroz testament starog varalice“, gubeći iz vida da pesma i postavlja pitanje *Ko?* i odgovara sopstvenim postojanjem, čak i pre svakog pitanja, ali i potrebe za označavanjem/pripovedanjem/pevanjem. S druge strane, Pol de Man u zaslepljenosti/slepilu „pogrešnih čitanja“, „komentara“ vidi invenciju otpora koja konstituiše prividno stabilna značenja/identitete u neprestanom podrhtavanju, sprečavajući tako svođenje/ smirivanje igre značenja *teksta*, značenja pesme, značenja identiteta Nabokovljevog junaka.

Gordana Ljubičić
gordanalj.ue@gmail.com
Uučiteljski fakultet Užice

DO WE REALLY NEED WORDS ANYMORE

English is the lingua franca of the world of today. It influences, in certain degree, all the languages it comes in contact with, and broadens its corpus by borrowing the words from many different sources. But, except by borrowing, the fund of the English words is enriched in many other ways every second of the year. What are the ways in which the new words are formed in English? Who or what decides which words will be accepted in the language and which will become part of the English language dictionaries? Every year several eminent institutions pronounce The Word of the Year choice. Among them are Oxford University Press, Merriam-Webster, a major publisher of dictionaries, American Dialect Society and Global Language Monitor. They all have their own criteria and the choices differ. Global Language Monitor chose the Emoji ideograph for Heart (and Love) as the Top Word for 2014. Does it mean that, in the future, we will not need words anymore? The paper tends to answer some of these questions.

Сања Мацура

sanja_macura@yahoo.com

Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, Студијски програм српског језика и књижевности

ЗНАЧЕЊЕ ТИШИНЕ И ЉУБАВИ У ПРОЗИ БРАНКА ЋОПИЋА

У раду се описују особине и значење тишине као модела читања мотива љубави у наративним текстовима Бранка Ћопића. Тишина се тумачи као метафора и показују се њене импликације на значење љубави и еротског у бинарним опозитима индивидуа–колектив, идентитет–менталитет, конзумација–репресија, жеља–страх, ерос–танатос. Приповиједни и романескни опус овог писца до сада није довољно сагледан из предоченог угла, иако је повезаност експлицитне и субмисивне (немуште) љубави и еротике важан чинилац у обликовању ликова. Истовремено, он је повезан и са дескриптивним елементима из којих израста означавање границе између жељеног и допуштеног, тј. између доминантног и супресивног обрасца предоченог понашања.

Sergej Macura

sergej.macura@fil.bg.ac.rs

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za anglistiku

LIK I PLAMEN: JEJTSOVO PISANJE VERBALNE IKONE

Rad se bavi spektrom značenja koja pokazuje imenica *image* u pjesmi Vilijama Batlera Jajtsa „Vizant“ (“Byzantium”, 1932). Ne gubeći iz vida mnogobrojne tradicije na koje se autor naslanjao pišući ovo djelo – klasičnu, mističko-gnostičku, kabalističku, pa čak i japansku iz pozorišta No – pozabavićemo se nekim opalescencijama značenja ovog nadređenog pojma u svakoj simbolističkoj poeziji, svojevrsne arhilekseme koja na apstraktnom metanivou obuhvata sve slike iz pjesme, a u specifičnoj upotrebi sama se kristalizuje u nekoliko različitih značenja. Najkraće rečeno, javlja se u značenjima *lik*,

slika i *simbol*, s tim da je ovo posljednje najavljeno oko tri decenije ranije u eseju koji je Jejts napisao o Šelijevoj poeziji, koju takođe prožimaju eterični idealizam i žudnja za utopijama duha, na suprotnom polu od karnevalske Irske iz pjesme bliznakinje „Jedrenje ka Vizantu“ (“Sailing to Byzantium”, 1928). Pored ove imenice, naglasak će biti stavljen i na imenicu *flame*, čije implikacije u kontekstu streme ka suštinski religioznim (“flames begotten of flame”), i potkrepljuju tezu autora da je pjesmu napisao kao starac željan pročišćenja. Neke napomene o Jejtsovoj lektiri, poznavanju Vizantije, kao i ikonološke studije Borisa Uspenskog, Leonida Uspenskog i Vladimira Loskog, poslužiće kao upotpunjenje metodološkog okvira za proučavanje ovog teksta.

Goran Maljan

goranmaljan@yahoo.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki Fakultet, Katedra za germanistiku, Grupa za skandinavske jezike i književnosti

TRANSFER GRAMATIČKOG I LEKSIČKOG ZNAČENJA U USVAJANJU L2

Problem odnosa leksičkog i gramatičkog značenja se jasno uočava u transferu jezičkih struktura u procesu usvajanja L2, budući da su leksičke kategorije uopšteno uzev podložnije transferu nego gramatičke. Cilj ovog rada je, stoga, da utvrdi da li je ova tvrdnja tačna, tj. u kojoj meri se leksičko i gramatičko značenje prenose iz postojećeg jezičkog znanja (najčešće L1, ali i nekog već poznatog L2) u novo jezičko znanje (L2 ili L3), kakav je odnos ova dva aspekta značenja, kao i da li se gramatičko značenje prenosi isključivo posredstvom leksičkog ili se može preneti i direktno. Analiza je rađena na pismenom korpusu švedskog kao L2 (L1 srpski) i prevashodno se fokusira na morfološke i morfosintaksičke kategorije kod kojih je prisutno i određeno leksičko i gramatičko značenje – predlozi i kategorije roda i broja. Analiza ukazuje da leksičko značenje jeste podložnije transferu, ali da se i gramatičko značenje u određenim slučajevima može preneti direktno u L2 ili L3. Transfer značenjskih kategorija (bilo leksičkih/semantičkih ili gramatičkih) uslovljava različite formalne analogije i anomalije u međujeziku koje se javljaju u svim fazama usvajanja švedskog kao L2, te samim tim predstavlja jedan od značajnijih problema u procesu u svajanja L2.

Ana Mandić Ivković
anamandic73@gmail.com
Beogradska poslovna škola
Predavač za engleski poslovni jezik

**ŽIG SRAMOTE BELOG ČOVEKA, ZNAČENJE
ISPOVESTI I ISKUPLJENJA U KUCIJEVIM
ROMANIMA *DEČAŠTVO* I *SRAMOTA***

Kucijevi romani *Dečaštvo* i *Sramota* predstavljaju simboličnu potragu za pravim značenjem pojmova ispovesti i iskupljena u južnoafričkom društvu za vreme i nakon vladavine aparthejda, u pokušaju nove vlasti da uspostavi neku vrstu suživota nekad neprijateljskih strana. Za autora ispovest ne predstavlja puko priznavanje počinjenih grehova, već spoznaju istine o sopstvenoj ličnosti, kao jedinoj mogućnosti iskupljenja. Mržnja tako duboko usađena, prerasta u nasilje i pokušaj da se belci nasilnim putem asimiluju u novo društvo, što iznova rađa novo nasilje i produbljuje rane južnoafričkog društva. Osveta ne vodi ka iskupljenju greha i pomirenju već u sve veće beznade i dezorijentisanost. Na tom bolnom putu u potrazi za vlastitim identitetom, pripadnici obe rase još uvek bezuspešno, pokušavaju da pronađu način kako bi svoj zajednički život nastavili da žive u miru i međusobnom razumevanju. Kucijev cilj nije da osudi njihova moralna stanovišta, ili da ih opravda i da za njih zatraži oprostaj, jer to ne predstavlja pravi put ka iskupljenju. U romanu *Sramota* autor smatra da suštinsko značenje iskupljenja ne počiva na ispovesti i praštanju, već potpunoj životnoj predanosti ljubavi i saosećanju.

Nina Manojlović

manojlovic.nina@gmail.com

Univerzitet u Kragujevcu, Filološko-umetnički fakultet, Katedra za engleski jezik i književnost

FUZZY EXPRESSIONS IN LEGAL TEXTS

Compared to vague and ambiguous language in legal texts (Witzcak-Plisiecka 2009; Čutura & Stevanović 2014), fuzziness and its effect on meaning in legal context have not been a subject of much discussion, in spite of the fact that fuzziness is an inherent property of language and cannot be avoided (Radovanović 2013) even in registers which require the use of precise language. The aim of this paper is to examine the meaning of the fuzzy term *reasonable* as used in Title 18 – Crimes and Criminal Procedure and Title 49 – Transportation (USA Public Law) and the pragmatic factors affecting its denotation or reference. Furthermore, we shall examine the application of numerical and non-numerical approach to the fuzzy expression in question (Zadeh 1965, 1983; Zhang 2005). In pragmatic terms, especially from the point of view of the Relevance Theory, one of the most prominent differences between legal language and other registers is the fact that the context is almost never pre-given, which greatly affects the meaning of expression used, as shall be seen in this paper.

Јелена Марковић

jelena.markovic.78@gmail.com

Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, журналистика

СТВАРАЛАЧКА МОЋ ПЕСНИЧКОГ ГОВОРА У ПЕСМИ О АНИ

Књижевно дело сагледано као језичко-мисаона целина у уметности егзистира и показује се као знак највишег ранга, управо стога што гради посебан уметнички доживљај кроз мноштво значења отворених за интерпретације и тумачења. Поезија, као специфичан дискурзивни систем, претпоставља читање у коме се сви вредносни чиниоци постављају у исту раван како би се могли изложити бројним погледима и сагледати као естетски корелати које треба посматрати у свом сагласју. Широко

мисаони оквир песме „Како Ана решава укрштене речи“ Бранислава Петровића представља својеврстан поетски универзум, који пет деценија магијски привлачи љубитеље лепе речи да изнова тумаче и казују добро познате стихове. Аутор у овом раду покушава да докучи у чему је „тајна популарности“ ове у много чему необичне песме, а притом и да, у процесу аналитичког читања, интерпретира њено значење обезбеђујући на тај начин своје сагледавање поетике и данас актуелног песника.

Maја Marković

majamarkovic@ff.uns.ac.rs

University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, English Department

Tanja Milićev

tanjamilicev@yahoo.com

University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, English Department

SYNTHETIC AND NATURAL SPEECH INTELLIGIBILITY AND COMPREHENSION: EFFECTS OF PROSODY

The paper presents the results of a pilot study of the relationship between intelligibility (word/segment identification) and comprehension (deriving meaning) of synthesized and natural speech. We hypothesize that in synthesized speech intelligibility does not correlate with the comprehension of meaning, since obtaining meaning from speech is a more complex cognitive process than segmental recognition. Besides the various factors which facilitate the derivation of meaning of the spoken message (familiarity with the topic/voice, optimal conditions etc.), prosody has also been recognized as a powerful means for identification of the semantic content of spoken language. In order to test the hypothesis we conducted a pilot study in which we compared the results of intelligibility and comprehension tasks on synthesized and natural spoken Serbian language. The results indicate that intelligibility scores are similar for natural and synthesized speech, whereas the comprehension test scores are higher for natural language. The acoustic analysis reveals that the reason for this may be in the different prosodic markers of pauses in the respective forms. We conclude that approximating the prosodic features of synthesized to those of natural speech may enhance the comprehension of the semantic content of synthesized speech.

Milena Marojević

j.bajovic@yahoo.com

Univerzitet u Kragujevcu, FILUM, Katedra za srpski jezik i književnost;
strane filologije

SEMANTIKA STATALNIH PREDIKATIVA

Predikativi ili reči kategorije stanja u ruskom jeziku predstavljaju leksičko-semantički niz reči sa posebnim semantičkim, morfološkim i sintaksičkim karakteristikama.

Ovim leksemama se semantizuje nevolitivno stanje živih bića, stanje u čovekovoj okolini i prirodi. Gramatičko značenje stanja stvara se sledećim sredstvima: nepromenljivošću predikativa, analitičkim oblicima vremena, funkcijom predikata bezlične rečenice, oblicima poređenja.

Najbrojniju grupu predikativa čine lekseme sa semantikom stanja i situacije u čovekovoj okolini. Lekseme ove grupe najčešće grade sintagme sa adverbijalima, retko imaju dopunu u genitivu, i uz njih ne može stajati subjekatski dativ.

U drugu grupu ubrajamo lekseme sa značenjem fizičkog stanja živih bića; to stanje je ponekad rezultat percepcije spoljnih manifestacija.

U treću grupu smo svrstali lekseme kojima se verbalizuje čovekovo duševno stanje, njegova emotivno-psihička preživljavanja.

Zhanna Maslova

maslovajeanna@mail.ru

Balashov Institute (Branch) of Saratov State University after N.G. Chernyshevsky,
Philology Department, Chair of Foreign Languages

MEANING, SENSE AND INFORMATIVITY IN METAPHORIC LANGUAGE¹

Any language is created for communication purposes, but there is no direct correspondence between language structures and structures of thinking.

¹ The research has been conducted with the financial support from the Council for Grants under the President of the Russian Federation (МД-181.2014.6)

Word is not always related directly to its meaning. We distinguish meaning and sense in metaphorical language as the way to represent the figurative perception of the word and consider special relationships between the word (linguistic sign), word meaning, sense and informativity in cognitive aspect. Meaning fixes a stable component of collective knowledge and reflects the relationships between objects in the real world. Sense is a unique, individual understanding of the word, associated with a particular moment. It is not only a sum of elements of meanings. Metaphoric sense is formed as a result of contextual actualizing of the words' meanings.

Metaphorical language shows how the interpretive ability of individual minds works. Informativity and sense are the results of different types of interaction. We consider the triangle-model and the correlation between the linguistic sign, reality and human consciousness. The linguistic sign interacts with the external reality and with a reader's individual human mind. Informativity is formed on the base of interaction with reality; sense appears as a result of interaction with the individual mind. Meaning and informativity are combined as the result of different relationships in the linguistic sign.

Tijana Matović

tijana_matovic@yahoo.com

University of Kragujevac, Faculty of Philology and Arts, Department of English Language and Literature

TRAUMA AND THE (DE)CONSTRUCTION OF MEANING IN LESLIE MARMON SILKO'S "LULLABY"

Charles Sanders Peirce's theory of interpretation was built into Ogden and Richards' theory of meaning, which popularized the triadic conception of meaning construction. As Umberto Eco pointed out, Peirce's theory demanded of Ogden and Richards to tackle the problematic, if insoluble, relationship between linguistic and perceptual meaning. Peirce's triadic conception of meaning is cyclic in nature, an infinite semiosis. As such, it provided a useful framework for interpreting Leslie Marmon Silko's short story "Lullaby" as a narrative modeling of traumatic memory in need of sense-structuring. In Peirce's framework, inspirational today for neo-pragmatist thought, provisional fixation of meaning enables action for the pragmatist subject. In literary narratives, that fixation provides ground for interpretation based on techniques of *guessing*

the world into being, both within the author's vision and the protagonist's struggle, as well as vice versa. Silko's "Lullaby" figures as a narrative conflict with trauma, which in its progression demystifies the perceived solidity and straightforwardness of meaning construction. It is a powerful story about marginalization and, as such, it temporarily centers margins, bringing about the collapse of the ideological centre. It traumatizes the belief in the stability of meaning and, by doing so, paradoxically acquires meaning.

Сена Михаиловић

sena.mihailovic@gmail.com

Институт за српску културу Приштина – Лепосавић

ЗНАЧЕЊЕ АУТОПОЕТИЧКИХ ИСКАЗА У ПОЕЗИЈИ МИРОСЛАВА ЦЕРЕ МИХАИЛОВИЋА

Од првих књига и неоавангардних поступака и одблесака, Мирослав Цера Михаиловић је временом усавршавао и разубијао песнички језик и форму, постепено моделовао свој песнички глас који се, у једном тренутку, нашао на развоју и специфичној поетској бифуркацији. Отуда се одважио на потез готово без преседана у савременој српској поезији и окушао и као дијалекатски песник.

Поетски свет Михаиловића из књиге у књигу развија посебну рефлексiju, особен стилски израз и мисао о карактеру самог певања. Та поетска аутопројекција ствара и својеврсну аутопоетику, изворну комуникацију са феноменом стварања песме и певања. Песникова осећања и запажања крећу се димензијом надпортретисања песме, чији је предмет потреба или недостатак самог певања. Говорећи о феномену стварања, Михаиловић рашчлањује поетску индивидуалност, налик расуђивањима или просуђивањима која су неопходна како бисмо се приближили самој суштини поетике, или поетске канонизације. Таква тежња, писао је Цветан Тодоров, „истовремено одређује и идеал тумачења – учинити да сâм текст говори, што, другим речима, значи да је у питању верност предмету...“

У том смислу је под поетичношћу или аутопоетичношћу ставова М. Ц. Михаиловића сагледавање оног задатка саме поетике која, по Тодорову, није само књижевно дело, не само оно постојеће, већ и оно могуће остварење које апстрактним својством књижевну чињеницу чини *особеном литерарношћу*.

Nenad Miladinović
Faculty of Philology, University of Belgrade

ENGLISH GENITIVE MARKER –'S AS A CLITIC

The aim of the paper is to determine the status of the genitive marker –'s in English as a clitic. It represents the morpho-syntactic and semantic research on the fundamental characteristics of the group genitive in English and their theoretical implications. The main goal of this research is to compare these characteristics with the typical characteristics of clitics in general. Such comparison would enable the revision of the status of the genitive marker as a clitic.

The principal questions of this research are the following: the main types of nominal phrases marked by the genitive marker; their semantic interpretation and their concurrence with the semantic interpretation of the genitive of nouns; ambiguity of the group genitive. The premise is the theoretical assumption that the genitive marker –'s in English is a case suffix. However, the existence of the group genitive, in which it is allowed to attach –'s to the end of a nominal phrase no matter to what word-class the ending belongs, enables us to define the suffix –'s as a clitic, and thus revise the status of the genitive suffix.

Nataša Milanov
natasamilanov@isj.sanu.ac.rs
Institut za srpski jezik SANU

O ZNAČENJU LEKSEMA *VATRA* I *OGANJ* U SRPSKOM JEZIKU

Predmet izlaganja biće semantička analiza leksema *vatra* i *oganj* i njihovih derivata. U literaturi se lekseme ovog tipa posmatraju kao parcijalni, kontekstualni sinonimi pošto im nisu sva značenja podudarna. Naš će zadatak biti da na građi iz deskriptivnog rečnika srpskog jezika (Rečnik

srpskohrvatskog književnog i narodnog jezika SANU) ispitamo značenja ovih leksema i utvrdimo način na koji se razvijaju njihove sekundarne semantičke realizacije, kao i da ustanovimo stepen podudarnosti njihovih značenja. Drugi zadatak biće da analiziramo tvorbenu produktivnost leksema *vatra* i *oganj* – ispitaćemo koja je od ovih leksema tvorbeno produktivnija i zašto. Obe imenice odlikuje izuzetno razgranata polisemantička struktura i bogat derivacioni sistem, pa će nas u skladu s tim interesovati i koje je značenje ovih leksema dominantno prilikom izvođenja derivata.

Katarina Milenković

katarina_m92@yahoo.com

University of Niš, Faculty of Philosophy, English Department

Maša Mladenović

mashamm91@hotmail.com

University of Niš, Faculty of Philosophy, English Department

NAME SYMBOLISM IN “HARRY POTTER”

The possibility of explaining proper name symbolism with the help of the descriptivist theory of names and the causal theory of reference (Saeed 2003) has led us to investigate this language phenomenon. Throughout history, name-givers have attributed various properties to the namees, which is why names themselves may have both social and descriptive significance. This study is concerned with the sources of names which reflect different functions of naming (Anderson 2007; Blanar 2009). It examines proper names in J. K. Rowling’s book series “Harry Potter” to determine how the goals of naming systems may be reflected in the information (such as the encyclopedic information) associated with names. Results suggest that proper names in “Harry Potter” become symbols when the properties of the original referents are transferred to them. They were obtained by examining the names of biblical, literary and mythological characters and creatures, as well as how they are used to name and refer to “Harry Potter” characters.

Vesna Milenković

vesna_milenkovic1@yahoo.com

Univerzitet UNION „Nikola Tesla“ Beograd, Fakultet za sport Beograd,
Sportsko novinarstvo

**TEORIJSKO ODREĐENJE EKOVOG KULTURALNO
ZNAKOVNO KOMUNIKACIONOG MODELA: KOMPARATIVNA
KONTEKSTUALIZACIJA SA MODELIMA DE SOSIRA, BARTA,
JAKOBSONA I HOLA**

Kada govori o semiologiji, Umberto Eko ne podrazumeva samo nauku o znacima, nego i nauku o kulturnim fenomenima kao sistemima znakova što dovodi do zaključka da je kultura u najširem značenju isto što i komunikacija. Ono što u semiologiji pretpostavlja, u komunikologiji analizira, pa se tako funkcije kulturnih fenomena komunikološkom analizom mogu bolje rasvetliti. Ovakav stav mu pomaže da se do kraja oslobodi ograničenja koja su postavljena u ranijim sistemima istraživanja. S toga je cilj ovog rada da izloži osnovne teorijske pojmove Ekovog kulturalno znakovno komunikacionog modela i postavi komparativnu kontekstualizuju sa sličnim modelima Ferdinanda de Sosira, Rolana Barta, Romana Jakobsona i Stjuarta Hola.

Nataša Milivojević

natasazingergmail.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za anglistiku

**REMARKS ON SCALES AND PATHS
IN ENGLISH AND SERBIAN**

It is a well established fact in semantic theory that verb *meaning* significantly directs and determines verb behavior. Prompting the theoretical view on which lexical properties of verb heads crucially influence the overall structure of event predicates, the paper focuses on the notion of a *scale* as constituted by a set of degrees with an ordering relation, where the components of scales are significant in the linguistic conceptualization of events. The paper takes into account those sets of verbs (or verb classes) which either lexically specify a scale or have the ability to specify it via argument projection. Special attention is devoted to verbs of sound emission (VSE) which describe the emission or production of sound and it will be

argued that in special cases of VSE appearing with directional phrases, VSE do not become motion verbs but manner verbs which by definition do not lexicalize a scale of motion yet they do acquire motion *meaning*. In this use, they describe the motion of an entity, characterized by the sound emission whose nature is lexicalized in the verb. The analysis sets out to contribute to a more fine-grained parametrization in terms of VP framing in both languages under inspection.

Vanja Miljković

pablo_astrid@yahoo.com, vanja.miljkovic@isj.sanu.ac.rs

Institut za srpski jezik SANU

(DE)KOMPRESIJA KAO SEMANTIČKI MEHANIZAM U POLITIČKOJ KARIKATURI

Politička karikatura predstavlja izazovno polje interdisciplinarnih istraživanja. Šezdesetih godina XX veka ovom fenomenu, na engleskom govornom području, prilazilo se iz ugla socijologije i istorije (v. poznate članke „On a Theory of Political Caricature“, L. H. Streicher, iz 1967. i „Observations on a Theory of Political Caricature“, W. A. Coupe, iz 1969, objavljene u časopisu *Comparative Studies in Society and History*). Uspostavljanje kognitivističke filozofije jezika, posebno postuliranje Fokonijeovog i Tarnerovog modela pojmovne integracije, skrenulo je i pažnju lingvista i filozofa jezika na karikaturu. Pokazano je više puta da se Fokonijeov i Tarnerov model može koristiti kao dobro analitičko oruđe za ispitivanje karikature (mislimo na radove Benjamin 2004, Coulson 2005, Palkó 2009, Džanić i Omazić 2011, Džanić i Omazić 2013). Ipak, pitanje semantičke (de)kompresije kao ključnog mehanizma kodiranja i dekodiranja značenja karikature ostalo je nedovoljno ispitano – koje se to vitalne realcije u političkoj karikaturi najčešće kompresuju, kako se kompresuju i dekompresuju, u kakvoj je vezi ta kompresija sa drugim kognitivnim fenomenima, kao što su Grejdijeve primarne metafore. Nas u ovom istraživanju, stoga, posebno zanima šta nam o prirodi semantičkih kompresija može reći politička karikatura kao jedan od najočiglednijih reпреzenata tog fenomena. Korpus za istraživanje čini stotinak karikatura dvaju reprezentativnih domaćih autora: Petra Pjera Križanića, poznatog karikaturiste čiji su radovi obeležili prvu polovinu XX veka na ovim prostorima, i Predraga Koraksića Koraksa, našeg savremenika.

Jelena Milovanović
blue_girl_89@live.com
Filozofski fakultet, Niš

EFL LEARNERS' IDIOM COMPREHENSION: PROCESSING STRATEGIES AND FACILITATING FACTORS

Idioms, due to their frequency in both spoken and written language as well as various shades of meaning that they possess, represent a very important phenomenon of the English language. The present study aims to investigate how EFL learners comprehend idiomatic expressions, which strategies they use in processing them and what are some of the facilitating factors that affect the understanding of idioms. Sixty students were given the questionnaire where they had to interpret the meaning of 20 idioms both in isolation and in a given context. The selected idioms varied in terms of familiarity, transparency and similarity with the L1. The first two sections of the questionnaire were multiple choice tasks where the students had to choose the correct meaning of the idioms – while in the third section the students had to explain what strategies they had used to understand the meaning of the given idioms. The purpose of the questionnaire was to examine the starting assumption that familiarity, transparency, context and similarity with the L1 affect comprehension, while students of different ages were chosen in order to investigate whether the age of the participants had any influence on the processing strategies employed in comprehending idiomatic expressions.

Denis Minakhin
06_07_05@mail.ru
Balashov branch of Modern University for the Humanities

INTERACTION OF CONCRETE AND ABSTRACT LINGUISTIC MEANINGS IN METAPHOR, METONYMY AND SYMBOL

Our knowledge of the world is represented in the language with the mechanism of projection, because in our minds three-dimensional objects

exist in the form of projection models. With imagination, human consciousness creates new objects which are based on the existing ones. We distinguish between concrete and abstract states as two fundamentally different fields of objects' existence, which are reflected in concrete and abstract linguistic meanings. The interaction between real and abstract objects is very complex and multidirectional. Using the material from poetry we investigated this interaction in metaphor, metonymy and symbol as the interaction between the source-object and the target-object. These objects are expressed by nouns with abstract and concrete meanings. An object with a concrete meaning can be assimilated into an object with an abstract meaning, and vice versa.

We defined the following types of interaction between the concrete and abstract meanings in metaphorical transfer: concrete – abstract, abstract – abstract, concrete – abstract, concrete – concrete. In metonymy: abstract – concrete, concrete – concrete. In symbol: abstract – concrete.

In metonymy and symbolic substitution types of interaction, or projections, “concrete – abstract” and “abstract – abstract” are missed. There is no projection “concrete – concrete” in symbolic substitution. Metaphor has the absolute set of meaning projections.

Лидија Мирков

lidijami@yahoo.com

Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, Одељење за новинарство и комунологију

СТИЛСКИ ПОСТУПЦИ У НАСЛОВИМА ДНЕВНИХ НОВИНА НА ИНТЕРНЕТУ

Новинари се више не изражавају само посредством аналогних медија: стваралачку слику света медији нуде и у дигиталном опусу. Медији играју важну улогу у постулирању значења за догађаје, појаве и појмове. Стилске разлике на медијима чине основу раслојавања циљне публике медија – врста стила одређује значење датих информација. Препознатљиве су стилске специфичности новинарског извештавања које су применљиве само на интернету: циљ стилских сплетова у насловима онлајн јесте да корисници и посетиоци сајта кликну на линк вести. Читанији текстови значе бољу промоцију огласног простора и већу зараду. Због важности наслова на интернету за економску добробит медија,

претпоставка истраживања јесте да редакције настоје да насловима дају упадљив призив, онај који изазива радозналост и жељу да чујемо још. Значење постојања наслова се мења – наслов у дигиталном новинарском стваралаштву више не служи да обавести и привуче, већ само да намами. Публика тек кликом на наслов добија могућност да се информише; у супротном остаје необавештена.

Полазну претпоставку да је изражавање новинара на интернету променило стилску и жанровску улогу наслова потврдићемо истраживањем наслова онлајн издања штампаних медија (Политика, Данас, Блиц, Вечерње новости, Наше новине, Курир, Информер). Уочићемо стилска понављања, дати стилску анализу учесталих стилских поступака и открити којим стилским средствима се редакције приближавају својој циљној публици.

Ђукица Мирковић
djukica.m@hotmail.com

Слобомир П Универзитет, Филолошки Факултет, Одсек за Англистику
Асистент

Тијана Васиљевић Стокић
tijanastole@hotmail.com

Слобомир П Универзитет, Филолошки Факултет, Одсек за Англистику
Професор

ЗНАЧЕЊЕ И УПОТРЕБА ФРАЗАЛНИХ ГЛАГОЛА НА Ц1 НИВОУ

Овај рад се бави изучавањем значења и употребе фразалних глагола који се усвајају на Ц1 нивоу. Као корпус послужио нам је уџбеник *Objective CAE (O'Dell F. 2008, Cambridge University Press)*. Због своје специфичности сматрамо да фразалне глаголе треба посебно изучавати, независно од осталих лексичких и граматичких јединица у енглеском језику. Интересовало нас је зашто фразални глаголи представљају проблем за усвајање, како контекст утиче на њихово разумијевање с обзиром на њихову полисемичност, како се комбинују са својим лексичким партнерима. Усмјерили смо се само на одређене ситуационе употребе ових глагола.

Фразални глаголи су распрострањени у енглеском језику, али рјеђе се усвајају и користе приликом учења страног језика управо због своје вишезначности и значења које се не може извести из значења њихових појединачних чланова. Стога се морају пажљиво и систематично усвајати.

Marijan K. Mišić,
marijanmistic@yahoo.com
Gimnazija „Svetozar Marković”, Niš

TELO I ZNAČENJE: DIMENZIJE ESTETSKOG PREVREDNOVANJA SVETA U AMERIČKOJ I SRPSKOJ MEĐURATNOJ PROZI O PRVOM SVETSKOM RATU

Telo u književnosti predstavlja kulturno-politički konstrukt čije intencije daleko nadilaze prostu deskripciju ploti. Ono predstavlja estetski marker u kojem se prelamaju različiti diskursi kulturne, društvene i političke stvarnosti. Kako je prikazivanje tela u književnom tekstu neraskidivo skopčano sa njegovim poetičkim i estetskim namerama, u ovom se radu ispituje percepcija tela u narativnom diskursu takozvane „proze protesta”, koja predstavlja književno-kulturnu pobunu protiv romantičarsko-epske retorike u imaginaciji ratnog prostora. Naime, ispitujući različite primere percepcije erotskog tela u američkoj i srpskoj meĐuratnoj prozi o Prvom svetskom ratu, ovaj rad ima za cilj da ukaže na funkcionalnost ovog fenomena u strukturiranju paradigme odreĐene avangardnim postupkom estetskog prevrednovanja sveta. Tako se u ovom radu dokazuje suštinski značaj tela i načina njegovog percipiranja u narativnom diskursu ratne proze koji, s jedne strane, predstavljaju temeljne oznake estetskog prevrednovanja tradicionalnih obrazaca u imaginaciji neposrednog iskustva rata, a, s druge, upućuju na specifičan odnos prema ratu, duboko problematizujući svaki pokušaj odreĐivanja datog diskursa u koordinatama površnog antiratnog angaĐmana i pacifističke propagande.

Biljana Mišić Ilić
bmsicilic@gmail.com
Faculty of Philosophy, University of Niš, English Department

Milica Radulović
mlcradulovic2@gmail.com
Faculty of Philosophy, University of Niš, English Department

“SWEETENING THE PILL”: EUPHEMISM ENCODING AND INTERPRETATION MECHANISMS

The paper examines the mechanisms by which speakers encode lexical euphemisms and hearers interpret them in order to recover non-euphemistic meanings from euphemistic ones. Following the relevance theory framework, it is assumed that the encoded sub-propositional content is subjected to context-related pragmatic enrichment, which leads to full propositionality. This leaves the speaker in the position to lexically encode meaning in such a way as to manipulate the process of explicature derivation. However, such a communicative strategy can be recognized if the hearer’s epistemic vigilance (Sperber et al. 2010) is suitably adjusted in the search for relevance. The research aims to show that interpreting the encoded content suspected as euphemistic requires a high degree of epistemic vigilance, i.e. taking a more costly inferential path. To illustrate this, we describe and compare lexical semantic and pragmatic mechanisms of encoding euphemisms related to the topics of war, stealing and lying in English and in Serbian. We also aim to show the complexity of interpreting mechanisms for making non-euphemistic meanings more explicit, and in relation to this, the necessity to analyze the manipulative use of language as a type of inferential communication.

Marija Mitić
marymitic@hotmail.com
Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za italijanistiku/Katedra za orijentalistiku

ZNAČENJE ŽENSKIH MOTIVA U NUŠIĆEVIM PRIPOVETKAMA *RAMAZANSKE VEČERI*

Mnogi kritičari su zamerali Nušiću da njegove pripovetke nisu plod direktnog iskustva, već su plod lektire sa sličnim motivima i tematikom, sa kojom se pisac sreo za vreme boravka u pomenutim gradovima, kao i

u Turskoj, gde je i naučio turski jezik. Među najznačajnijim Nušićevim delima je zbirka pripovedaka *Ramazanske večeri* koju je napisao za vreme diplomatskog služenja u Bitolju, Serezu, Solunu, Skoplju i Prištini, gde je proveo preko deset godina, intenzivno se družeći sa muslimanima.

Na osnovu tog iskustva, Nušić je vešto i verodostojno uspeo da prikaže sliku muslimanskog društva tog podneblja i vremena, a naročito lik žene iz tog konteksta.

U radu se ispituju neki od glavnih motiva vezanih za figuru žene (motiv lepote, oprostaja, požrtvavanja) u ovim pripovetkama koji bitno utiču na shvatanje patrijarhalnog ženskog lika na našim prostorima, preuzetog iz turske sredine.

Petra Mitić

petra.mitic@filfak.ni.ac.rs

Filozofski fakultet u Nišu

ZNAČENJE TERMINA ‘FEMINISTIČKI’ – AFIRMATIVNA PLURALNOST ILI IDEOLOŠKI SUKOB VREDNOSTI?

Na feminizam se najčešće gleda kao na skup ideja i opredeljenja usmerenih na analizu i menjanje rodnih stereotipa i praksi koji polnu razliku definišu kroz binarni i hijerarhijski odnos. Feminističko promišljanje i delovanje je stoga oduvek imalo za cilj da dekonstruiše društvene stereotipe čiji su zastupnici, tokom duge istorije patrijarhata, potporu za ovakva hijerarhijska odredjenja pronalazili u biologiji, božjoj promisli, u onome što je prikladno nazivano zdravim razumom, pa čak i u nauci. Nauka je, na ovaj način, imala ideološku ulogu onog koji uspeva da legitimise patrijarhat kao prirodni poredak stvari koji ima svoje neupitno utemeljenje u zakonitostima pola i čovekove prirode. U radu se daje kratak kritički osvrt na genezu feminističkih dekonstrukcija patrijarhata – a posebno u odnosu na čuvena sporenja o tome da li je žena jednaka ili različita. Rad, međutim, zastupa tezu da se moraju povući određene linije semantičkog razgraničenja, a posebno s obzirom na činjenicu da je feminizam nužno povezan sa ideološkim opredeljenjem i političkim angažmanom. Konfuzija po pitanju toga da li se svako deklarisanje kao feminističko može zaista smatrati onim što tvrdi da jeste mora se razrešiti jer će u suprotnom feminizam (p)ostati samo još jedan od –izama savremene teorije, čija će politička dimenzija ostati marginalizovana, a moć kritičke dekonstrukcije – poražena i nedelotvorna.

Irena Mitrović

irenamitrov@yahoo.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, doktorske studije – modul književnost

LITERATURA I MEMORIJA. ZNAČENJA KNJIŽEVNOG TEKSTA U PROUČAVNJU KOLEKTIVNOG SEĆANJA

U ovom radu se ispituju metodološke pozicije proučavanja kolektivnog sećanja u književnosti. U fokusu će biti prvenstveno teorijski pristupi književnosti kao mediju kolektivnog sećanja i konstituentu kulture sećanja.

Počeci proučavanja odnosa između kolektivnog sećanja i književnog teksta oslonjeni na S. Frojda, C.G. Junga, M. Albvaša, A. Varburga i E. Kasirera isticali su, s jedne strane, značenje književnosti kao simboličko-arhetipske građe za konzerviranje arhetipskih formula i kulturnih simbola. S druge strane, prenošenjem Albaševog pojma *cadres sociaux* na književnost naglašavano je značenje književnosti kao društvenog regulativa u procesu formiranja i održavanja kolektivnog sećanja.

Savremena proučavanja odnosa književnosti i kolektivnog sećanja ukazuju na promenu značenja književnog teksta u ovom kontekstu. Književni tekst – kao zapis – ne znači samo objekat onoga što Jan Asman naziva *Kulturgedächtnis*, niti je to *lieu de mémoire* (P. Nora), shvaćeno kao puki proizvod kolektivne semantizacije. Štaviše, Nora ističe upravo značenje književnosti kao privilegovanog mesta *između* istorije i živog sećanja.

Aleida Asman uvodi pojam *Erinnerungskultur* i analizira književni tekst kao medij koji reprezentuje i konstituše datu kulturu sećanja. Najzad, na ovom tragu će i Astrid Erl posmatrati književnost kao medij u kome je na delu specifična retorika kolektivnog sećanja.

Marina Mladenović
marinamladenovic@hotmail.com
Institut za književnost i umetnost, Beograd

FOLKLORISTIČKI PRISTUP ALANA DANDESA IZMEĐU STRUKTURE I PSIHOANALIZE

Američki folklorista Alan Dandes (1934 – 2005) je u domaćoj folkloristici ostao najupamćeniji kao pobornik stava da je tekst u usmenoj književnosti najuže povezan sa teksturom i kontekstom izvođenja. Pažnja će biti usmerena na posthumno objavljenu knjigu eseja *Značenje folklor* (*The Meaning of Folklore*), u kojoj se može primetiti nekoliko glavnih tokova njegovih metodoloških usmerenja, među kojima svakako najvažnije mesto zauzimaju strukturalni i psihoanalitički pristup. Međutim, njegove studije iz oblasti psihoanalize često su odlazile u krajnost, udaljavajući se tako od strukturalističkih tendencija. U radu će biti analitički predstavljen (na ovim prostorima nedovoljno poznat) Dandesov pristup, sa ciljem da se kontekstualizuje u vremenu i da se uspostavi veza između njegovih strukturalističkih i često kontroverznih psihoanalitičkih interesovanja, kao i veza sa teorijom o tekstu, teksturi i kontekstu.

Ана Мумовић
djordj_ana@yahoo.com
Институт за српску културу - Приштина/Лепосавић

КУЛТУРНО ЗНАЧЕЊЕ КЊИЖЕВНЕ КРИТИКЕ

(Историја српске књижевности као култура)

Рад разматра историју књижевности као *родно место* књижевне критике и дисциплину која је дуго обављала њену друштвену и културну функцију. Друштвена функција критике приказана је као *развојни лук српске књижевне критике*, и то на примерима историја српске књижевности Павела Јозефа Шашарика, Стојана Новаковић, Тихомира Остојића, Јована Скерлић и Јована Деретића.

Основни закључак анализе је да су историје српске књижевности временом постајале све исцрпније, сложеније и вредније и да су пресудно утицале на развој и формирање књижевне критике.

У контексту општег промишљања критике као културе рад ће показати да се књижевна критика развијала тежећи да успостави интегрално представљање света уметности, науке, културе и друштва у један јединствени аналитички организам српске критике као дела науке о књижевности и националне културе у целини.

Predrag Mutavdžić

predrag.mutavdzic@fil.bg.ac.rs

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za neohelenske studije

Ana Sivački

ana.sivacki@fil.bg.ac.rs

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet

Anastassios Kampouris

akampouris@upatras.gr

University of Patras, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Theoretical Linguistics

**O MOGUĆNOSTI PRENOŠENJA FRAZEOLOGIZAMA
SA KOMPONENTOM VLASTITE IMENICE IZ SRPSKOG
NA GRČKI, RUMUNSKI I ALBANSKI JEZIK**

(prilog semantičkoj analizi)

Dok stara latinska izreka veli *Nomen est omen*, kod drevnih Egipćana, kako su pokazala izvesna istraživanja, vladalo je duboko uverenje da je vlastito ime ipak nešto mnogo više od prostog načina identifikacije neke osobe. Činjenica je da u ljudskoj prirodi preovlađuje iskonska potreba da nadeva imena (i/ili nadimke) kako sebi tako i drugome. S obzirom da u srpskom jeziku postoji jedan niz frazeologizama u kojima se zapažaju vlastita imena, bilo ona daleko raširenija, bilo ona koja se nalaze samo u određenim konstrukcijama, u našem radu nastojaćemo da ih prikažemo i da ih, sa druge strane, uporedimo sa frazeologizmima ili prevodnim ekvivalentima u grčkom, rumunskom i albanskom jeziku. Svaki jezik poseduje svoju zasebnu (zatvorenu) klasu vlastitih imenica u okviru frazeoloških obrta, pa je zato stepen njihovog prenošenja i mogućnost pronalaženja njihovih semantičkih parnjaka veoma nizak ili, u najčešćem pogledu, on i ne postoji te se oni tada izražavaju drugim frazeološkim i leksičkim konstrukcijama.

Ivana Nemet

ivana_panic@hotmail.com

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, katedra za anglistiku

ZNAČAJ ŽENE RENESANSE KAO KĆERI I SUPRUGE U ŠEKSPIROVOM *OTELU*

Rad se bavi ženom renesanse, njenim značajem u elizabetinskom dobu, njenim socijalnim i emotivnim položajem kako u društvu tako i u porodici. Rad se fokusira na lik Dezdemone iz Šekspirove tragedije *Otelo*, kao na primer žene renesanse koja je bila i kćer i supruga i kao takva rastrzana između odanosti i dužnosti ona najbolje oslikava ženu kao sredstvo kojim se muškarci bore za svoje ciljeve pre nego kao emotivno biće. Iako nije imala svoj glas, značaj žene kao marionete svoje porodice i svog supruga u elizabetinskom dobu u periodu jakog patrijarhata je velik, a njen pokušaj izlaska iz kalupa koji joj je namenjen bio je neoprostiv greh koji se morao kazniti tragičnim završetkom.

Часлав Николић

caslav.nikolic@gmail.com

Универзитет у Крагујевцу, Филолошко-уметнички факултет, Катедра за српску књижевност

У ТРАГАЊУ ЗА ИЗУБЉЕНИМ ЗНАЧЕЊЕМ: РОМАН *ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО* ДАВИДА АЛБАХАРИЈА

Роман Давида Албахарија *Животињско царство* закупа заго-неткама положеним у сужејну структуру, још више домишљатим приповедним стратегијама и перспективама које онемогућавају разрешење наративне интриге и читалачку пажњу увећавају управо у хоризонту чудесног поигравања приповедања са догађајним предметом романа. Албахаријево поимање приче претпоставља да њено испуњење записивањем заправо није уцеловљење, него измицање властитом текстуалном

назначењу. Текстуално оличење приче само је секундарни дериват, знаковна опна која не задржава оно о чему је прича заправо – о безизгледном кретању за измаклим значењем. Поновност читања показује да су се у подручју раније препознатих значења појавили друкчији обриси, па се разумевање изнова удваја: значење на пређашње и измењено, на стари и „сасвим нов свет“, а свако следеће значење, сваки нови свет, на значење-свет коме смо се приближили и неко значење-изван-света које смо као извеснију, али необележену, измештену другост првог (и сваког потоњег) осећали. Селекција светова и варијаната сврховита је уколико је самооспоравајућа, уколико на врху мреже могућности исповеда празан садржај: „Шта год да одаберем, нешто увек недостаје.“ Прича се успоставља као властито онолико испуњење и у исти мах као скривање (и управо зато интензивно осећање) трауматичне другости наративних знакова. Тек одсуство приче јесте – њено присуство. Иза сваке фигуре, па и иза сваке њене одгонетке, постоји – нешто друго.

Ivan Nikolić

ivan.nikolic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za filozofiju

DEKONSTRUKCIJA ŽAKA DERIDE I OTVARANJE NOVOG POLJA ZNAČENJA IZVORNIH TEKSTOVA

Naše razmatranje, u prvom redu, kao svoj cilj postavlja sažeto upućivanje na neka od formalnih mesta ‘afirmativne interpretacije’ Žaka Deride (Jacques Derrida). U tom smislu pokušaćemo da istu razgraničimo od pozicija Sosira (Ferdinand de Saussure) i Serla (John Searle), tačnije, da ukažemo na specifičnosti koje se iz tog razgraničenja mogu izvesti. Kako ćemo nastojati da obrazložimo, ta će se specifičnost ogledati u širenju polja tumačenja na polje gestova. Budući da termin ‘gest’ može imati različita značenja, ograničićemo se samo na interpretaciju onih koja se pomaljaju kroz strukturu nekog teksta. Na koncu, izvesnim primerima iz Kulturne istorije, kao jedne nove discipline unutar istorijskih istraživanja, ukazali bismo na mogućnosti koje donosi interpretativni model baziran na metodu dekonstrukcije Žaka Deride.

Melina Nikolić

nikolicmelina@ikomline.net, melina.nikolic@alfa.eu.rs

Alfa univerzitet, Fakultet za strane jezike, Fakultet za menadžment u sportu

(C)OVERT MEANINGS OF INTERTEXTUALITY IN NEWS INTERVIEWS

The notion of intertextuality has been one of the central ideas in modern literary and cultural theory as well as in linguistics. Within the field of Critical Discourse Analysis it is one of the key elements. In its widest meaning intertextuality represents the use of other texts or other people's words in discourse. It is an omnipresent phenomenon used in spoken and written discourse, both formal and informal, in most cases without other purpose but to report what someone said or wrote. However, when used with a specific purpose, it becomes the subject of study for critical discourse analysts. In this research we analyze the meanings of intertextuality in television interviews. Television is the medium where intertextuality is most widely used with a specific purpose – discourse control, and is therefore one of the most appropriate corpora for critical analysis of media discourse. Since Critical Discourse Analysis attempts to disclose hidden meanings in discourse, this research focuses on covert meanings of intertextuality in the discourse of both the interviewers and the interviewees.

Радмила Обрадовић

radmilaobradovickm@gmail.com

Универзитет у Приштини са прввременим седиштем у Косовској Митровици, Филозофски факултет, Катедра за француски језик и књижевност

ЗНАЧЕЊЕ ФРАНЦУСКЕ ИМЕНИЦЕ *CHOSE* У КАМИЈЕВИМ РОМАНИМА *СТРАНАЦ (L'ÉTRANGER)* *И КУГА (LA PESTE)* И ЕКВИВАЛЕНТИ У СРПСКИМ ПРЕВОДИМА ОВИХ РОМАНА

Именица *chose* у француском језику има низ различитих значења (*Le petit Robert 1*, Dictionnaires le Robert, 1987: 310, I) од којих је већина актуелизована у Камјејевим романима *L'étranger (Странац)* и *La peste*

(*Кузга*). Као преводни ове поменуће француске именице у публикованим преводима поменутих Камидјевих романа на српски језик најчешће се појављује именица *ствар*, која није увек њен семантички еквивалент, као што то показује ужи или шири контекст.

У вези са значењима француске именице *chose* актуелизованим у контексту поменутих Камидјевих романа и њених преводних и семантичких еквивалената осврнули смо се и на преношење ове француске именице на српски језик у нашим француско-српским речницима.

Merima Osmankadić

merima_o@yahoo.com

University of Sarajevo, Faculty of Philosophy, Department of English Language and Literature

WHY IS “NOT INFREQUENT” NOT ALWAYS “FREQUENT”?

The aim of the present paper is to view double negation in the light of its semantic and pragmatic meaning. While double negation in logic gives a positive value, in natural languages, besides having positive entailment, it can have a range of different implicatures and functions. In other words, although two or more negations in an utterance can have a positive meaning (double negation is in this paper discussed as opposed to negative concord), such an utterance is almost never equivalent to the simple positive expression. Thus, depending on different discursal factors, double negation can be used for different motives, e.g. the speaker is not sure whether a certain proposition is true or is sure that it is not true; the speaker perfectly knows that a certain proposition is true, but is too polite or careful to mention it directly; the speaker uses double negation for want of an equivalent positive expression, etc. The analysis is carried out on the database consisting of the reports, interviews and articles of the High Representative in Bosnia-Herzegovina in the period from 1995 to 2001.

Stefan Pajović
stefan@capsred.com
University of Novi Sad, Faculty of Philosophy

IRISH AND SERBIAN PLACE NAMES WITH A COMMON BASE

The goal of the research presented is to provide a linguistic base for the comparison of Irish and Serbian language (and culture) through the study of place names. The base for comparison was the phonological and semantic resemblance of common words found in place names in both languages. The scope of the research was 130 different morphemes found in place names in Ireland. Bases of place names were compared semantically and phonologically so as to discover the ones that matched entirely in both languages (both their meaning and pronunciation had to be identical). After a common base was confirmed, examples of place names in both countries were provided. The results were divided into three categories: stems that match semantically *and* phonologically, stems that match *either* semantically or phonologically and stems with *no* similarity whatsoever. The results of the research reveal the nature of the similar base words in Irish and Serbian toponyms, which was corroborated by a short etymological overview. The research's main value is that it was centered around the *meaning of base words* found in toponyms, rather than the toponyms themselves, which gives a linguistic insight into the comparative study of place names.

Ivana Palibrk
ipalibrk@gmail.com
Univerzitet u Kragujevcu, FILUM, Anglistika

ZNAČENJE GRAFIČKIH POSTUPAKA U MODERNIM ANGLOAMERIČKIM ROMANIMA

Književnost beleži viševekovno nastojanje da se zvuk i slika pretoče u pisane simbole, što se najbolje ogleda kroz borbu autora sa pisanim konvencijama. Različite tehnike ograničene su pravopisnim, interpunkcijskim i tipografskim pravilima, ali forma podrazumeva izbor i složenost postupaka. U analizi paradigmatičkih primera modernih romana na engleskom jeziku istražujemo kriterijume stilematičnosti i stilogenosti grafološkog nivoa. Na-

ime, proučavanje strukture jedinica koje čine neki vid jezika, kao npr. jezik romana, neizostavni je deo lingvostilistike. Pošto strukture koje se u delima književnosti javljaju nisu slučajne, odabrani postupci i jedinice moraju imati svoju funkciju. Ukoliko želimo doći do suštine i umetničke vrednosti, neophodno je pažnju posvetiti i jednom i drugom pomenutom kriterijumu. Naša grafostilistička analiza bavi se opisom i klasifikacijom vizuelnih manipulacija u obrađenim romanima s ciljem rasvetljavanja njihovih značenja u romanu današnjice.

Olga Panić Kavgić

olgapk@sbb.rs

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za anglistiku

Aleksandar Kavgić

sasa.kavgić@gmail.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za anglistiku

TEDI JE U BIZNISU: KAKO GREŠKE U PREVODU PEPE PRASETA I TRAKTORA TOMA UTIČU NA ZNAČENJE

Rad se bavi semantičkim, gramatičkim i pragmatičkim greškama u prevodu popularnih kratkometražnih animiranih filmskih serijala *Pepa Prase* i *Traktor Tom* sa engleskog na srpski jezik. Cilj rada je da utvrdi, opiše i klasifikuje pronađene pogreške, te da, pre svega, ukaže na promene u značenju koje nastaju u prevedenoj verziji, u odnosu na izvorni tekst koji likovi izgovaraju na engleskom jeziku. Dvojezični korpus sastoji se iz teksta izgovorenog u po trideset epizoda serije *Pepa Prase* i po deset epizoda *Traktora Toma*. Metodologija istraživanja je kvalitativna i oslanja se na deskriptivnu analizu pronađenih primera. Očekuje se da se u radu otkrije relativno velik broj slučajeva u kojima, usled prevodilačkih grešaka, može biti dovedeno u pitanje razumevanje nameravanog značenja, naročito kod srpskih gledalaca koji još nisu u potpunosti ovladali svojim maternjim jezikom.

Žolt Papišta

zsolt.papista.91@gmail.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za germanistiku

ANALIZA KONCEPTUALNIH METAFORA U NEMAČKIM FRAZEOLIZMIMA SA KOMPONENTOM *BROT*

Značaj hleba se ogleda u tome što u mnogim kulturama širom sveta, pa tako i u nemačkoj kulturi, predstavlja jednu od najosnovnijih namirnica, čime je tesno povezan sa svakodnevnim životom čoveka. Cilj ovog rada je da se metodom konceptualne analize analiziraju nemački frazeologizmi sa komponentom *Brot* (srp. hleb), odnosno da se utvrdi kakve se konceptualne metafore javljaju u njima. Ova tema je podjednako interesantna iz aspekta jezika i kulture, jer ukazuje na kognitivni odnos prema ovoj egzistencijalno bitnoj namirnici na nemačkom govornom području. Analiza je pokazala da se komponenta *Brot* u većini frazeologizama javlja sa metaforičkim značenjem, pri čemu kao izvorni domen u konceptualnim metaforama najčešće služi za konceptualizaciju pojmova kao što su npr. ŽIVOT, SREDSTVA ZA ŽIVOT, POSAO i IMOVINA, što je u skladu sa ulogom hleba u čovekovoj egzistencijalnoj borbi za opstanak.

Vladan Pavlović

(vladanp2@gmail.com, vladan.pavlovic@filfak.ni.ac.rs)

University of Niš, Faculty of Philosophy, English Department

THE *WAY* CONSTRUCTION IN ENGLISH AND ITS TRANSLATION EQUIVALENTS IN SERBIAN

The paper has a twofold aim. Firstly, it presents the view of the *SUBi V POSSi's way PP* construction in English (e.g. *I was battling my way along the promenade in the teeth of a force ten gale*) in literature. It especially relies on the way Construction Grammar approaches the given construction type, i.e. on the standpoint this theory puts forward that the syntax of the given construction is, at least partly, motivated by its semantics. And secondly, the paper presents the results of a corpus-based study of the ways this construction type has been translated into Serbian, i.e. of the different models of translation used in rendering the various semantic and formal properties of the given construction into Serbian.

Vladimir Perić

vladimirperic99@gmail.com

Muzička škola „dr Miloje Milojević“, Kragujevac

DADALGEBRA: SEMANTIKA DADAISTIČKOG BROJA

Polazeći od značenja pojma algebre kao grane matematike koja se bavi brojevima kao znakovima, u radu istražujemo značenje i funkciju broja u dadaističkoj tekstualnoj praksi. Za razliku od matematičke egzaktnosti, u dadaističkom diskursu broj deluje kao faktor entropije teksta. U dadi su narušeni kauzalni odnosi koji spajaju simbol sa mišlju (referencijom), kao i oni koji se tiču adekvatnosti (odnosno spajanja misli sa referentom, označenim). Intencija interpoliranja matematičkih izraza (jednačine) u dadadiskurs ima za cilj relativizaciju logike teksta, sa ishodom u kreiranju besmisla. Manipulacija besmisлом, odnosno pravljenje semantičkih pukotina, predstavlja konstantu dade, a naš zadatak je da rasvetlimo strategije, namere i ishode ovakvog poetičkog projektovanja.

Danijela Petković

danij.petkovic@gmail.com

University of Niš, Faculty of Philosophy, English Department

COR SANCTUM /ECTOPIA CORDIS: THE MEANING OF THE HUMAN HEART BETWEEN THE CLINICAL GAZE AND ROMANTICISM IN *THE DRESS LODGER*

Set against the backdrop of the 1831 cholera outbreak in Sunderland and the 1828 Burke and Hare body-snatching scandal, Sheri Holman's neo-Victorian novel depicts the modern production and regulation of the human subject via the power/knowledge system of clinical medicine, with a particular focus on the (pathological) anatomy of the heart. Yet Holman problematizes this 'Foucauldian theme' (Heilmann and Llewellyn 2009) significantly by drawing heavily on the symbolism of the Sacred Heart and the Romantic valuation of 'the holiness of the heart's affections'. Constructed alternatively

as animalistic and mechanical by the then-emerging clinical gaze, the heart is in this other discourse seen as potentially liberating, in the sense that emotional attachment provides basis for both individual transcendence and socially relevant action. Whether this alternative meaning of the human heart can resist being appropriated and utilized in the power struggles portrayed in Holman's novel will be addressed in the last part of the paper.

Ivana Petković

iva212965@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za filozofiju

„'ZNAKOVI I ZNAČENJA' PORED PUTA“

U radu se analizira znakovni aspekt svakodnevnog života na putovanju železnicom. Kao teorijsko polazište poslužila su dva klasična izvora psihologije i književnosti: knjiga Nikole Rota „Znakovi i značenja“ i Iva Andrića „Znakovi pored puta“. Materijal na kom su primenjene pretpostavke je terensko istraživanje sprovedeno na glavnim putnim pravcima kroz Srbiju od leta 1997. do jeseni 2000. godine. Tom prilikom analizirano je verbalno i neverbalno ponašanje putnika i signalna i simbolička infrastruktura železnice. Širi okvir predstavljalo je društveno-istorijsko zbivanje jednog burnog razdoblja na još burnijem prostoru nekadašnje zajedničke države Srbije i Crne Gore: izborna pobjeda Mila Đukanovića u Crnoj Gori, rat na Kosovu i pad Slobodana Miloševića. Zahvaljujući tome, tekst svakodnevice je u novom kontekstu poprimio drugačije značenje i smisao od uobičajenog, van njega. Zbog toga je terenski materijal oblikovan dramski, tačnije, kao predstava putujućeg pozorišta. Tako se osnovna tema našla u međuprostoru nauke, umetnosti i zdravog razuma, čime je otvorena mogućnost tumačenja iz više uglova i perspektiva: jezik, književnost i znak u specifičnoj situaciji postaju ključ tumačenja mentaliteta.

Velibor Petković
velja.petkovic@gmail.com

Milan Dojčinović
dojchaaa@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za novinarstvo

ZNAČAJ NAPRETKA MEDIJA ZA GUBLJENJE ZNAČENJA

Mimezis kao istinito ili lažno podražavanje stvarnosti pitanje je koje duboko preispituje kulturu još od antičkog doba. I dok je Platon pravo na laž davao samo vladarima i to na korist države, Pseudo-Longin je jadikovao da se više ne rađaju stvaraoci sposobni za velika i uzvišena dela. Dve hiljade godina kasnije laž se demokratizovala i ovladala civilizacijom. Postmodernističko oslobađanje od utopija ukida „velike priče“ nudeći tehnološki napredniju direktnu komunikaciju pojedinaca. Postmodernisti stvaraju „simulacije“ čije se slike pretvaraju u prazne znakove bez reference u stvarnosti. Novi jezik digitalne komunikacije ubrzao je rastvaranje dela u korist teksta kao proizvoda. Savremeni čovek je pod tako velikim uticajem medija da je slika preuzela dominaciju nad stvarnošću. Doba četvrte tehnološke revolucije iznedrilo je medijski koncept fabula rasa (prazna priča), nagomilavanja slika i obilja informacija prilikom čije se transmisije ne pružaju odgovori na pitanje „zašto se nešto desilo“ već isključivo na pitanje „kako se nešto desilo“. Auditorijum izložen „informativnoj mečavi“ iz tog razloga ne ume da protumači svakodnevne događaje čime se stvara iskrivljena slika realnosti, a mediji više predstavljaju imaginaciju nego stvarnost nudeći spektakl i simulakrum. Analizom medijskih veb-sadržaja pokušali smo da utvrdimo da li je ljudska potreba za smislenom komunikacijom moguća i u multiplikovanoj stvarnosti.

Viktorija Petkovska
vpet40@yahoo.com

University “St.Kliment Ohridski”-Bitola, Faculty of Technical Sciences-Bitola

TRAINING PROSPECTIVE ELT TO COPE WITH SEXIST LANGUAGE MEANING

There are some examples of languages in which separate individual language forms are used by representatives of different sexes, with “gender-specific” forms considered inappropriate for use by the other, opposite sex.

The question of gender-specific use of language has been explored for over forty years now, but it still remains a not very encouraging fact that language sexism is still present in language use and that this phenomenon is closely related to all the specific features of societal life. The relationship of sex and language and its representation has a major place in sociolinguistic studies.

Training prospective EL teachers to interpret meaning with regard to this phenomenon is a challenge for teacher trainers. Yet, to make future EL teachers capable of preparing their students to gain a multisided, genuine perspective of the potential pitfalls that this kind of language presents and gradually raise their sexist language awareness might well prove worth the effort.

Jelena Petrović Desnica

petrovicdesnica@yahoo.com

BU, Filozofski fakultet, odsek za sociologiju

ZNAČENJE ŽARGONSKIH IZRAZA I PSOVKI - SA ASPEKTA RODNIH ODNOSA - U GOVORNOM JEZIKU KAO POSEBNOM IZRAZU KOLEKTIVNE SVESTI U SRBIJI

Ovaj rad polazi od najšire feminističke perpektive, u okviru koje se posebno razmatra uloga jezika – tačnije psovki, vulgarnih I žargonskih izraza - koji u okviru patrijarhalnog društva, kao deo kolektivne vesti (u Dirke-movom smislu), izražavaju, ali I održavaju ženske rodne uloge. Imajući u vidu da jezik, pored svoje komunikacijske funkcije predstavlja veoma važno sredstvo mišljenja, ali I razvijanja svesti I samosvesti, posebno pitanje koje se obrađuje je prihvatanje ovakvog govora u različitim društvenim kontekstima I medijima, ali I neproblematizovana upotreba navedenih jezičkih izraza od strane žena; značenje koje im one pridaju i svest o sopstvenoj mizoginičnosti. Upotreba ovih izraza se (pored teorijskog razmatranja) posmatra u zavisnosti od konteksta govornog čina, namera aktera, učestalosti, pola, socioekonomskog statusa I počiva na rezultatima istraživanja malog uzorka srednjoškolske omladine (15 – 19 god.) kvalitativnog tipa – intervjui, dnevničke beleške, učesničko posmatranje.

Cilj rada je da pokaže da žene, zahvaljujući socijalizaciji u okviru dominantnog patrijarhalnog kulturnog obrasca, usvajajući jezik u čijem

kreiranju dominantnu ulogu imaju muškarci, usvajaju I repertoar izraza koji značajno utiče na opažanje sopstvenog mesta u društvu, I čijom upotrebom povratno, izražavajući ambivalentan stav prema ženi I “ženskosti” (subjekat/objekat, sveto/nečisto, predmet divljenja/predmet podsmeha i poruge) reprodukuju nejednaku raspodelu moći među polovima.

Јелена Пилиповић
abaridovastrela@gmail.com

Универзитет у Београду, Филолошки факултет, Катедра за општу књижевност и теорију књижевности

ПРЕПЛЕТ ЗНАЧЕЊА У ВЕРГИЛИЈЕВОЈ ПОЕТИЦИ

У сржи Вергилијеве поетике, која одређује структуру његове поезије, може се препознати самосвојна значењска слојевитост. Вишезначна архитектоника дела предмет је многих истраживања: овај текст препознаје преплет три семантичка и једног субсемантичког домена, које спаја хедонистичка усмереност ка реципијенту. Слушаоцу или читаоцу Вергилијевих дела сваки од значењских домена нуди особен облик уживања, који је у овом раду узет као дистинктивни критеријум у покушају да се живи семантички преплет у анализи *расплете*.

Док субсемантички домен дарује чулно задовољство у слушању тиме што звуковне комбинације стварају сазвучје интралексичких тонова, семантички домени могу се раздвојити на онај који нуди уживање у миметичком опредмећивању фикционалности, потом на она који пружа уживање у интерлитерарном и интертекстуалном дијалогу са поетским и филозофским делима, и, најзад, онај који омогућава реципијенту да жива у продирању у аутентичну и аутохтону метафоричко-мисаону мрежу, чија је *differentia specifica* фикционалност. Рад ће покушати да сплет ових семантичких домена препозна и аналитички *расплете* кроз интерпретацију почетних стихова Вергилијевог првог дела, *Прве елоге*, песме која спада у најутицајније текстове европске културе, а при том је прожета снажним аутопоетичким и ауторефлексивним импулсом.

Martina Podboj

m.v.podboj@gmail.com; pmartina@ffzg.hr

University of Zagreb, Faculty of Humanities and Social Sciences, Croaticum
– Centre for Croatian as second and foreign language

IDENTITY IN IMMIGRANT DISCOURSE: MAKING SENSE OF SELF IN NARRATIVES OF PERSONAL EXPERIENCE

Identity, seen from a discourse-based approach, is a dynamic process which is negotiated and constituted through social practice and discursive events, such as storytelling and narratives (De Fina, 2003). Consequently, particular linguistic cues present in narratives of immigrants can give us insight into how they construct and display their identities. This is especially apparent in the way they position themselves both in time and space, but also as actors playing certain roles, which are socially constructed (van Dijk, 1997). In this paper I present preliminary results of a research about narratives of personal experience told by Croatian female immigrants in their late twenties. The analysis focuses on the positioning of self and other actors in changing spatial and temporal dimensions of the immigrant experience. Immigrant narratives are seen as discursive genres from the perspective of Critical Discourse Analysis (Wodak & Meyer, 2009), since mentioned linguistic devices and narrative strategies reflect deeper social and political meanings, power relations and ideology.

Milena Podolšak

(milena.podolsak@gmail.com)

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Grupa za skandinavske jezike i književnosti

ZNAČAJ SOCIJALNOG, SITUACIONOG I LINGVISTIČKOG KONTESTA ZA OSTVARIVANJE METAFORIČKOG ZNAČENJA U POLITIČKOM DISKURSU

Savremena lingvistička proučavanja jezičkog znaka poklanjaju veliku pažnju pojmovnoj metafori kao jednom od glavnih mehanizama „proizvodnje“ značenja u jeziku. Međutim, u poslednjih nekoliko godina mnogi lingvisti potcrtavaju značaj konteksta za ostvarivanje metaforičkog značenja u

jeziku. Shodno tome, sve se više lingtivičko-kognitivističkih studija metafora bavi upravo makro- i mezonivoom diskurzivnog konteksta, analizirajući pritom metaforu u diskurzivnoj praksi, a ne uz pomoć izolovanih, ekscerpiranih jezičkih primera, van konteksta u kom su izvorno upotrebljeni. U ovom radu se na primeru koherentne tekstualne celine (političkog govora) pokazuje na koji način metafora ostvaruje svoje značenje zahvaljujući upravo svom socio-političkom, kulturnom, situacionom i neposrednom lingvističkom kontekstu. Cilj istraživanja jeste da uz pomoć teorije pojmovne metafore i kritičke analize diskursa pokaže kako je metafora (kako na površinskom, jezičkom nivou, tako i na dubljem, pojmovnom nivou) zavisna od šireg konteksta i kako bi van tog okvira izgubila bitan deo svog značenja i diskurzivnog potencijala.

Dubravka Popović Srdanović

dubravka.popovic.srdanovic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za srpsku i komparativnu književnost

PROBLEMATIZACIJA ZNAČENJA I/ILI KULTURALNE, POLITIČKE I RELIGIJSKE PORUKE U PESMAMA O ABORTUSU

Pošto je pitanje abortusa u Americi izuzetno kompleksan problem, ne samo iz ličnog/privatnog i legalnog aspekta, već i kao kulturalno, društveno/političko i religijsko pitanje, ono ne dozvoljava čitaocu/čitateljki (posebno američkom/američkoj) da se opredeli za jedno značenje/čitanje pesme koja se bavi ovom temom, odnosno omogućava mu/joj da takvu pesmu čita kao neku vrstu kulturalne, političke i religijske poruke koju prihvata ili odbacuje. Problematičnost abortusa, drugim rečima, bitno problematizuje način čitanja odnosno značenje pesme. U radu se ova problematizacija ilustruje analizom pesama američkih pesnikinja Anne Sexton, Gwendolyn Brooks i Ai (“The abortion”, “The Mother”, “The Country Midwife: A day”), kao i kanadske spisateljice Margaret Atwood (“Christmas Carols”), koje se abortusom bave fokusirajući se na različite pozicije poetskih subjekata: kako žena koje su iskusile abortus, tako onih koji vrše abortuse, do onih koje ovaj fenomen sagledavaju u svoj njegovoj kompleksnosti, ne kao lično, ali kao specifično žensko iskustvo

Sergey Potemkin
prolexprim@gmail.com
University, Faculty, Department Lomonosov Moscow State University

EVENTS IN A FICTION STORY AND ITS VISUALISATION

Formal detection of events in the narrative is based on text itself, without considering its perception by a reader. Following Lotman's definition of event as "the transition from one stable state of the world to another" we consider the number of pairs of antonyms one of which is on the left to the sentence and the other one is on its right side as the index of the state change. The results depicted in the graphical form on the X-Y plane. Each point of the graph has coordinates ($x =$ - the serial number of the sentence; $y =$ the count of the aforesaid antonymous pairs, N_s). The user can mark the sentence in which significant change of N_s occurs; read the sentence itself, move this dot along the curve on the graph. The results of calculations for Charles Darwin's Autobiography show 5 main events in his life. A number of short stories by Chekhov and Gogol were explored. E.g. in 'Dushechka' (The Darling) by Chekhov one could find 4 changes in her life, connected to her marriages. The method is independent from the language of the story (say, Russian, English, German).

Danijela Prošić-Santovac
d.prosic.santovac@gmail.com
Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za anglistiku

CINDERELLA VS. CINDEREDNA: NEGOTIATING THE (OPPOSING) MEANINGS

The aim of the study is to determine what meanings can be inferred from two variants of folktale type 510A, the traditional tale *Cinderella* and Ellen Jackson's *Cinderedna* (1994), a feminist reinterpretation of the story, the purpose of which is to counteract the effects of the traditional plot development. With this aim in mind, 117 participants were included in a survey after reading the text in order to test the hypothesis that social conditioning will have a strong influence on the participants' interpretation of the stories, and that the connection between the texts and the extracted meanings will be

distorted to a certain extent. The results have only partially confirmed this hypothesis, mostly in case of the traditional variant of the story, while the feminist version proved to provide a much more straightforward connection between the text and the meaning produced in the readers' minds.

Ивана Раловић

ralovic@gmail.com

Univerzitet umetnosti u Beogradu, Fakultet dramskih umetnosti, Doktorske naučne studije Teorije dramskih umetnosti, medija i kulture

ŽENA KAO *DRUGOST* U ANTIČKOM POZORIŠTU: ULOGI I ZNAČENJA

Ovaj rad predstavlja interpretaciju antičkih tragedija kroz uloge i značenja koje je žena imala u njima, u kulturno-istorijskom i društveno-političkom kontekstu. Ženu zatičemo na antičkoj pozornici, nasuprot njenoj nevidljivosti i ćutanju u atinskom javnom društveno-političkom životu. U kulturološko shvatanje atinske žene spadaju emotivnost, iracionalnost, pa i neuračunljivost, ona je viđena kao nestabilnija, slabija, nežnija u odnosu na muškarca. Njena je kontrola u kući, u tradicionalno ženskom prostoru, dok se javni život polisa odvija se napolju. Pitanje položaja žene i njenih prava u državi, kroz mesto koje je imala u porodici, jeste upravo ono što je dramska umetnost tog vremena nastojala da problematizuje.

Alina Resceanu

aresceanu@yahoo.com

University of Craiova, Faculty of Letters, Department of

RESOLVING AMBIGUITIES IN AMOUNT RELATIVES IN ROMANIAN

In this paper, we discuss potentially ambiguous relative clauses (RCs) in English. The ambiguity refers to the fact that these RCs may be interpreted either as restrictive relatives (RRs) or as amount relatives (AR) (identity

of substance vs identity of quantity, cf. Carlson, 1977; Heim, 1987 a.o). If we compare the English RCs used in such contexts with their Romanian counterparts, we observe that this ambiguity does not exist in Romanian. The interpretation of the RCs in Romanian depends on the type of relativizer used to introduce the RC. Thus, the use of the degree relative determiner *cât* ('*how-much/many*' and its variants) signals a context of amount or cardinalities (being an operator abstracting over degrees), whereas the RC with *care* ('*which*') is always restrictive. Therefore, it is the use of a certain relativizer that helps us get the meaning and interpretation right.

Gordana Ristić

goca33@yahoo.de

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za germanistiku

Mirjana Zarifović

mirjanche1712@gmail.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Odsek za germanistiku

ZNAČENJA LEKSEME *BLUT* / *KRV* U FRAZEOLOGIZMIMA NEMAČKOG I SRPSKOG JEZIKA

Rad pripada oblasti kontrastivne frazeologije i kognitivne semantike. Predmet istraživanja su nemački i srpski frazeologizmi koji sadrže komponentu *Blut/krv*. Korpus je ekscerpiran iz semasioloških i onomasioloških jednojezičnih i dvojezičnih rečnika nemačkog i srpskog jezika. Cilj rada je utvrđivanje semantičkih sličnosti i razlika između frazeologizama nemačkog i srpskog jezika, tj. utvrđivanje denotativnog i konotativnih značenja leksema *Blut/krv* zastupljenih u analiziranim frazeologizmima. Stoga će u radu biti govora o potpunoj, parcijalnoj i nultoj ekvivalentnosti. Zatim sledi prikaz i analiza semantičkih polja u kojima su frazeologizmi sa komponentom *Blut/krv* sa posebnim naglaskom na polju emocija. Naučne metode primenjene prilikom istraživanja su kontrastivna i konceptualna analiza. Metodom kontrastivne analize utvrđuju se sličnosti i razlike, odnosno ekvivalentnosti, a metodom konceptualne analize postuliraju pojmovne metafore u pozadini frazeoloških izraza i načini njihove semantičke transpozicije. Polazni jezik rada je nemački, a ciljni srpski jezik.

Nataša Ristivojević Rajković
natasaristivojevic@fil.bg.ac.rs

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Katedra za germanistiku, Odsek za skandinavistiku

POLISEMIJA GLAGOLA UDARANJA U NORVEŠKOM I SRPSKOM JEZIKU

Glagoli udaranja su relativno neistražena grupa glagola uprkos velikom broju radova koji se njima bave još od pionirskog teksta Č. Filmora o glagolima udaranja i lomljenja objavljenog 1967. godine. Predmet ispitivanja je najčešće argumentska struktura ovih glagola, kao i reprezentacija događaja udaranja, dok se njihovoj značenjskoj strukturi poklanja daleko manja pažnja. Cilj ovog rada je utvrđivanje puteva značenjskih proširenja glagola udaranja u norveškom i srpskom jeziku sa ishodištem u kognitivnolingvističkom shvatanju značenja kao konceptualizacije. Istraživanje korpusa norveškog i srpskog jezika i analiza relevantne građe ukazuju da perceptivno-motorno iskustvo igra najvažniju ulogu u konceptualizaciji udaranja i u metaforičkim ekstenzijama glagola sa osnovnim značenjem „udariti”. Veliki broj razlika uočenih u polisemantičkim strukturama glagolskih ekvivalentskih parova u norveškom i srpskom jeziku potiru se na nivou čitavog polja, te možemo zaključiti da norveški i srpski glagoli koji u osnovi znače „udariti” uglavnom prate slične pravce širenja polisemantičke strukture. Smatramo da se razlike koje postoje između proširenih značenja mogu pripisati fokusiranju na različite elemente događaja udaranja.

Jelena Ristović
zlocko83@live.com
Univerzitet u Kragujevcu/ FILUM/ Srpska književnost

ZNAČENJA ONIRIČKOG SVETA U ROMANU „OPSADA CRKVE SV.SPASA“ G. PETROVIĆA

U ovom radu analiziraće se status oniričkog sveta i njegova značenja na primeru romana „Opsada crkve Sv. Spasa“ Gorana Petrovića. Onirički svet konstituisan je kao poseban entitet koji egzistira paralelno sa realnim svetom. Preplitanje ova dva sveta omogućiće dekonstruisanje pojma vremena, pro-

stora, mogućnost bežanja likova iz jednog u drugi svet, ali i jednu drugačiju, apokrifnu verziju srpske i evropske istorije. Razmatraće se značenja oniričkog sveta na planu karakterizacije likova (likovi lovaca na snove i likovi koji beže kroz snove), na planu strukture romana (preplitanje tri vremenske ravni i tri istorijska događaja), ali i značenja ovog sveta na fantastičnu i ideološku podlogu ovog romana.

Tanja Rusimović
tanjarusimovic@yahoo.co.uk
Filološko-umetnički fakultet Kragujevac

ЗНАЧЕЊА АДЈЕКТИВНИХ КЛАУЗА СА ЛИЧНОМ ЗАМЕНИЦОМ У АНТЕЦЕДЕНТУ

Категорија *одређеност/неодређеност* је упућивачка (деиктичка) категорија јер било који референт може бити познат или непознат само одређеном лицу. Према референцијално-семантичком критеријуму *личне заменице* карактерише референцијална одређеност. Наше истраживање ће потврдити да након личних заменица у антецеденту које анафорички упућују са мањим или већим дометом на именицу, тј. интрафрастички или чешће трансфрастички, следи адјективна клауза са *нерестриктивним значењем* јер је реч о одређеном ентитету. Међутим, истраживање ће показати да и личне заменице могу катафорички упућивати на адјективну клаузу, тј. адјективна клауза може имати и *рестриктивно значење*. Када су у антецеденту множински облици личних заменица, адјективна клауза својим садржајем може упућивати и на подскуп скупа означеног личном заменицом у антецеденту. Такође, у ситуацијама када количински прилог или егзистенцијални глагол у надређеној клаузи захтевају заменицу у генитиву којем је својствено изражавање неодређене количине нечега, тада адјективна клауза представља неопходну одредбу. И на крају, уколико адјективна клауза садржи специфично својство због којег имамо различиту интензију, њено значење биће рестриктивно без обзира на исту екстензију ентитета којег заступа лична заменица у антецеденту.

Владислава Ружић

vlaslo@ptt.rs

Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, Одсек за српски језик и лингвистику

СЕМАНТИЧКА И СИНТАКСИЧКА ВАЛЕНТНОСТ ИМЕНИЦЕ *ВРЕМЕ*

У раду се настоји показати како се на синтаксичко-семантичком плану српског језика одражава филозофска и когнитивно-психолошка димензија времена. Концепт времена као кретања, као процеса и као дејствујуће силе садржан је у семантичкој валентности именице *време*, што је формализовано на одговарајући начин у реченици српског језика. Синтаксичка реализација именице *време* и њена лексичкосинтагматска спојивост откривају суштину појма времена: *као форме појавā*, трајања, непрекидног кретања и мењања и *као форме чулног опажања субјекта*, која има велику моћ деловања на човека и његову околину. Будући да се категорија времена у филозофским и лингвистичким учењима доводи у везу са простором (то је заправо апстракција просторних релација), реч *време* у позицији субјекатског аргумента често се повезује на метафоричкој основи с глаголским предикатима који означавају кретање човека у простору: *иде, долази, приближава се, пролази ...* У темпорално-модалним предикатским изразима типа *Време је за нешто ...* („сад треба да ...”) садржано је поимање садашњег времена као тачке преласка тренутка *садашњости* у будућност, у оно што предстоји.

Amira Sadiković

amira.sadikovic@ff.unsa.ba

Univerzitet u Sarajevu, Filozofski fakultet, Odsjek za anglistiku

RELEJ U PISMENOM PREVODU: POTREBA ILI MANIPULACIJA

Prevođenje preko releja uobičajeno je u simultanom prevodu, u slučajevima kad određena jezička kombinacija ne postoji. Relej (*relay language*) služi kao jezik-posrednik koji omogućava pristup na drugi način nedostupnom jeziku. Historija književnosti poznaje takav prevod: arapski naučnici i

filozofi su svojim prevodima i studijama u ranom srednjem vijeku, po nekima, od nestanka spasili Aristotela i druge klasične grčke filozofe. U današnje vrijeme, kad višejezičnost globaliziranog svijeta i napredak u kako teorijskom, tako i praktičnom pristupu prevodenju, omogućavaju direktnu komunikaciju kultura, upitna je opravdanost takvog postupka. Preciznije, takav postupak ima opravdanje u fazi inicijalnog upoznavanja s tekstem u situacijama neobičajenih jezičkih kombinacija, ali kad je književni prevod u pitanju, rezultati mogu biti upitni. Koliko je prevodilac, ako nema nikakav pristup izvorniku, potpuno u vlasti autora prvog prevoda? Koliko je u stanju sagledati i cijiniti taj postupak? Šta se dešava s njegovim shvatanjem izvornika, koji i nije izvornik u strogom značenju te kategorije? U tom smislu je zanimljiv prevod Mesnevijske, remek-djela Dželaludina Rumija, napisanog u 13. vijeku. Prevodili su ga i prevode i orijentalni filolozi, i mesnevihani, i “obični” prevodioci, a rezultati njihovog rada dovoljno su različiti da zaslužuju ozbiljnu analizu.

Milena Sazdovska-Pigulovska

milena.sazdovska@gmail.com

University Ss. Cyril and Methodius, Faculty of Philology “Blaze Koneski”
Skopje – Macedonia, Department of Translation and Interpreting

THE IMPACT OF LITERAL AND FREE TRANSLATION ON THE RE-CREATION OF MEANING

Technical translation significantly differs from literary translation in terms of various lexical and morphological categories. This particularly refers to the technical terminology that is characteristic for a particular professional field and its standardized meaning. One of the main tasks in the translation process is to discover the meaning of words in context – whether they have acquired a new meaning or whether they have been used with a metaphorical or specialized meaning, etc. Based on the theoretical framework provided by Newmark, Vinay and Darbelnet, the research in this paper focuses on the use of various literal and free translation procedures and how they affect or change the meaning when it is re-created in the target text, i.e. in the translation. For that purpose, the analysis is performed on a contemporary corpus, with specific examples demonstrating which translation procedures provide semantic equivalence with the original.

Ana Sentov

ana.sentov@gmail.com

Univerzitet Union Beograd, Fakultet za pravne i poslovne studije dr Lazar Vrkatić, Novi Sad, Katedra za engleski jezik

FIGURALNI NIVO ZNAČENJA U *MAČJEM OKU* MARGARET ATVUD

U romanu *Mačje oko* (1988) narativni okvir predstavlja povratak glavne protagonistkinje i naratorke, slikarke Ilejn Rizli, u Toronto, grad u kome je provela veći deo svog detinjstva i mladosti. Ilejnin autobiografski narativ je izuzetan jer se odvija na dva paralelna plana: kao „diskurzivna“, memoarska verzija, kroz Ilejnina sećanja, i kao „figuralna“, odnosno vizuelna verzija, kroz Ilejnine slike (Howells, 1994: 204). U samoj strukturi romana, čija poglavlja nose nazive Ilejninih najznačajnijih slika, sadržan je motiv retrospektivnosti, gledanja unazad, koji je zaokružen poslednjim poglavljima posvećenim retrospektivnoj izložbi na kojoj su izložene i detaljno opisane iste te slike. Ilejnine slike služe i kao komentar i kao korektiv narativnog toka, koji se sastoji od sećanja i uspomena protagonistkinje, koja su često nepozdana i varljiva. Ovaj rad će analizirati značenje slika i način na koji doprinose celokupnom značenju autobiografskog narativa.

Nadežda Silaški

silaskin@sbb.rs

University of Belgrade, Faculty of Economics

Tatjana Đurović

tdjurovic@sbb.rs

University of Belgrade, Faculty of Economics

THE MEANING OF MOTIVATION IN ESP AT TERTIARY LEVEL

Research has already convincingly shown that there is a primacy of instrumental over integrative motivation with ESP students, which mainly

results from different learning objectives when compared to General English learners. This is even more pronounced at tertiary level, where students are supposed to be trained to use English in their future professions, so the learning outcomes are clearly defined and conform to the learners' needs (previously defined in line with their future field of expertise and the jobs they would perform after graduation). Our own teaching experience, however, has shown that ESP economics students often attribute varied factors to the meaning of motivation, which in turn may strongly affect the creation of effective teaching materials. Therefore, on the basis of a purposely designed questionnaire administered to about 100 students of the Faculty of Economics, University of Belgrade, the paper aims to establish the following: (1) the level of integrative and instrumental motivation in ESP courses of students at the Faculty of Economics, University of Belgrade; (2) how the two types of motivation shape the design of ESP teaching materials at tertiary level. Some pedagogical implications and practical solutions are offered, which may result in more motivated ESP economics students.

Радоје Д. Симић

jelenajo@bitsyu.net

Универзитет у Београду, Филолошки факултет, Катедра за српски језик

Јелена Р. Јовановић Симић

jelenajo@bitsyu.net

Универзитет у Београду, Филолошки факултет, Катедра за српски језик

ДА ЛИ „РЕЋИ НЕШТО УВЕК ЗНАЧИ... ТВРДИТИ НЕШТО“, ИЛИ НЕ (НАПОМЕНЕ О ‘ПЕРФОРМАТИВУ’ Ц. ОСТИНА)

Аутори се у предложеном раду баве Остиновом теоријом ‘перформатива’ по којој „само исказивање да се нешто чини или пак тврђење да се то и то чини – значи то и то чинити“. Ова се тврдња сукобљава са лингвистичким принципом семантичности структура: ‘казивање да се нешто чини’ у првој инстанци јесте ‘чињење’, али ‘чињење’ из којег настаје семантизована структура, а тек она се може сматрати ознаком ‘чињења’ какво обележавају ‘перформативни’ глаголи. У случајевима које анализира Остин два чињења – ‘тврђење’: изградња значењских структура, на једној страни, и ‘перформација’, тј. употреба тих структу-

ра у сврху ‘убеђивања’, ‘опкладе’ или сл., на другој, само су уже повезана него обично. У раду ће анализом грађе бити изведен доказни поступак о томе, за који се надамо да је научно довољно прихватљив.

Yana Slavcheva Manova-Georgieva

manova.yanabg@abv.bg

SWU „Neofit Rilski“ Blagoevgrad, Bulgaria, Faculty of Philology, Department of Germanic and Romance Studies

NAME SYMBOLISM IN ENGLISH LITERATURE – AN OVERVIEW OF WILLIAM THACKERAY’S „BOOK OF SNOBS“

This paper has the intention to unveil the hidden meaning of proper names in William Thackeray’s „Book of Snobs“. The analysis involves an overview of theories related to proper names as well as basic philosophical views on the subject of interest. Upon analyzing the meaning of proper names, my ambition is to try to prove the importance of name giving and symbolism in literature. A comparative analysis will be performed, discussing the English book as well as its Bulgarian translation. Different ways of presenting proper names will be listed as well as a summarized categorization of characters based on the meaning of anthroponyms is to be formed.

Милица Спремић Кончар

mспremic@eunet.rs

Универзитет у Београду, Филолошки факултет, Катедра за Енглески језик и књижевност

ЗНАЧЕЊА НОВОГ МАЛОРИЈА

Недавно је из штампе изашло двотомно издање *Смрти Артурове* сер Томаса Малорија које је приредио Питер Филд, један од најзначајнијих проучавалаца артуријанске легенде данашњице. Први том садржи текст дела, а други критички апарат – коментаре, глосар и индекс имена. У овоме раду ћемо

указати на монументалан значај Филдовога подухвата за који су му, по сопственом признању, биле потребне двадесет три године рада и чији је основни циљ одгонетање значења у Малоријевом делу. За значењима приређивач минуциозно трага користећи оба изворника *Смрти Артурове* – Какстоново издање, први пут објављено 1485. године, и *Винчестерски рукопис*, откривен 1934. године у библиотеци Винчестерског колеџа, који је приредио и први пут објавио Ежен Винавер 1947. године. Питер Филд дели преовлађујуће мишљење међу проучаваоцима Малорија да је *Винчестерски рукопис* ближи Малоријевом изгубљеном оригиналу, те на њему базира своје издање, али ослања се и на Какстона тамо где је *Винчестерски рукопис* оштећен, где му недостају поједини листови или где је Какстонова верзија подеснија.

Ivan Stamenković
shubyyo@gmail.com
prevodilac

THE INDIVIDUAL CONSTRUCTION OF MEANING THROUGH THE PERCEPTION OF IMPOLITENESS – THE ASPECTS OF FACE MOST FREQUENTLY ENDANGERED IN SERBIA

Using the framework of pragmatic theory of impoliteness (Bousfield 2008), this paper addresses the issue of how the meaning of impolite utterances is constructed by individuals through the perception of face attack. Face, the central concept of impoliteness, is defined as the positive social value a person effectively claims for himself/herself by the line others assume he/she has taken during a particular contact (Goffman 1967: 5). The aim of this paper is to ascertain how individuals attribute meaning to an impolite utterance by exploring which of the five aspects of face defined by Spencer-Oatey (2000) is primarily targeted by impoliteness in Serbia. The analytical framework used is Spencer-Oatey's "rapport management" (e.g. 2000), which postulates various aspects of face. A clarification of this framework is presented along with the way it was accommodated for a quantitative analysis of ambiguous situations, the whole framework being adapted from Culpeper et al. (2010). A corpus of 100 entries containing impoliteness situations gathered via an online survey was analyzed following the previously established guidelines and methodology in order to determine the prevalent aspect of face that is attacked in impoliteness situations.

Sava Stamenković
savastamenkovic@gmail.com
St Cyril and St Methodius University of Veliko Turnovo

Zoran Stamenković
s.stamenkovic@unibg.it
University of Bergamo

THE MEANING OF *ROBOT* – KAREL ČAPEK’S R.U.R.

The paper deals with one of the first science fiction plays in world literature. Karel Čapek does not only introduce the theme of robots and their conflict with man as the creator and exploiter, but he also coins the very term robot in his work. We will discuss the origins of the word, its initial meaning, and the evolution of its meaning through the interpretation of this and other works of science fiction literature. How is a change in attitude to robots placed within the discourse of I/the Other? Can a robot become a man and can (and should) man become more like a robot? We will examine how contemporary literature and philosophy tackle such questions. In other words, what is the attitude of modern society towards technology and its effect on man?

Trajce Stameski
tstameski@gmail.com
Sv. Kiril i Metodij, Filoloski fakultet „Blaze Koneski“ Skopje, Katedra za makedonsku knjizevnost i juznoslovenske knjizevnosti

KONTROLA ZNACENJA (Bajka i angazirani roman)

S obzirom da bi mogla izgraditi sopstvenu koherentnost, kao sto kaze Umberto Eko, jedna interpretacija uvek mora postaviti vlastite granice kako bi usidrila svoju potragu za znacenjem i pored svesti o njegove fluktuiracke prirode. Intencija ovog teksta je tumacenje jednog problematicnog aspekta

znacenja tekstova u kojima je projektovana jedna autoritativna, ideoloski obojena slika stvarnosti. Kada jedan pisac bira odredjeni zanr, on u stvari modelira jednu specificnu smisaonu strukturu u koju formulise vlastite poruke i znacenja. Prema tome, mi zelimo pokazati kako/dali je izbor knjizevnog zanra ponekad ključni mehanizam autora za realizaciju ideje za postizanje “apsolutnu” moc nad znacenje svoga teksta!? Kao soodvetni aplikativni material za eksplikaciju *kontrolu znacenja* mi cemo koristiti primeri iz bajke i romane iz srpske i makedonske knjizevnosti.

Branimir Stanković

branimir.stankovic@filfak.ni.ac.rs

University of Niš, Faculty of Philosophy, Serbian language Department

ADJECTIVAL ASPECT IN SERBIAN – EPISTEMIC, PARTITIVE SPECIFICITY OR DEFINITENESS?

The semantics of Serbian adjectival aspect, encoded via the short/indefinite (SAF) and long/definite adjective form (LAF), is argued to express definiteness (Karadžić 1814, Maretić 1899, Belić 1950, Stevanović 1986, Fekete 1969/73, Progovac 1998, Despić 2012), epistemic specificity (Trenkić 2004) or partitive specificity of the referent of the modified nominal expression (Aljović 2002), though often with additional remarks that the semantic contrast is in the process of neutralization (Maretić 1899, Stevanović 1986, Trenkić 2004, Ajdžanović & Alanović 2007). Cinque (2010) makes a co-relation between LAFs and direct modification, as well as SAFs and indirect modification adjectives. The first goal of the paper is to indicate that, although morphologically non-marked, SAF is the semantically marked form, as it contributes to unambiguous indefinite interpretation of the modified NP, while the morphologically marked LAF yields ambiguous readings (definite and indefinite), behaving as the semantically non-marked form. Given the fact that adjectival aspect mostly fails when appropriate test are applied, the second goal is to point out that the analyzed category doesn't mark epistemic and partitive specificity consistently. Finally, the third goal is to argue that adjectival aspect is located between Greenberg's (1979) first (definiteness marker) and second phase (specificity marker) of grammaticalization of demonstratives.

Dobrivoje Stanojević
dobrivoje.stanojevic@fpn.bg.ac.rs
Fakultet političkih nauka, Beograd, Katedra za novinarstvo i komunikologiju

ЗНАЧЕЊЕ ХУМОРА И МЕДИЈСКИ ДИСКУРС

Очигледан је недостатак озбиљнијих расправа о значењу хумора у савременом медијском дискурсу Србије. Извесно досадашње наизменично потцењивање и прецењивање ове појаве водило је томе да се хумор у оквиру медија не сагледава довољно у својим новим значењима. Због тога је хумор постао или превише видљив или занемарен и невидљив. О њему се писало повремено углавном на сезнационалистички начин. При том се нису довољно узимала у обзир његова етичка начела и еристичка својства. Постоји потреба да се медијски хумор данас сагледа у новом светлу и у интердисциплинарном осветљењу. Плуралистичко значење савременог хумора у медијском дискурсу утиче на многе функције савремених медија, али и на извесна жанровска искорачења. Различити системи дискурса у савременим српским медијима утичу и на то да хумор добија све сложенија значења. У овоме раду би се истражили важни медијски проблеми у вези са феноменом хумора. Циљ рада је да се покаже могућа подударност различитих приступа хумору и прожимајућа.

Vedrana Stanojević
vedrana_stanojevic@yahoo.com
Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu, Katedra za anglistiku

PARANOJA I JEZIČKE IGRE U ROMANIMA *OBJAVA BROJA 49* TOMASA PINČONA I *BELI ŠUM* DONA DELILA

Ovaj rad se bavi jezičkim igrama u naslovima romana *Objava broja 49* Tomasa Pinčona i *Beli šum* Dona DeLila koji u prevodu na srpski gube konotaciju paranoičnog krika i buke koji čine osnovni podtekst fabule ovih romana. *Objava broja 49* (*The Crying of the Lot 49*, 1966) je antidetektivski roman i roman teorije zavere u kome se glavna junakinja Edipa Mas probija kroz masu semiotički razuđenih indicija, znakova i simbola bezuspešno pokušavajući da dođe do konačnog rešenja. Njena paranoja proizilazi iz preve-

like disperzivnosti američke kulture šezdesetih godina prošlog veka. Sa druge strane, DeLilov *Beli šum* (*White Noise*, 1985) prikazuje Ameriku osamdesetih godina prošlog veka koja predstavlja otelovljenja Bodrijarove teorije o simulaciji značenja koje kreiraju mediji. Paranoja glavnog junaka Džeka Glednija proizilazi iz nerazlikovanja realnosti od medijske predstave koja u savremenom svetu ima ulogu zastrašivanja radi uspostavljanja apsolutne kontrole. Junaci ovih romana paranoično traže izlaz iz zamršenog lavirinta koji predstavlja Amerika druge polovine XX veka, a čiji su nesumnjivo najbolji hroničari upravo pisci Tomas Pinčon i Don DeLilo.

Maja Stanojević Gocić

majastanojevic30@gmail.com

Visoka škola primenjenih strukovnih studija, Vranje

INFERRING THE MEANING OF UNKNOWN WORDS AS A READING STRATEGY IN ESP COURSE

Inferring the meaning of unknown words or lexical inferencing is an important reading strategy and it is also a part of language learning strategies as a much broader term. Concurrently, it can be regarded as a vocabulary learning strategy, which is used for discovering the meaning of unfamiliar words and thus belongs to discovery strategies. It is commonly associated with guessing the meaning of unknown words from the context, even though lexical guessing can be performed on the basis of both linguistic knowledge, e.g., the morphological analysis of the word, and extralinguistic knowledge, which encompasses world knowledge and strategic knowledge. The empirical research has been conducted among a group of students from College of Applied Vocational Studies in Vranje in order to investigate to what extent students use inferring the meaning of unknown words as a reading strategy, and how strategy-based instruction as a part of English for Specific Purposes course can help them use this strategy more effectively and become successful readers.

Sandra Stefanović
sandra_stef@yahoo.com
Univerzitet u Kragujevcu, Fakultet inženjerskih nauka

KARIKATURA KAO MULTIMODALNO SREDSTVO U SLUŽBI ZNAČENJA

Karikatura kao sredstvo multimodalnog, medijskog diskursa, sve više se koristi u oslikavanju aktuelnih društveno-političkih dešavanja. Cilj ovog rada jeste da se na primeru analize multimodalnog diskursa o Evropskoj uniji, prikaže koliko karikatura, kao svojevrsan nosilac metaforičnosti, doprinosi intertekstualnom/kontekstualnom, tj. dubinskom značenju teksta (Renkema 2009). Analizom multimodalnih tekstova (MT) na engleskom i srpskom jeziku koji se posmatraju kao tekstovi u kojima je prisutno više različitih semiotičkih izvora koji utiču na konačno značenje celovitog teksta (Kress and van Leeuwen 2006), takođe je utvrđena frekventnost karikatura u medijskom diskursu. Posebna značenja karikatura razmatrana su u okviru Šilperurdove (Schilperoord 2009) kategorizacije karikatura koja je uslovljena kako kognitivnim, tako i društveno-istorijskim činiocima. Neophodno je naglasiti da se kontekstualno/pragmatičko znanje razlikuje od gledaoca do gledaoca i može biti uzrok složenih problema prilikom interpretacije karikatura.

Strahinja Stepanov
straxstepanov@yahoo.com
Faculty of Philosophy, University of Novi Sad

SERBIAN POLITICAL HOARDING: PRAGMALINGUSTIC AND SEMIOTIC ASPECTS

In recent years (political) sociology and linguistics have vested some interest into the research of political slogans. Even if these explorations led to a number of important insights and conclusions concerning the essence of slogans, this genre (type of text) still remains an object for further analyses. Though slogans are a kind of “primitive symbolic action” and (maximally) condensed and sublimated short texts, they still embody an amount of linguistic material worth investigating. Precisely because of their compressed and elliptic form (language data), slogans are convenient for “expressing”

hidden (implicit) meanings. When we take into the account a “material substrate” (=the complete hoarding) of slogan, i.e. when we include other semiotic elements in the analysis, then implicit and explicit meanings get enriched or modified (via these other semiotic [visual/pictorial] codes) - and discourse analysis, thus, becomes more complex and demanding.

The corpus for this study consists of hoardings used by (major) Serbian political parties in the parliamentary elections run-up. The corpus (of hoardings) covers 2012 elections and the most recent round of elections in 2014.

This paper argues that (political) hoarding - containing a short text (=slogan + possibly some other textual inscription) - relies also on other semiotic code(s) leading to the pragmatic enrichment of (complete or incomplete) proposition(s) expressed in a slogan. The analysis examines the interplay and interdependencies between these different codes in hoardings and the outcome of this interaction for the overall political/communicative function of political hoarding.

Marija Stepanović

marija.xd@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za anglistiku

FONOSIMBOLIKA U JAPANSKOM I SRPSKOM JEZIKU

Jedan od opšteprihvaćenih principa fonetike jeste da glasovi sami po sebi nemaju značenje, te nema nikakvog smisla pitati šta znače, recimo, [t] ili [e]. Međutim, ovakav pristup zanemaruje zanimljivu pojavu u jeziku, koja utiče na formiranje pojedinih lingvističkih oblika sastavljenih od jedne ili više fonema, koji govornike intuitivno asociraju na predmete ili dešavanja iz svog fizičkog okruženja (Crystal 2010: 182–183). Fonosimbolika (glasovni simbolizam ili fonosemantika) je teorija da same foneme mogu imati značenje, tj. da postoji „prirodna podudarnost glasova i značenja“ (Jespersen 1922: 396). Zagovornici fonosimbo- like potenciraju ikoničnost, odnosno sličnost između forme pojedinih lingvističkih znakova i njihovog značenja, nasuprot teoriji o arbitarnosti jezičkog znaka čijim se zečetnikom smatra lingvist Ferdinand de Saussure. Primarni cilj ovog istraživanja je analiza fonosimboličkih oblika u japanskom i srpskom jeziku, odnosno definisanje njihovog značenja, pobrojavanje, klasifikacija i međusobno poređenje, sa osvrtom na teorijsku pozadinu iz oblasti fonetike, fonologije, semantike i

semiotike. Sekundarni ciljevi rada usmereni su ka pronalaženju sličnosti između japanskih i srpskih fonosimboličkih reči, čime bi se eventualno mogle potkrepiti teorije o jezičkim univerzalijama i postojanju univerzalnog značenja, budući da srpski i japanski pripadaju dvema zasebnim i dosta udaljenim porodicama jezika, te pokazuju malo fonetske i leksičke podudarnosti.

Nemanja Stevanović
nemtscha@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za srpski jezik

PRIRODA PREDLOGA SA NASTAVKOM A U SRPSKOM JEZIKU

Ovaj rad se bavi predlozima u kojima se javlja fonološka alternacija tzv. *nepostojano a* (pre svega pred/preda, s/sa, k/ka, uz/uza) koje vodi poreklo od poluglasa. *A* se javlja u slučajevima kada treba da se izbegnu pojedini suglasnički kontakti (s strane, pred mnom), dok se u pojedinim slučajevima predlog sa i bez a javlja paralelno i u zavisnosti od govornika (s tobom/sa tobom, uz zid/uza zid). Paralelna upotreba ova dva oblika predloga predstavlja alomorfski par (Simonović 2014). Kod nekih ispitanih govornika srpskog jezika predlozi sa a su pod fokusom i semantički su markirani (Čoveka su nabili uz zid./Čoveka su nabili uza zid). Cilj ovog rada je pokazivanje da li predlozi sa *a* imaju zaista određenije značenje u odnosu na one predloge bez.

Buba Stojanović
bubast@ucfak.ni.ac.rs; bubastojanovic@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Učiteljski fakultet u Vranju, Katedra za metodike nastave i Katedra za jezik i književnost

ZNAČENJE KNJIŽEVNOG TEKSTA – INDIVIDUALNI ČIN ČITAOCA

Apstrakt: Odnos književno delo - čitalac, a posebno trijada pisac – delo - čitalac složeni su fenomeni koji su u nauci o književnosti izučavani sa različitih aspekata. Međutim, čini se da se najmanje pažnje poklanjalo čitaocu kao

važnom, ako ne i presudnom u uspešnom razotkrivanju potencijalnih značenja dela. Emocionalna osetljivost, dubina doživljaja, stepen misaonog angažovanja recipijenta i usklađenost presudni su za sva moguća značenja dela.

U radu ističemo potrebu i značaj negovanja individualnosti i snažne emocionalne osetljivosti recipijenta sa ciljem svestranog razvoja i duhovnog oblikovanja mladog bića, istinskog ljubitelja lepe reči. Saznavanje književnog teksta, bilo slušanjem na predškolskom uzrastu, ili čitanjem kasnije, podrazumeva dobro motivisanog slušaoca / čitaoca, koji samoangažovanjem saznaje, otkriva, tumači i iznova stvara književni tekst u skladu sa ličnim iskustvom, pri čemu duhovno, estetski i emocionalno bogati sebe novim značenjima kojima delo isijava.

Јелена Стојановић

jelenajelena86@gmail.com

Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу

ГЛЕДАТИ НЕ ЗНАЧИ И ВИДЕТИ, ЧУТИ НЕ ЗНАЧИ И РАЗУМЕТИ - „СЛЕПИЛО“, ЖОЗЕ САРАМАГО

Роман „Слепило“ који је написао Жозе Сарамаго је студија о самој бити човека; то је студија о значењу људских поступака и њиховој вези са страхом, себичношћу и ђаволским у људској природи. Истовремено, то је прича о доброту и великодушности у тренуцима очаја, као и доказ да патња може да суштински промени човека. У овом роману Сарамаго брилијантно испитује неухватљиву природу знања и показује да је његово значење често двосмслено и зависно како од ситуације, тако и од околности у којима се човек налази. Овај рад је, стога, и студија о значењу болести за човека. Рад настоји да истражи начине на које човек перципира свет који га окружује и везе које конституишу његов живот, као и начине путем којих се његова перцепција мења када се нађе у екстремним ситуацијама. Другим речима, рад покушава да схвати значење социјално културолошких релација које формирају човеково понашање у оквиру заједнице, и везу истих са унутрашњим светом човека. Рад ће покушати да утврди и у којој се мери идентитет човека трансформише када се опсег његовог знања увећа а перцепција о свету промени једном када схвати значење појава које га окружују и саме своје природе.

Milica Stojanović
milica.stojanovic@isj.sanu.ac.rs
Institut za srpski jezik SANU

ZNAČENJE PREFIKSA *DO-* U POLIPREFIGIRANIM GLAGOLIMA

Značenje poliprefigiranih glagola u srpskom jeziku nije detaljno proučeno. Ovom prilikom bismo predstavili značenje prefiksa *do-* u poliprefigiranim glagolima u srpskom jeziku. Belić i raniji gramatičari smatrali su da ovaj prefiks ne učestvuje u tvorbi poliprefigiranih glagola kao prvi u linearnom redu prefiksa, dok *Rečnik srpskohrvatskog književnog i narodnog jezika SANU* beleži 48 ovakvih glagola.

Prilikom glagolske prefiksacije dolazi do međusobne interakcije prefiksa i osnove, a gomilanjem prefiksa ti odnosi se usložnjavaju. U radu ćemo predstaviti koliko ovaj prefiks utiče na značenje već prefigiranog glagola i koje značenjske nijanse u takav glagol unosi. Upoređićemo uticaj prefiksa *do-* na semantiku monoprefigiranog i semantiku poliprefigiranog glagola i istražiti kolika je značenjska podudarnost među njima. Različiti prefiksi mogu na isti način modifikovati značenje glagola i ta se pojava može posmatrati kao sinonimija prefiksa. Naš zadatak biće i da ispitamo da li ovaj prefiks ima sinonime među drugim prefiksima. Analiziraćemo i mogućnost kombinovanja ovog prefiksa sa drugim prefiksima i odnos prefiksa *do-* prema drugom prefiksu u poliprefigiranom glagolu.

Ivana Stojanović Prelević

ivana.stojanovic.prelevic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet U Nišu, Filozofski fakultet, Departman za komunikologiju i novinarstvo

Vladeta Radović

vladeta.radovic@filfak.ni.ac.rs

Univerzitet U Nišu, Filozofski fakultet, Departman za komunikologiju i novinarstvo

ZNAČENJE PORUKE U PROPAGANDNOJ KOMUNIKACIJI

Propagandna komunikacija teži da pokrene „mase“ ka delovanju u datom interesu propagandiste. Poput klasičnog modela komunikacije i propagandni model sadrži nameru koja može biti skrivena ili ne. Uspešnost propagande zavisi od pripremljenosti područja delovanja, a pod tim podrazumevamo kontekst u kojem će propaganda delovati prirodno.

Cilj rada, prevashodno je istraživanje komunikacijskih modela na kojima može biti zasnovana propagandna komunikacija, a potom i komparativna analiza sa performativnim modelom Džona Ostina i Grajsovim modelom komunikacije.

Ishod bi trebalo da bude objašnjenje odgovarajućeg načina za određenje značenja poruke u propagandnoj komunikaciji. S obzirom na to da ne skriva svaka propaganda namere, odnosno pravo značenje poruke, poput recimo „bele propagande“, a potom i da postoji propaganda koja je vremenski neograničena, pasivna propaganda, s razlogom se treba zapitati u kojem se opsegu svakodnevna komunikacija razlikuje od propagandne komunikacije. U završnim razmatranjima, autori navode i to da performativni model komunikacije može biti primenjiv kao propagandni model, kao i to da prepoznavanje namere, odnosno konteksta, omogućava razumevanje značenja poruke u propagandnoj komunikaciji, što sasvim odgovara svakodnevnoj komunikaciji.

Violeta Stojičić

violeta.stojicic@filfak.ni.ac.rs

University of Niš, Faculty of Philosophy, English Department

THE MEANING OF QUALITY GROUP TEMPERERS IN THE CARDIFF GRAMMAR

The paper discusses the Cardiff Grammar account of the temperer element in the Quality Group with reference to the lexicogrammar of English adjectives. In the Cardiff Grammar, the Quality group is a label which reveals the role of adjectival phrase in expressing meanings related to Qualities. The tempering system is not simultaneous with other lexicogrammatical systems but is a function only of Qualities which can be premodified. In that sense, the classifying Qualities are not tempered, e.g. **an exceptionally wooden staircase*. The lexicogrammar of adjectives considers the following factors in tempering: a) the potential of adjectives for tempering (non-gradable adjectives are not tempered by degree) and b) the resources of tempering, i.e. the degree temperer (t^d), and the adjunctival temperer (t^a). Numerous adjunctival temperers in English have lost their core Quality meaning to become degree temperers, such as the adverb *seriously*, in the Quality group *a seriously neglected area*, which is no longer associated with the adjective *serious*. We shall examine a sample of English tempered Quality groups to explore the tempering by degree (*a decidedly different view*) and hyperbolic intensity (*a fantastically expensive restaurant*).

Ivana Stojković

stojkovicisi@yahoo.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet u Nišu, Departman za Komunikologiju i novinarstvo

Miljana Nikolić

miljana.nikolic1005@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet u Nišu, Departman za Komunikologiju i novinarstvo

ZNAČENJE MEDIJSKIH PORUKA I SOCIJALNI KONTEKST

Neusaglašenost medijske i objektivne stvarnosti, odavno je razotkrivena činjenica. Još je Volter Lipman (Walter Lippman) u epohalnom delu

„Javno mnjenje“, ukazao na to da predstave u našoj svesti počivaju na informacijama koje dobijamo od medija. Analiza medijskog teksta otkriva da su poruke rezultat pažljive selekcije, filtriranja i oblikovanja određenih aspekata percipirane stvarnosti. Ono što zabrinjava je to što informacije bivaju interpretirane na način koji odgovara vladajućem političko-ekonomsko-medij-skom krugu, dok je nedostatak kritičko-analitičkog duha primalaca medijskih poruka - evidentan. Otuda mogućnost da mediji aktivno konstruišu stvarnost i kreiraju svet kojem pripadamo. Imajući u vidu da komunikacijski proces uključuje i primaoce poruka, koji moraju dešifrovati prispele materijale, važnost socijalnog konteksta moramo uzeti u obzir.

Cilj ovog rada je razmatranje načina kojim je moguće urediti medijsku agendu, pridavati smisao i pripisivati značenje medijski posredovanim porukama. Takođe, cilj je i preispitivanje faktora iz socijalnog okvira od kojih zavisi dekodiranje plasiranih informacija. U toj nameri, oslonićemo se na teoriju i koncept frejminga (framing) koji je etabliran u studijama masovnih komunikacija, a uobičajeno je vezivan, između ostalih, za imena poznatih socijalnih psihologa (Goffman, 1974; Entman, 1991; Gitlin, 1980).

Bilyana Todorova

b_stoianova@hotmail.com

South-West University, Blagoevgrad, Bulgaria, Faculty of Philology,
Bulgarian Language Department

MATERNITY AND TIME RECEPTION

The aim of the paper is to present the reception of time by women with babies less than 12 months old. We observed the titles of some of the so-called *annual themes* in the biggest Bulgarian forum platform - *bg-mamma*. Having in mind that time is often metaphorically represented, we looked for time metaphors preferred by the forum users. At the same time, we searched for the most important events in a mother's life, according to the themes from the titles.

It seems to the researcher that in the first year of maternity women perceive time in a very specific way – they put the baby's growth as a measure and the socially accepted time marks only reveal the changing world of the baby.

Stefan Todorović

stodorovic@rocketmail.com

Univerzitet u Kragujevcu, Filološko-umetnički fakultet, Doktorske akademske studije filologije

ZNAČENJA I STILSKI EFEKTI EUFEMISTIČKIH PERIFRASTIČKIH IZRAZA U PUBLICISTIČKOM STILU

U radu se sa lingvističkog i lingvostilističkog aspekta razmatra upotreba eufemističkih perifraستيčkih izraza u jeziku novinarstva. Polazište rada čini lingvostilistička dihotomija na stilematičnost i stilogenost (Kovačević 2000): pokazuje se najpre strukturno-semantička tipologija ovih jedinica, a potom i njihovi efekti u tekstu. Pošto je novinarstvo diskurs najotvoreniji za upliv raznorodnih sistema, javlja se čitava mreža značenja koja se mogu grupisati u sisteme prema leksičko-semantičkom i stilističko-pragmatičkom kriterijumu. Istraživanje sprovedeno na korpusu raznolikih novinskih tekstova pokazuje da ove perifraze služe za umanjivanje, pre svega, osobina i radnji karakterističnih za čovekovo ponašanje iz domena života tabuiziranog karaktera. One tada podrazumevaju nekonvencionalna društvena ponašanja i procese obično sankcionisane u društvu, ili vezane za tabu. Osim toga, često se koriste za obeležavanje onih radnji koje sprovodi društvo/ institucija, s ciljem ublažavanja, manipulacije i propagande. Pri tome, najdominantniji jezički mehanizam koji čini bazu za perifraستيčki izraz jeste metafora. Ispitivanjem ovih jedinica dolazi se do zaključka da one mogu imati razne stilske efekte u novinskom tekstu: učtivost, izbegavanje nepristojnog i vulgarnog izražavanja, izbegavanje istine, stvaranje humorističko-satiričnih efekata i ironičnih zaključka, redefinisavanje identiteta i stvaranje društva spektakla, što delimice dopunjuje već prihvaćene rezultate istraživanja iz prošlog veka (Mladenov 1980).

Бојана Томић

bojana.mojsilovic@gmail.com

Институт за српски језик САНУ, Београд

О ЗНАЧЕЊУ ЈЕДНОГ ТИПА ПОЗАЈМЉЕНИЦА У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

У раду се анализирају позајмљенице у српском језику које у језику даваоцу имају плурални облик, било да се ради о речима које припадају групи плуралија тантум или онима које имају регуларни облик множине (нпр. фр. *rommes frites* : *помфрит*, лат. *scripta* : *скрипта*, енгл. *cake(s)* : *кек*). Испитује се веза између значења ових речи и категорије броја у српском језику; имајући у виду формални и семантички аспект, утврђују се услови који доводе до тога да ове позајмљенице у српском језику имају једински, односно множински облик. Интересује нас да утврдимо на који начин морфолошки облик позајмљенице утиче на њено значење и граматичку категорију у језику примаоцу, и да ли се релација облик–значење преноси из језика даваоца (*ham and eggs pl* : хемендек *sg* – пржена шунка с *јајима*). Посебна пажња се обраћа на речи које у српском језику добијају (нови) множински наставак како у номинацији, тако у парадигми (нпр. *Битлси*, *шортсеви*).

Jelica Tošić

jelica.tosic@znrfak.ni.ac.rs

University of Niš, Faculty of Occupational Safety

CREATING MEANINGS IN INTERSPACES – 'PLURALIZATION CONTINUED'

The phrase 'pluralization continued', taken from Canagaraja's paper title, shows the directions in which the world processes are going. It is simply not possible to ignore globalization as a pronounced goal of the modern world. It involves global intermixing in all the spheres of life and work. The assumptions, principles, concepts and meanings are being changed accordingly reflecting the presence of the *plural* and *difference* even in the spheres that have previously been untouched in this sense. The noun *English*, for example, was thought to be unique and singular. The relatively new

phrase *World Englishes*, however, suggests that even grammar is affected. This paper is going to deal with globalization as reflected in different aspects of academic practice and the English language.

Tiana Tošić Lojanica

tiana_tosic@yahoo.com

Univerzitet u Kragujevcu, Filološko-umetnički fakultet, Odsek za anglistiku

REZULTATIVNO ZNAČENJE SEKUNDARNOG PREDIKATA U ENGLESKOM I SRPSKOM JEZIKU

U radu se govori o bezglagolskom tipu konstrukcije koja je u anglističkoj literaturi poznata kao sekundarni predikat ili mala klaauza. Jedna od semantičkih mogućnosti ove konstrukcije je da saopšti posledicu, odnosno rezultat delovanja glavnog predikata, kao u narednom primeru, *The waitress wiped the table clean*→*The waitress wiped the table. The table is clean*. U pitanju je, dakle, svojstveni predikat postajanja koji u engleskom jeziku ima funkciju adjunkta i najčešće se realizuje pridevom ili pridevskom sintagmom. Na osnovu korpusnog istraživanja autor najpre predstavlja sintaksički opis rezultativnih sekundarnih predikata u engleskom jeziku prema kriterijumima glagolskog tipa, tematske uloge i forme, a potom ispituje mogućnosti gramatikalizacije značenja rezultata u srpskom jeziku.

Jasna Trajčić

jasna_trajic@yahoo.com

Univerzitet u Banjoj Luci, Filološki fakultet, Katedra za engleski jezik i književnost

ZNAČENJE SKRAĆENICA U INTERNET KOMUNIKACIJI

Opšte je poznato da ljudi imaju sklonost prema prilagođavanju jezika konkretnoj komunikacijskoj situaciji, tj. komunikacijskom mediju kojim se koriste. Promene u jeziku vršene su u prošlosti, a vrše se i danas. Informacio-

na tehnologija, tačnije računarski posredovana komunikacija, ubrzala je ovaj postupak i donela novu, jezičkim puritancima neprihvatljivu terminologiju, jer je internet nepresušan izvor ovakvih novina u jeziku. Nikad pre nije bilo toliko izraza, termina pa i čitavih rečenica sažetih, u određenoj komunikaciji, u skraćenice od po samo nekoliko slova. Net komunikacija kao vid sinhrona komunikacije, koja se odvija u realnom vremenu, najčešće je neozbiljna, neformalna, veoma tolerantna prema gramatičkim greškama i često oslobođena svih vrsta cenzure, pre svega zbog velike brzine odvijanja komunikacije prilikom koje „sagovornici“ nemaju vremena za planiranje i prepravke. Kompiuterski i internet žargoni i skraćenice toliko su pustili koren da su govornici svojom kreativnošću i učestalošću upotrebe počeli da u sopstvenim jezicima šire semantičko polje reči. Značenje skraćenica izuzetno je subjektivno, neobavezno i prepušteno slobodnoj proceni sagovornika. U svakom slučaju, sve zavisi od situacije, sagovornika i vrste i oblika komunikacije. Tako ćemo se neretko sresti sa pojavom da se jednoj istoj skraćenici pripisuje više različitih značenja, a koje od njih ćete upotrebiti, naravno, zavisi od već navedenih faktora.

Đorđina Trubarac Matić
djordjina.trubarac@ei.sanu.ac.rs
Etnografski institut, SANU

MOKRANJČEVO ČEKANJE NA „GRBINU“ KAO PRIMER VANJEZIČKIH FAKTORA IMPLICITNO UTKANIH U ZNAČENJE ISKAZA

Vladanje istim jezikom, odnosno raspolaganje pouzdanim prevodom jezičkog iskaza nije uvek jedini preduslov za potpuno razumevanje između sagovornika. Da bi značenje poruke bilo u celosti shvaćeno u pragmatičkom smislu, u određenim slučajevima je neophodno da sagovornici imaju dublje kulturološko-civilizacijske uvide o sredinama iz kojih svako od njih dolazi. Primeri nesporazuma i nerazumevanja u situacijama u kojima sagovornici dolaze iz različitih civilizacija mnogobrojni su u istorijskim hronikama, putopisima, izveštajima i dnevnicima osvajača, istraživača i moreplovaca. Ipak, takve primere je moguće naći i među pripadnicima istog naroda koji dolaze iz različitih kulturnih miljea, što ću pokušati da ilustrujem na osnovu komentara koji je Stevan Stojanović Mokranjac ostavio uz pesmu „Ovce čuva Jelena“,

zapisane i notirane tokom njegovog terenskog rada na Kosovu 1896. godine. Na Mokranjčevu molbu da mu peva, njegov informator, Sulta iz Brese, odgovorila mu je da sačeka da joj dodje „grbina“, na šta je on ostao zbunjen, jer nije shvatao šta se dešava. Po dolasku Sultinog devera, ona je zapevala. U izlaganju ću pokušati da pokažem da ključ za razumevanje Sultinog zahteva i ponašanja leži u vanjezičkim elemenatima tradicijske kulture vezanim za sam čin pevanja, čije poznavanje je preduslov za shvatanje značenja Sultinog iskaza u datom komunikacijskom kontekstu.

Nataša Tučev

natasamlk@gmail.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za Anglistiku

“GET A NEW MASTER, BE A NEW MAN”: THE MEANING OF AUTHORITY IN CONRAD’S *NOSTROMO*

In his study *Beginnings*, Edward Said argues that the novelistic genre has both enabled the writers’ inventiveness – providing them with the opportunity to create an alternative world, or modify the real one through the act of writing – and imposed certain restraints upon this inventiveness. Inventiveness and restraint or, as Said also calls them, *authority* and *molestation*, are thus the two “beginning” conditions implicit in the act of creating a novel. The term *molestation* implies the writer’s awareness of the “external” authorities presiding over the real, historical world and constantly undermining his attempts at free, generating, and self-generating activity. Both authority and molestation, according to Said, are carried over to the realm of characterization, resulting in a number of fictional characters who fail to become free authors of their lives. The paper argues that Conrad’s protagonist, Nostromo, is one such character. The scene of Nostromo’s awakening marks the moment when he decides to stop being *nostro uomo*, “our man”, a lackey of the ruling classes of Sulaco who has hitherto (mis) recognized his identity in a mirror-image formed by their praise and admiration. Nostromo’s emerging into independent consciousness, however, will turn out to be illusory, as he soon gets overwhelmed by greed for silver, which becomes his new master.

Sonja Urošević

urosevic.sonja@gmail.com

Univerzitet Singidunum, Poslovni fakultet Valjevo

ЗИГФРИД ЛЕНЦ, ИЛИ: МОЖЕ ЛИ СЕ КЊИЖЕВНОСТ ПРЕВЕСТИ У ПРАКСУ

Недавно преминули немачки аутор Зигфрид Ленц са читалачком јавношћу није комуницирао само путем литерарних текстова. Поред друштвеног ангажовања (својевремено и у контексту подршке социјалдемократској политичкој иницијативи) он се веома често изјашњавао и о свом делу, друштвеним феноменима, о улози и значају књижевне речи, како за њега самог као писца, тако и за његове читаоце, као природне, очекиване и уважене адресате, при чему никада није порицао просветитељске намере, позивајући их да преиспитају сопствену савест и осећај одговорности. У тексту под насловом *Писци у овом времену* (Schriftsteller in dieser Zeit, 28. јануар 1978.) он поставља питање значаја и значења књижевне речи у епохи науке и све веће политизације наочиглед позива стручне критике да преиспита конфликте, мотиве и проблеме својих дела са аспекта њиховог спознајног квалитета. Ленц науку и књижевност види донекле као конкуренте који додуше следе исти циљ, наиме тумачење стварности у сврху самоспознаје, али се при том служе различитим методама. У мом раду ћу покушати да ову Ленцову констатацију сагледам на основу Ингарденовог приказа различитих ставова приликом сазнавања књижевног уметничког дела с обзиром на то да ли служе истраживачким циљевима или естетском доживљају који се, инициран првобитном емоционалном реакцијом, заснива на сагледавању значења уметничког естетског предмета, што доприноси обogaћивању човековог искуства и света вредностима које се не могу стећи другим врстама сазнања.

Јелена Вељковић Мекић

vmjelena@yahoo.com

Висока школа струковних студија за образовање васпитача, Пирот

ЈЕЗИЧКЕ ИГРЕ У ПОЕЗИЈИ ЗА ДЕЦУ

Како се песништво често не руководи нормама стандардног језика, већ их разара и деформише, отуда песнички језик отвара веће

могућности за игру. У песмама за децу игровни ефекти могу се постићи у разноврсним поигравањима са језичким јединицама, њиховим граматичким и семантичким одликама. У њима региструјемо многе језичке или вербалне играрије као што су брзалице, ономатопеје, парадокси, претеривања, кованице, чудне, смешне речи, изокретаљке итд. Језичке игре се заснивају на разноврсним комбинацијама гласова, речи, реченица, и то поштујући или нарушавајући правила акустичких или семантичких структура поетских текстова. Због тога се у раду детаљније анализирају песнички примери који илуструју фонолошке, лексичке и семантичке игре, уз стално присутни подтекст значења који ће условити различита читања и тумачења поетских текстова за децу.

Djordje Vidanović

vidanovic@gmail.com

University of Niš, Faculty of Philosophy, English Department

DEIXIS AND THE FLUIDITY-TO-ELASTICITY HYPOTHESIS AS A DEFINITION OF PERSONHOOD.

This presentation will start out with the oft-quoted idea that no man is an island, meaning that the claim that the individual constructing an awareness of a ‘self-in-society’, while still being autonomous, cannot be true. It is natural though that this ‘autonomous’ self does later on in life learn how to negotiate with partners. S/he does so as to integrate her/his individual consciousness with purposes that serve their mutual benefit. Such a traditionalist idea, stemming from Descartes and later on Kant, claiming that we are more or less isolated monads searching for ways to create bonds with other minds is too rigid and enables one to solely ‘hack’ a solution that helps bonding with others. Todd Oakley and I think that this type of ‘extrinsic’ intersubjectivity is neither true nor elegant and simple enough to be taken as a starting point in analyzing the network of human minds. Therefore we advocate ‘intrinsic’ intersubjectivity, a (cognitive) state in which interpersonal skills build on innate motives for sympathy and interests and feelings of others. This is so because there is no ‘I’ without an ‘us’, or a ‘we’ and there is no ‘there’ without a ‘here-of-us’ and no ‘then’ without a ‘now-of-us’. Bearing this in mind, I plan to provide examples that illustrate and possibly explain the just stated theoretical postulates.

Katerina Vidova

vidovakaterina@yahoo.com

Integrated Business Faculty Skopje Macedonia, Lecturer

POSSESSIVE ADJECTIVES IN ENGLISH AND THEIR TRANSLATIONAL EQUIVALENTS IN MACEDONIAN WITH THE EMPHASIS ON THE DEFINITE ARTICLE AND ITS MEANING

The aim of this paper is to imply the differences and similarities between English and Macedonian regarding the use of the possessive adjectives and their translational equivalents with the emphasis on the use of the definite article in Macedonian and its meaning. The research is conducted on a corpus of sentences excerpted from English written works of art translated into Macedonian and vice versa corpus of sentences excerpted from Macedonian written works of art translated into English. The translational equivalents in Macedonian are analyzed within the concept of definiteness and its meaning. The expression of possessive adjectives in English and Macedonian is an interesting language issue owing to the fact that English and Macedonian are not genetically related languages which have typological similarities. The analysis indicates the differences between English and Macedonian regarding the concept of possessives and determiners due to the fact that within the possessive adjectives in English as possessive determiners the definite article is omitted, while the possessive adjectives in Macedonian can be determined with the definite article.

Milena Vladić Jovanov

milena.vladicjovanov@live.fr

Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet, Opšta književnost i teorija književnosti.

IMA LI ZNAČENJA U MODERNOJ POEZIJI

Problem oblika moderne književnosti odnosi se i na značenje iste. Oblici moderne književnosti su mešavina različitih žarova i rodova, te bi se sa gledišta tradicionalne književnosti mogli sa pravom posmatratiti kao

nesigurni književni izrazi. Na sličan način u modernoj anglo-američkoj poeziji, ne postoji više „sigurno“ značenje, pre je reč o nagoveštaju da značenja uopšte ima. Jezik više nema pouzdanog referenta tako da značenje uvek izmiče konačnom određivanju. Tako na primer, Ričard Poarjer tumečeći poeziju Roberta Frosta navodi da se više ne slavi dar značenja, smisla kao takvog, već neubedljivo obećanje da ono postoji. Romantičarska vizija kao i sigurnost pesničke uloge u društvu je, ako ništa drugo, u modernističkoj poetici kritički osvetljena. Ovakav odnos prema značenju menja i odnos prema statusu umetnosti u društvu. Da li je umetnost, poimenice književnost ta oblast koja zadovoljava duhovne potrebe čovečanstva, što se zapravo nikada nije dovodilo do kraja u pitanje, ili je tu oblast u našoj tehničkoj civilizaciji zauzela nauka i novo doba raspodele i mogućnosti informacija. U ovom radu promišlja se upravo pitanje koje značenje moderna, tj. savremena umetnost ima za nas danas?

Биљана Влашковић Илић
biljanavlaskovic@gmail.com

Универзитет у Крагујевцу, Филолошко-уметнички факултет, Катедра за англистику

ПОРОДИЧНО НАСИЉЕ КАО ОЗНАЧИТЕЉ БЕСМИСЛА У ЛИНЕЈН ТРИЛОГИЈИ МАРТИНА МАКДОНЕ

Светски позоришни зналци запазили су потенцијал драмског израза англо-ирског писца Мартина Макдоне већ након премијере његове драме првенца *Лепотица из Линејна* (*The Beauty Queen of Leenane*, 1996), која је потом постала први део Линејн трилогије, уз драме *Лобања у Конемари* (*A Skull in Connemara*, 1997) и *Усамљени запад* (*The Lonesome West*, 1997). Све три драме написане су у традицији популарног британског in-yeer-face театра, коју Макдона обогаћује специфичном ирском атмосфером, какву налазимо у Синговом *Виловњаку од западних страна*. Али у односу на Синга, Макдона прави значајан искорак ка још сировијем приказивању породичног насиља на сцени, као носиоца симболичног значења бесмисла које влада у читавом свету. У раду ћемо приказати на који начин Макдона користи различите експлицитне видове породичног насиља како би у менталној и апстрактној сфери ума имплицитно довео исте у везу са бесмислом и на тај начин произвео

једну нову врсту значења које служи као подстицај за промену, док у позоришту изазива осећај тескобе и мучнине.

Marija Vučković
marivu74@gmail.com
Institut za srpski jezik SANU

KONCEPT POSESISIJE I SEMANTIKA GLAGOLA *GUBITI* I NJEGOVIH DERIVATA

Глагол *gubiti* има врло сложену и разгранату семантику, са значењима коју су током времена menjala место у хијерархијској структури. У овом раду разматраћу неке аспекте његовог данас доминатног значења ‚gubiti‘ које с етимолошког становишта није изворно, већ секундарно. Концепт посесије је битан за значењски комплекс ‚gubiti‘ зато што су многи типови посесивних односа – од прототипичних па да оних са маргине категорије посесије – присутни као пресупозиција у разматраном семантичком садржају. Једноставније речено, све што се губи морало се претходно, на неки начин, имати. Тако се глагол *gubiti* може посматрати као експонент категорије посесије с аблативном семантичком компонентом. Овом приликом ћу указати на специфичности појединих подзначања у оквиру семантике ‚gubiti‘ које се могу довести у везу са различитим типовима релација које постоје између посесора и посесума. Пored глагола *gubiti* биће анализирана и семантика његових деривата.

Marija Vujović
marija.vujovic@filfak.ni.ac.rs
Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za komunikologiju i novinarstvo

REKLAMNA FOTOGRAFIJA I NJENO IDEOLOŠKO ZNAČENJE

У раду се рекламна фотографија посматра као текст, чије је значење идеолошки обојено. Ауторка, конкретно, утврђује елементе патријархалне идеологије у приказивању рода на рекламним фотографијама. Циљ је доказати да медијски текстови, а

među njima i reklamne fotografije, kao svojevrsan govor kulture jednog društva, svedoče o raspodeli moći i rodnim razlikama. Analiza bi trebalo da pokaže da je vizuelna reprezentacija roda, kao praksa označavanja, u skladu sa kulturnim i ideološkim konstruktima patrijarhalnog društva. Osnovna hipoteza je da su reklamne fotografije u štampanim medijima u Srbiji stereotipne i u skladu sa kolektivnim predstavama o rodu. U radu se, primenom metode analize sadržaja fotografija, utvrđuje na koji način reklamne fotografije predstavljaju rod, da li su nosioci rodnih stereotipa i kojih.

Maја Вукић

maja.vukic@filfak.ni.ac.rs

Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Департман за српски језик

ЗНАЧЕЊЕ ОПШТЕ ОКОЛНОСТИ У САВРЕМЕНОМ СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

У србистици и/или сербокроагистици семантици опште околности није посвећено много пажње. Нема посебних радова на ову тему, колико нам је познато, већ само узгредних помињања у граматикама и радовима у којима се превасходно анализира семантика и/или функција падежних конструкција. То значи да у литератури нема прецизног одређења овог појма нити критеријума за издвајање конструкција са значењем опште околности, тј. за њихово разликовање од сродних појава, као ни пописа форми којима се може исказати ово значење.

У овом раду дат је преглед ставова граматичара о значењу и функцијама конструкција које сматрамо општеоколносним, а које се у литератури помињу приликом анализе других семантичких типова (претежно) предлошко-падежних конструкција (ситуативни инструментал/датив; временски локатив, локатив „мјеста у пренесеном смислу“ и сл.). Након тога представљени су и систематизовани критеријуми на основу којих неке конструкције сматрамо општеоколносним.

Значење опште околности анализирано је на двама нивоима: у оквиру просте реченице и на нивоу сложене координиране реченице. У простој реченици оно се исказује адвербијалима различите структуре (најчешће предлошко-падежним конструкцијама, али и вишекомпонентним прилошким изразима са деиктичком заменицом и именицама категоријалног значења). На нивоу сложене реченице оно се обележава спојем семантички недовољно издиференцираног координатора и семантичког конкретизатора опште околности).

Sanja Vuletić

Vuleticsanja01@gmail.com

Visoka škola strukovnih studija za vaspitače Šabac

RODNE RAZLIKE KOMUNIKATORA I ZNAČENJE KOJE PRIPISUJEMO NJIHOVOM GOVORU

Jezik utiče na stavove koje imamo o muškarcima i ženama, kao i na način na koji oni doživljavaju jedni druge. Popularna verovanja da žene govore više i brže od muškaraca ili da je ženski govor mekši, emocionalan, ali i trivijalan, za razliku od racionalnog i svrsishodnog „muškog” govora zapravo govore o zamišljenim karakteristikama govornika nekog jezika, a ne o njegovoj stvarnoj upotrebi. Polna diskriminacija (seksizam) kao društvena činjenica ogleda se kao svojevrsan „seksizam” u jeziku na različite načine i na različitim nivoima (pragmatičkom, fonetskom, fonološkom).

U radu se opisuju načini upotrebe rodno osetljivog jezika i različite govorne strategije koje koriste žene i muškarci, te značenja koja im se pripisuju. Istraživanje je sprovedeno sa ciljem da se utvrdi da li rod predstavlja presudan faktor u upotrebi standardne jezičke varijante, odnosno, da li žene u proseku češće koriste standardnu varijantu ili prestižni izgovor nego muškarci, da li žene imaju bogatiji rečnik od muškaraca, da li u većoj meri kontrolišu svoje jezičko ponašanje i kakvi su stavovi žena i muškaraca prema dijalekatski markiranom i žargonskom govoru.

Ljubiša Zlatanović

zlatanovic1301@yahoo.com

Univerzitet u Nišu, Filozofski fakultet, Departman za psihologiju

U POTRAZI ZA PSIHOPATOLOŠKIM ZNAČENJEM STIHOVA: SLUČAJ EMILI DIKINSON

Polazeći od razlikovanja dobre i loše psihobiografije, na primeru pesnikunje Emily Dickinson u radu se kritički preispituje pokušaj psihobiografa (npr., Džona Kodija u njegovoj studiji *Nakon velikog bola: unutrašnji život*

Emili Dickinson) da citiranjem stihova, često istrgnutih iz celine, i njihovom jednoznačnom interpretacijom, dokumentuju svoje psihodijagnostičke pretpostavke, pa i gotove dijagnoze, o navodno nesumnjivom psihotičnom poremećaju ove slavne i priznate pesnikinje. U saglasju sa kritičkim opaskama Alberta Rotenberga da se umetničko delo ne sme olako uzimati i pojednostavljeno tumačiti u svrhu dijagnostičke procene, kao i sa ocenama Nikole Koljevića da pesništvo Emili Dickinson odlikuju izražajna ekonomičnost i izoštrene i intenzivne pesničke slike, a iznad svega majstorsko vladanje semantičkim mogućnostima jezika, autor naglašava da je neprihvatljiva psihijatrizacija njene ličnosti i traženje potvrde jednostavnim povezivanjem na stihove i jednostranim tumačenjem njihovih značenja. Jer, takvo psihološkopsihijatrijsko analitičko nastojanje predviđa krajnje složenu prirodu pesničkog nadahnuća i same stvaralačke ličnosti pesnika koji, kao umetnik reči, na osoben način koristi svoju poetsku imaginaciju, kao i selektivnu i ritmičku moć pesničkog jezika da srećno nađenim slikama izrazi svoje poetske vizije duha i duše. Tako, treba biti krajnje obazriv prilikom tumačenja stihova Dickinsonove kao što su npr. „A onda je daska u razumu pukla“, „Osetih rasep u svom umu/kao da mozak moj se deli“, ili „Pomisli la sam/moj um je utruno“, i sl. Jer, ovakvi poetski izrazi imaju slojevita značenja, a slojevit je i njihov odnos prema unutrašnjem životu i samstvu (sopstvu) Emili Dickinson. Da njeni stihovi nisu puko „autobiografski“, nego da se pre mogu čitati kao „stilizovana reprezentacija alternativnih samstava“ (P.W.Hadas), snažno sugerše sledeći fragment pisma koje je Dickinsonova uputila Tomasu Ventvortu Higinsonu, njenom književnom savetniku: „When I state myself, as the representative of the verse, it does not mean me, but *a supposed person*“ (Dickinson, 1959, p.10; dodat italik).

Aleksandra Žeželj Kocić

aleksandra.zezelj@gmail.com

University of Belgrade, Faculty of Philology, English Department

ONE POSSIBLE INTERPRETATION OF HOMOSEXUALITY IN E. M. FORSTER'S POSTHUMOUS FICTION

This essay sets out to explore the meaning of homosexuality in E. M. Forster's posthumous fiction including his novel *Maurice* and a number of his short stories. Despite a more controlled approach to the theme of

homosexuality in the works published in his lifetime, E. M. Forster conceives an alternative model of reality and the concept of homosexuality in his posthumous works. Basing our research on several theories of homosexuality as sources of Bloomsbury's androgyny, as well as some general outlines of the construction of masculinity in the nineteenth century, we come to a conclusion that E. M. Forster creates "a world of his own" where homosexuality is not (only) an *ugly* perversion of *natural* heterosexuality, but an equally deserving man's choice from a variety of sexual discourses.

Ана С. Живковић

ja.zanita@yahoo.com

Универзитет у Крагујевцу, Филолошко-уметнички факултет, Катедра за српску књижевност

ЕВОЛУЦИЈА ЗНАЧЕЊА `СЛИКЕ` КАО МЕЂУЖАНРОВСКЕ ОЗНАКЕ

Предмет нашег истраживања обухвата историјски развој значења `слике` као међужанровске одреднице у насловима и поднасловима књижевних дела у доба српског реализма. Књижевнотеоријски термин `слика` у вези је са термином мимезис помоћу којег се могу одредити и типолошка значења `слике`: `слика` као фотографија друштвене стварности и `слика` као метафора реалног живота. Упоредном анализом садржаја неколиких прозних, песничких и драмских дела, покушаћемо да дефинишемо шта се подразумевало под одредницом `слика`, какве законитости се издвајају услед промена првобитног значења, те како су психолошки процеси и друштвена кретања утицали на те значењске измене. Осврнућемо се и на третман значења `слике` у делима аутора 20. и 21. века како бисмо утврдили контекст и карактеристике преласка речи из специфичног, реалистичког језика 19. века у којем реч `слика` задобија ново и конкретније значење, у језик савременог доба где се тој речи враћа општије и традиционалније значење. Очекивани резултати нашег рада показују како настају разлике у значењу овог термина у зависности од удела субјективних ставова уметника. У делима где се садржинско изједначавало са стварносним и чулним, `слика` је била у блиској вези са глаголима копирати, имитирати и фотографисати, док у делима која приказују дотерану, донекле модификовану и надограђену стварност `слици` бива проширено значење у смислу свеобухватности различитих аспеката живота.

Mile Živković

milezivkovic@yahoo.com

Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, doktorske studije jezika

SEMANTIC CHARACTERISTICS OF SERBIAN AND ENGLISH LIGHT VERB CONSTRUCTIONS

Light verb constructions (LVCs) are a specific type of periphrastic constructions consisting of a light verb and a deverbal noun, such as *take a walk*. The verb is “light” because it loses some of its original meaning, thus the overall meaning of the constructions is provided by the deverbal noun. In this paper, the semantic properties of Serbian and English LVCs are explored, by means of comparison of an LVC and its synthetic counterpart (*shower* vs. *take a shower*; *želeći* ‘wish’ vs. *izraziti želju* ‘express a wish’). Since the Serbian literature on light verbs is rather dated, with notable examples of Radovanović (1990) and Ivić (1988), this paper takes a fresh look at their semantic characteristics, in comparison with the more recent work on English light verbs, such as that of Butt (2010), Kearns (2002) and Samardžić (2008). On a corpus of 100 examples from newspaper articles, the paper shows that there are distinct differences in meaning when LVCs are compared with their one-word counterparts, and this difference largely depends on the type of verb and deverbal noun.

BELEŠKE / NOTES

BELEŠKE / NOTES

Horizontal lines for writing notes.

BELEŠKE / NOTES

BELEŠKE / NOTES

A series of horizontal lines for writing notes.

BELEŠKE / NOTES

SPISAK UČESNIKA / LIST OF PARTICIPANTS:

Jasmina Ahmetagić (jaca.a@eunet.rs)
Jelena Andrejić (jelenaandrejic10@gmail.com)
Boban Arsenijević (b.arsenijevic@gmail.com)
Nada Arsenijević (mikinada@yahoo.com)
Danijela Babić (danijela.babic@fil.bg.ac.rs)
Željka Babić (zeljka.babic@unibl.rs)
Mariya Bagasheva-Koleva (m_bagasheva@abv.bg)
Monika Bala (moniballa@gmail.com)
Sofija Bilandžija (sofibi75@gmail.com)
Radmila Bodrić (radmila.bodric@gmail.com)
Hana Bogdanová (hanabogdanova@yahoo.com)
Mirjana Bojanić Ćirković (mirjanab027@gmail.com)
Eleni Bužarovska (elenibuzarovska@t-home.mk)
Dragana Cvijović (cvijovicdragana@gmail.com)
Milena Čomić (comicmilena@gmail.com)
Dragana Dimitrijević (dragana_dim77@hotmail.com)
Draško Došljak (drasko.d@t-com.me)
Andrijana Đordan (andrijana.djordan@alfa.edu.rs)
Jasmina Đorđević (djordjevic.jasmina@gmail.com)
Miloš M. Đorđević (milosdjordj@yahoo.com)
Selma Đuliman (selma.djuliman@gmail.com)
Miloš D. Đurić (djuric@etf.bg.ac.rs)
Ana Elaković-Nenadović (aelakovic@yahoo.com)
Vladimir Figar (vladimir.figar@filfak.ni.ac.rs)
Dušan Stamenković (dusan.stamenkovic@filfak.ni.ac.rs)
Milan Milošević (mmilan@svetnauke.org)
Dušica Filipović (dusica.zena.sumatra@gmail.com)
Meysun Gharaibeh Simonović (mey_gar@yahoo.com)
Slobodanka Gligorić (slobodankagligoric@gmail.com)
Sanja Golijanin Elez (snjelez@gmail.com)
Vladislava Gordić Petković (vladysg@yahoo.com)
Snežana Grujić (snezagrujic@gmail.com)
Snežana Gudurić (guduricsn@gmail.com)
Dorijan Hajdu (dorijan.hajdu@fil.bg.ac.rs)
Ana Halas (anahalas@gmail.com)
Sabina Halupka-Rešetar (halupka.resetar@ff.uns.ac.rs)
Kimeta Hrnjak Hamidović (khamidovic@np.ac.rs)
Ivana Nešić (ivanadjokic@vpskp.edu.rs)
Bojana Jakovljević (bjn.jakovljevic@gmail.com)

Nataša Milićević (natasa.milicevic459@gmail.com)
Aleksandra Janić (aleksandra.janic@filfak.ni.ac.rs)
Marina Janjić (marina.janjic@filfak.ni.ac.rs)
Ilijana Čutura (ilijana.cutura@gmail.com)
Danica Jerotijević Tišma (danicajerotijevic@gmail.com)
Tamara Jevrić (tamarajevric@yahoo.com)
Dragana Jevtić (draganajevtic88@gmail.com)
Radojka Jevtić (green.piano.in.blue@gmail.com)
Zoran Jevtović (zoran.jevtovic@filfak.ni.ac.rs)
Zoran Aracki (zoran.aracki@filfak.ni.ac.rs)
Ivan Jovanović (ivan.jovanovic@filfak.ni.ac.rs)
Jovana Jovanović (j.jovanovic85@gmail.com)
Ana Jovanović (jovanna762004@yahoo.com)
Divna Tričković (divnaili@gmail.com)
Kais A. Kadhim (kaisamir@um.edu.my)
Sofija Kalezić-Đuričković (pgstudio@t-com.me)
Jasmina M. Katinski (jasmina.katinski@gmail.com)
Milica M. Kočović (milicak@hotmail.com)
Danijela Kostadinović (danijela.kostadinovic@filfak.ni.ac.rs)
Milena Kostić (mkostic76@gmail.com)
Vesna Lopičić (lovevuk@gmail.com)
Darko Kovačević (dax1978@gmail.com)
Miloš Kovačević (mkovacevic31@gmail.com)
Ranko Kozic (kozic.ranko@open.telekom.rs)
Marija Kusevska (marija.kusevska@ugd.edu.mk)
Irena Kužnik (irenakuznik@gmail.com)
Maja Đukanović (maja.djukanovic@fil.bg.ac.rs)
Ivana Lazić-Konjik (ivana.konjik@gmail.com)
Jovanka Milošević (atlant81@yahoo.com)
Jelena Lepojević (jelena.lepojevic@filfak.ni.ac.rs)
Danica Igić (danica.igic.85@gmail.com)
Joanna Lozinska (teraztu@wp.pl)
Maja Luković (mmilutinovic@kg.ac.rs)
Milena Kranjec Jovanović (mkranjec@kg.ac.rs)
Gordana Ljubičić (gordanalj.ue@gmail.com)
Sanja Macura (sanja_macura@yahoo.com)
Sergej Macura (sergej.macura@fil.bg.ac.rs)
Goran Maljan (goranmaljan@yahoo.com)
Ana Mandić Ivković (anamandic73@gmail.com)
Nina Manojlović (manojlovic.nina@gmail.com)
Jelena Marković (jelena.markovic.78@gmail.com)

Maja Marković (markovic_vuk@yahoo.co.uk)
Tanja Milićev (tanjamilicev@yahoo.com)
Milena Marojević (j.bajovic@yahoo.com)
Zhanna Maslova (maslovajeanna@mail.ru)
Tijana Matović (tijana_matovic@yahoo.com)
Sena Mihailović (sena.mihailovic@gmail.com)
Nenad Miladinović (nenad_miladinovic@yahoo.com)
Nataša Milanov (natasa.milanov@isj.sanu.ac.rs)
Vesna Milenković (vesna_milenkovic1@yahoo.com)
Katarina Milenković (katarina_m92@yahoo.com)
Maša Mladenović (mashamm91@hotmail.com)
Nataša Milivojević (natasazingergmail.com)
Vanja Miljković (vanja.miljkovic@isj.sanu.ac.rs)
Jelena Milovanović (blue_girl_89@live.com)
Denis Minakhin (06_07_05@mail.ru)
Lidija Mirkov (lidijami@yahoo.com)
Đukica Mirković (djukica.m@hotmail.com)
Tijana Vasiljević Stokić (tijanastole@hotmail.com)
Marijan K. Mišić (marijanmistic@yahoo.com)
Biljana Mišić Ilić (bmisicilic@gmail.com)
Milica Radulović (mlcradulovic2@gmail.com)
Marija Mitić (marymitic@hotmail.com)
Petra Mitić (petra.mitic@filfak.ni.ac.rs)
Irena Mitrović (irenamitrov@yahoo.com)
Marina Mladenović (marinamladenovic@hotmail.com)
Ana Mumović (djordj_ana@yahoo.com)
Predrag Mutavdžić (predrag.mutavdzic@fil.bg.ac.rs)
Ana Sivački (ana.sivacki@fil.bg.ac.rs)
Anastassios Kampouris (akampouris@upatras.gr)
Ivana Nemet (ivana_panic@hotmail.com)
Časlav Nikolić (caslav.nikolic@gmail.com)
Ivan Nikolić (ivan.nikolic@filfak.ni.ac.rs)
Melina Nikolić (nikolicmelina@ikomline.net)
Predrag Novakov (predragnovakov@sbb.rs)
Radmila Obradović (radmilaobradovickm@gmail.com)
Merima Osmankadić (merima_o@yahoo.com)
Stefan Pajović (stefan@capsred.com)
Ivana Palibrk (ipalibrk@gmail.com)
Olga Panić Kavgić (olgapk@sbb.rs)
Aleksandar Kavgić (sasa.kavgic@gmail.com)
Žolt Papišta (zsolt.papista.91@gmail.com)

Vladan Pavlović (vladanp2@gmail.com)
Vladimir Perić (vladimirperic99@gmail.com)
Danijela Petković (danij.petkovic@gmail.com)
Ivana Petković (iva212965@gmail.com)
Velibor Petković (velja.petkovic@gmail.com)
Milan Dojčinović (dojchaaa@gmail.com)
Viktorija Petkovska (vpet40@yahoo.com)
Jelena Petrović Desnica (petrovicdesnica@yahoo.com)
Jelena Pilipović (abaridovastrela@gmail.com)
Martina Podboj (m.v.podboj@gmail.com)
Milena Podolšak (milena.podolsak@gmail.com)
Dubravka Popović Srdanović (dubravka.popovic.srdanovic@filfak.ni.ac.rs)
Sergey Potemkin (prolexprim@gmail.com)
Danijela Prošić-Santovac (d.prosic.santovac@gmail.com)
Ivana Ralović (ralovic@gmail.com)
Alina Resceanu (aresceanu@yahoo.com)
Gordana Ristić (goca33@yahoo.de)
Mirjana Zarifović (mirjanche1712@gmail.com)
Nataša Ristivojević Rajković (natasa.ristivojevic@fil.bg.ac.rs)
Jelena Ristović (zlocko83@live.com)
Tanja Rusimović (tanjarusimovic@yahoo.co.uk)
Vladislava Ružić (vlaslo@ptt.rs)
Amira Sadiković (amira.sadikovic@ff.unsa.ba)
Milena Sazdovska-Pigulovska (milena.sazdovska@gmail.com)
Ana Sentov (ana.sentov@gmail.com)
Nadežda Silaški (silaskin@sbb.rs)
Tatjana Đurović (tdjurovic@sbb.rs)
Radoje D. Simić (jelenajo@bitsyu.net)
Jelena R. Jovanović Simić (jelenajo@bitsyu.net)
Yana Slavcheva Manova-Georgieva (manova.yanabg@abv.bg)
Milica Spremić Končar (mspremic@eunet.rs)
Ivan Stamenković (shubbyo@gmail.com)
Sava Stamenković (savastamenkovic@gmail.com)
Zoran Stamenković (z.stamenkovic@studenti.unibg.it)
Trajce Stameski (tstameski@gmail.com)
Branimir Stanković (branimir.stankovic@filfak.ni.ac.rs)
Dobrivoje Stanojević (dobrivoje.stanojevic@fpn.bg.ac.rs)
Vedrana Stanojević (vedrana_stanojevic@yahoo.com)
Maja Stanojević Gocić (majastanojevic30@gmail.com)
Sandra Stefanović (sandra_stef@yahoo.com)
Strahinja Stepanov (straxstepanov@yahoo.com)

Marija Stepanović (marija.xd@gmail.com)
Nemanja Stevanović (nemscha@gmail.com)
Buba Stojanović (bubast@ucfak.ni.ac.rs)
Jelena Stojanović (jelenajelena86@gmail.com)
Milica Stojanović (milica.stojanovic@isj.sanu.ac.rs)
Ivana Stojanović Prelević (ivana.stojanovic.prelevic@filfak.ni.ac.rs)
Vladeta Radović (vladeta.radovic@filfak.ni.ac.rs)
Violeta Stojičić (violeta.stojicic@filfak.ni.ac.rs)
Ivana Stojković (stojkovicisi@yahoo.com)
Miljana Nikolić (miljana.nikolic1005@gmail.com)
Bilyana Todorova (b_stoianova@hotmail.com)
Stefan Todorović (stodorovic@rocketmail.com)
Slávka Tomaščíková (slavka.tomascikova@upjs.sk)
Bojana Tomić (bojana.mojasilovic@gmail.com)
Jelica Tošić (jelica.tosic@znrfaq.ni.ac.rs)
Tiana Tošić Lojanica (tiana_tosic@yahoo.com)
Jasna Trajić (jasna_trajic@yahoo.com)
Đordina Trubarac Matić (djordjina.trubarac@ei.sanu.ac.rs)
Nataša Tučev (natasamlk@gmail.com)
Sonja Urošević (urosevic.sonja@gmail.com)
Jelena Veljković-Mekić (vmjelena@yahoo.com)
Djordje Vidanović (vidanovic@gmail.com)
Katerina Vidova (vidovakaterina@yahoo.com)
Milena Vladić Jovanov (milena.vladicjovanov@live.fr)
Biljana Vlašković Ilić (biljanavlaskovic@gmail.com)
Marija Vučković (marivu74@gmail.com)
Marija Vujović (marija.vujovic@filfak.ni.ac.rs)
Maja Vukić (maja.vukic@filfak.ni.ac.rs)
Sanja Vuletić (vuleticsanja01@gmail.com)
Ljubiša Zlatanović (zlatanovic1301@yahoo.com)
Aleksandra Žeželj Kocić (aleksandra.zezelj@gmail.com)
Ana S. Živković (ja.zanita@yahoo.com)
Mile Živković (milezivkovic@yahoo.com)

JEZIK, KNJIŽEVNOST, ZNAČENJA
Knjiga sažetaka
april 2015

Izdavač
Filozofski fakultet u Nišu
Ćirila i Metodija 2

Za izdavača
Prof. dr Goran Maksimović, dekan

Dizajn korica
Darko Jovanović

Prelom
Milan D. Ranđelović

Format
14,5x20,5

Štampa
SCERO PRINT - Niš

Tiraž
200 primeraka

